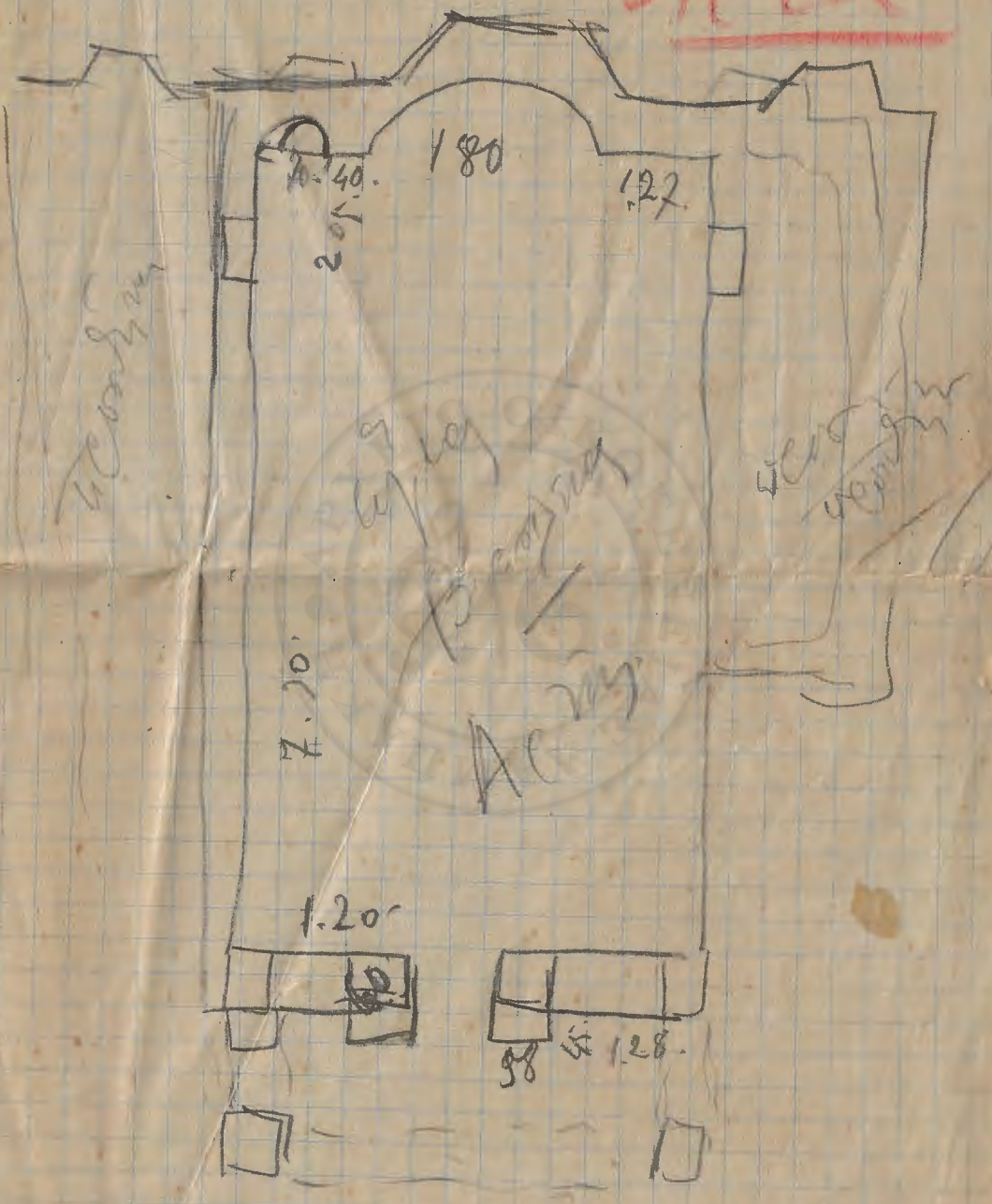

Area

Нерушительный Великий Канон А. С. С.

Е. И. И. А. О. И. О. И. *

Е. И. А. С. П. У. И. И. И. А. Т. Н. И. С. Т. О.

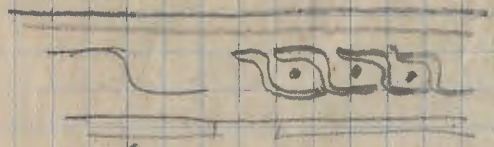
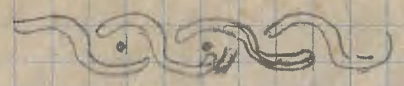

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Cyrillic and Latin characters, located at the top right of the page.

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Cyrillic and Latin characters, located in the upper middle section of the page.

(Handwritten note or signature in a small circle, located on the right side of the page.)

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a note, located below the main text on the left side.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ "ΑΘΗΝΩΝ". Πολιτική, κοινωνιολογική και φιλολογική εβδομαδιαία επιθεώρησις. Συνεργάται εκ των διασημοτέρων Ελλήνων και Ευρωπαίων δημοσιογράφων. Τακτικά ανταποκρίσεις εκ Κωνσταντινουπόλεως, Βερολίνου, Ρώμης και Παρισίων.—Καταχωρήσεις ζητημάτων αφορώντων το εμπόριον και την βιομηχανίαν.—Πάσα αλληλογραφία αποστέλλεται εν όνόματι του Διευθυντού.—Οι αποστέλλοντες χειρόγραφα παρακαλούνται να κρατῶσιν αντίγραφα.

ΙΔΡΥΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΑΚΗΣ

Συνδρομαί προπληρωτέαι ἅμα τῇ ἐγγραφῇ μὲν τῇ ταχυτάτῃ δρ. 7, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 8,50, ἐν Τουρκίᾳ φρ. χρ. 10 ἐν Αἰγύπτῳ Σελ. 10, ἐν Ἀμερικῇ δολλάρια 2,50 καὶ ἐν Ρωσίᾳ ρούβλ. χρ. 5. Συνδρομαί ἐξάμηνοι ἀναλόγως. Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ.—Καταχωρήσεις ἀγγελιῶν καὶ διαφημίσεων καλλιτεχνικῶν κατ' ἀποκοπὴν.—Ἐκαστον φύλλον λεπ. 20. Ἐν τῇ ἀποκριτικῇ λεπ. 20. Γραφεῖα ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 23.—Τηλεγρ. Διεύθυνσις: "Αντὶ" Ἀθῆνας.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΔΕΛΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 40

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1911

Παρακαλούνται οἱ ἐν Αἰγύπτῳ συνδρομηταὶ τοῦ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ» νὰ καταβάλλωσι τὴν ὀφειλομένην ἐτήσιαν αὐτῶν συνδρομὴν εἰς τὸν περιοδεύοντα διαχειριστὴν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος κ. Πέτρον Δελλαγραμμάτικον.

Οἱ ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ ὅσοι καθυστεροῦν εἰσέτε τὴν συνδρομὴν των, παρακαλοῦνται θερμῶς νὰ ἐμβάσωσιν αὐτὴν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ἀνεξαρτήτου» ἐνταῦθα.

Η ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΡΙΣΙΣ

Η προσυχή του κόσμου ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἀπαραμμένη αὐτὰς τὰς ἡμέρας πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν πρωτεύουσαν, καὶ ὅπου ἀνάσσει μὲν μία σκιά Σουλτάνου, κυδερνᾷ δὲ μία Κυβέρνησις ἐπίσης φασματώδης, συνοθυλευνθεῖσα ἐκ τοῦ ἡγεύου πρὸς οἰκονομίαν των ἐκτάκτων περιστάσεων, συνεκρίσσει δὲ ἐν ὁμοίῳ Βουλῆς, ὅπερ ὑποτίθεται ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸν συμμιγῆ πλῆθυσμόν τῆς Αὐτοκρατορίας, πράγματι δὲ διοικεῖ καὶ διαποῖζει ἀνευθύνως καὶ αὐθαριέτως ὁμάς ἀνθρώπων παραφύρων καὶ ἐξηγμένων, οἵτινες βία καταλαβόντες τὴν πραγματικὴν ἐξουσίαν καὶ συσκοτισθέντες ἐκ τῆς παρδοκίᾳς ἐπιτυχίας, οὐ μόνον κατέλυσαν καὶ ἐλακπύτησαν τὴν ἐλευθερίαν, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἀνυψώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πάλματος εἰς σφάλμα περιπίπτοντες ἐν τῇ ἀλαζονικῇ αὐτῶν ἀφροσύνῃ, ἐδημιούργησαν τὸ χάος καὶ τὸν σπαραγμὸν εἰς τὸ Κράτος, ἀπαξενώθησαν πάσης συμπαθείας καὶ ἐξώθησαν τὴν χώραν των εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ. Ἡ ἐνσκήψασα ἀπὸ τῆς Τριπολίτιδος ἀνεμοζάλη ἢ ἀνατρέψασα τοὺς χαρτί-νους πύργους των φιλοδόξων αὐτῶν ὀνείρων, ἀντὶ ν' ἀποσπάσῃ τὸν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῶν ὁμιλίαν των καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐ-

περιεβάλλοντο τὸ εὐρωπαϊκὸν ἔνδυμα καὶ κατατάσσοντο ὡς ἑταῖροι εἰς τὰς μασονικὰς Στοάς. Ἄλλ' ἂν πραγματικῶς ἀνανήφοντες τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀπηρεαυτοῦ τοῦ πρότερον παραλήρημα καὶ τὰς ἀνεφίκτους οὐτοπίας, ἂν ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀκαταμάχητον ἰσχύϊν των πραγμάτων ἤθελον πεισθῇ νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἀσκόπου ἀντιστάσεως καὶ νὰ διομολογήσωσι τὸ ταχύτερον εἰρήνην, ἂν ἐπωφελοῦμενοι τῆς εὐκαιρίας συγκατετίθεντο νὰ λύσωσι δι' εἰρηνικῆς συνεινότησεως καὶ τὰ λοιπὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, ἐξ ὧν πρωτεύει τὸ Κρητικόν, ὅπερ ἡ σωδινιστικὴ ἰσχυρογνωμοσύνη των περιήγαγεν εἰς τὸσον δέξιν καὶ ἐπικίνδυνον σημεῖον, νὰ ζήσωσι δὲ τοῦ λοιποῦ ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ των γειτόνων των, ἂν ἀποβάλλοντες πλέον τὴν ἀνάρμοστον μετὰ τοὺς σημερινοὺς καιροὺς ιδιότητα τοῦ κατακτητοῦ καὶ τοῦ δεσπότη, θελήσωσι νὰ χορηγήσωσιν ἀληθινὴν ἰσοπολιτείαν εἰς τοὺς μὴ μουσουλμανικοὺς λαοὺς τῆς χώρας των καὶ νὰ σεβασθῶσι πραγματικῶς τὰ δικαιώματά των, ταχέως θ' ἀνέτελλον διὰ τὴν Ἀνατολὴν ἡμέραι γαλήνης καὶ εὐημερίας.

Ἄν ὅμως ἀντιθέτως, ὡς θὰ ἐξακριβωθῇ μετ' ὀλίγον, οἱ τὰς σῶφρονας ταύτας ἰδέας πρεσβεύοντες ἀποτελοῦν ἀριθμητικὴν ἢ ἡθικὴν μειονότητα, ὑπερισχύση δὲ καὶ αὐθις ἐν τῇ κρίσει ἢ γνώμῃ των ἀδιαλλάκτων καὶ των ἀπονενοημένων, τότε ὁ κλονισμὸς ἀπαραιτήτως θὰ ἐπέλθῃ. Τότε βεβαίως οἱ λαοὶ ὧν ἐπαπειλοῦνται τὰ συμφέροντα θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ προστατεύσωσιν αὐτὰ διὰ παντός μέσου καὶ διὰ πάσης θυσίας. Τότε ἢ μετὰ κόπου συγκρατούμενη πυρκαϊὰ θὰ ἐκραγῇ καὶ θὰ λάβῃ ἀνυπολογίστους διαστάσεις, οἱ ἄφρονες δὲ οἵτινες τὴν προεκάλεσαν θὰ ἴδουν ἐξαφανιζόμενα ἐντὸς αὐτῆς τὰ ἐρείπια των μωρῶν ἐλπίδων των ἴσως μαζὶ μετὰ συντρίμματά τοῦ Κράτους των.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁ πόλεμος.— Ἡ πιῶδις τῆς Τριπολίτιδος καὶ ἡ προκήρυξις τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιτορρατήγου.— Τὸ ζήτημα τῆς μεσοδολαβίδος.— Ὁ ἀδιάλλακτος.— Ἡ κατάστασις εἰς τὸν Αἴμον.— Ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Ἑλαιοπόδου καὶ αἱ νῆδοι τοῦ Αἰγαίου.— Ὁ ἀντίκτυπος τῆς κρίσεως.— Στρατοδικεῖον καὶ Τύπος.— Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ θύελλα.

λαῶν τῆς ἰσλαμικῆς χώρας, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν περιγράφουσι μόνον διὰ των λαμπροτέρων χρωμάτων τὴν νέαν ἐποχὴν, ἀλλὰ καὶ καταγγέλλουσι τὴν τουρκικὴν διοίκησιν ὡς ξένην καὶ καταθλιπτικὴν. Ὁ χαρακτηρισμὸς των Τούρκων ὡς «σφετεριστῶν» εἶναι ἀναμφιδόλως μία ἀπάντησις καὶ πρὸς τὰ δριμύτατα ἐναντίον τῆς νεωτέρας Ρώμης κατηγορητήρια ἐπὶ «ληστρικῇ ἀρπαγῇ». Αἱ σφοδραὶ ἀντεγκλήσεις ἐπέτειναν τὸν χόλον καὶ ἐδημιούργησαν τὴν δυσμενεστέραν ψυχολογικὴν κατάστασιν, ἥτις δὲν εἶναι ἴσως ξένη καὶ πρὸς τὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας προσκόπτουσιν αἱ ὑπὲρ τῆς μεσοδολιδέσεως ἀποπειραί. Ἡ κατάληψις τῆς Τριπολίτιδος ἐθεωρήθη ὡς «νέον γεγονός», δίδον ἀφορμὴν εἰς ἐπέμβασιν των Δυνάμεων ἄλλ' ἢ μὲν Πύλῃ ἀπορεῖ τί νὰ θέσῃ ὡς βάσιν των διαπραγματεύσεων, ἐνῶ αἱ Δυνάμεις ζητοῦσι τὴν διατύπωσιν σαφῶν καὶ ὠρισμένων προτάσεων, ἡ δὲ Ἰταλία προλαμβάνουσα διακηρύττει ὅτι οὐδεμίαν πλέον ἄλλην πλὴν τῆς προσαρτήσεως λύσιν ἀποδέχεται, στέργουσα τὸ πολὺ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν θρησκευτικὴν μόνον ἀπὸ τῆς Χαλιφείας ἐξάρτησιν τῆς Τριπολίτιδος.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δὲν προβάλλεται μέχρι τοῦδε εἰμὴ ὀριστολογία «τοῦ συμβιβασμοῦ των δικαιωμάτων τῆς Τουρκίας μετὰ των συμφερόντων τῆς Ἰταλίας». Ἄλλ' ὅσον ἀσαφὴς καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπάντησις αὕτη, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἐμπερικλείουσα ἀντιθέσεις ἀδιαλλάκτως συγκρουόμενας, οὐδενὸς τὴν ἀντίληψιν διαφεύγει ὅτι πᾶν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι ἡ Πύλη ἀρκεῖται εἰς τὴν καταλειπομένην αὐτῇ σκιὰν δικαιωμάτων. Ὑπάρχει ἄλλως τε τὸ ἀγρόπνως ἐπιτηροῦν Κομιτάτον, τὸ ὁποῖον ἄχρις ὥρας ἐμμένει εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ἄκρων καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐμμένῃ, ἐφ' ὅσον ἡ Ἰταλία ἀποδέλπει εἰς τὴν κατάλυσιν τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἀφρικανικῇ ἐπαρχίᾳ. Εἰς τὰς ἐκ Ρώμης αἰτιάσεις περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς Τριπολίτιδος εἰς στασιμότητα καὶ καθυστέρησεως αὐτῆς ἐν τῇ πολιτικῇ τὸ Κομιτάτον ἀπήντησε διὰ τῆς γνωστῆς προκηρύξεως ὅτι ἡ αὐτὴ παρατήρησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξενεχθῇ καὶ περὶ τῆς νοτίου Ἰταλίας, ἣν μαστίζει ἡ ἔνδεια καὶ ἡ ἀμάθεια καὶ ἥτις ἐπρεπε, συμφώνως πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ ρωμαϊκοῦ ἀνακτοβουλίου περὶ Τριπολίτιδος, νὰ κατακτηθῇ ὑπὸ Κράτους μάλλον προηγμένον. Ἡ δὲ «Τανὶν», τονίζουσα κατ' ἐπανάληψιν τοὺς θουρίους τῆς ὑπὲρ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ ἀγῶνος, ἐξηγεῖ τὰς περὶ ἀναφλέξεως τοῦ Αἴμου φήμας ὡς ἀποπείρας πρὸς ἐκφοβισμόν τῆς Τουρκίας. Τὸ συμπέρασμα τοῦ νεοτουρκικοῦ φύλλου εἶνε ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν θὰ ἀνεχθῶσι τὴν ἐπέκτασιν των ἰταλικῶν ἐνεργειῶν καὶ τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Ἑλλη-

προχείρῳ πρὸς οἰκονομίαν τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, συνε-
εδριάζει δὲ ἐν ὁμοίῳμα Βουλῆς, ὅπερ ὑποτίθεται ὅτι ἀντιπρο-
σωπεύει τὸν συμμιγῆ πληθυσμὸν τῆς Αὐτοκρατορίας, πράγ-
ματι δὲ διοικεῖ καὶ δεσπόζει ἀνευθύνως καὶ αὐθαιρέτως ὅμῃς
ἀνθρώπων παραφόρων καὶ ἐξημμένων, οἵτινες βία καταλαβόν-
τες τὴν πραγματικὴν ἐξουσίαν καὶ συσκοτισθέντες ἐκ τῆς
παροδικῆς ἐπιτυχίας. οὐ μόνον κατέλυσαν καὶ ἐλακπύτησαν
τὴν ἐλευθερίαν, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἀνυψώθησαν, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ σφάλματος εἰς σφάλμα περιπίπτοντες ἐν τῇ ἀλαζονικῇ
αὐτῶν ἀφροσύνῃ, ἐδημιούργησαν τὸ χάος καὶ τὸν σπαράγγμὸν
εἰς τὸ Κράτος, ἀπεξενώθησαν πάσης συμπαθείας καὶ ἐξώθησαν
τὴν χώραν τῶν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ. Ἡ ἐνσκήψασα
ἀπὸ τῆς Τριπολίτιδος ἀνεμοζάλη ἢ ἀνατρέψασα τοὺς χαρτί-
νους πύργους τῶν φιλοδόξων αὐτῶν ὀνείρων, ἀντὶ ν' ἀποσπάσῃ
τὸν ἐπίδεσμον ἀπὸ τῶν ὁμμάτων τῶν καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐ-
τοὺς εἰς νηφαλιότητα, παροξύνει τὴν μέθην τῶν μέχρι φρε-
νιτικῆς καὶ ἄγει αὐτοὺς εἰς παροξυσμοὺς ἀφροσύνης, ὥστε
ν' ἀπειλῶσι γῆν καὶ θάλασσαν καὶ νὰ δυσσοδομῶσι σχέδια
ἀνατροπῶν καὶ ἐπιθέσεων.

Ὡς ἦτο ἰσόμενον, ἢ ἀνευθέτερος καὶ ἀπερίσκεπτος καὶ
σχεδὸν αὐτόχρημα μανιακὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων τού-
των, ἀδιαλείπτως προκαλοῦσα τὴν δυσἀρέσκειαν καὶ τὴν
ἀγανάκτησιν τῶν πολυτρόπως παρ' αὐτῶν ἀδικουμένων καὶ
πιεζομένων λαῶν, ἐδημιούργησε τὴν ἀντίδρασιν, ἥτις ἐξογ-
κουμένη ὄλονεν ἐκορυφώθη κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους
καιρούς. Ἡ ἀπρόοπτος πολεμικὴ περιπλοκὴ κατέστησε δει-
νοτέραν τὴν ὑπολανθάνουσαν κρίσιν καὶ ἐπισπεύδει τὴν βι-
αιότεραν αὐτῆς ἐκρηξίν. Καὶ τώρα παρὰ τὸν Κεράτιον ἀνα-
μένεται νὰ παυχθῇ ἐπὶ τοῦ ἄδακος τῆς περιπλόκου πολιτι-
κῆς καταστάσεως ὁ τελευταῖος πεσσός, ἐξ οὗ θὰ κριθῶσιν αἱ
τύχαι τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ θὰ ἐξαρτηθῶσιν
ἡ ἑκτασις καὶ ὁ χαρακτήρ τῆς ἐγκυμονουμένης κρίσεως καὶ
τὰ ἐνδεχόμενα ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

Φαίνεται εὐτυχῶς ὅτι δὲν ἐφυγαδεδύθη ὀλοτελῶς ἡ σύνεσις
ἐκ τῶν ἀνδρῶν εἰς οὓς ἔλαχεν ὁ ἄχαρος κλήρος ν' ἀναμηνύ-
ωνται εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ ὁμόρου Κράτους κατὰ
τὴν παροῦσαν δυσχερεστάτην τοῦ βίου του περίοδον. Παρὰ
τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ τοὺς παραλογιζομένους καὶ παραλη-
ροῦντας ὑπάρχουν καὶ οἱ μετριοπαθεῖς καὶ οἱ ὀρθοφρονούν-
τες, οἱ ποθοῦντες τὴν κατάπαυσιν τῆς κρίσεως διὰ τῶν ἡπιω-
τέρων καὶ λογικωτέρων μεθόδων. Ἰδιαιτέρως ἐνεποίησε παρ'
ἡμῖν αἰσθησὶν τὸ ἄρθρον τοῦ «Νεοτούρκου», οὗτινος ἡ περί-
ληψις τηλεγραφικῶς ἀνεκοινώθη ἐνταῦθα πρὸ τιῶν ἡμερῶν.
Ἡ ἐφημερίς αὕτη, καίπερ, ὥς ἐκ τῶν ὀνόματός αὐτῆς ἐμφαί-
νεται, ἀνήκουσα εἰς τὴν ὀργιάζουσαν μέχρι σήμερον πολιτι-
κὴν μερίδα καὶ τὰ σχέδια αὐτῆς ἐξυπηρετοῦσα, κατανοήσασα
αἰφνης τὸν κίνδυνον ὡσεὶ ἐξ ἀποκαλύψεως, χαρακτηρίζει ὡς
«ἀναχρονιστικὴν» τὴν πολιτικὴν τοῦ Κομιτάτου καὶ κηρύττει
τὴν ἀνάγκην πολιτικῆς περισυλλογῆς, ὁμολογοῦσα ὅτι «ἡ
ἰσχὺς τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς τὸ μέλλον ἔγκειται μόνον ἐν τῇ
ἐνώσει καὶ τῇ φιλικῇ ὁμοφρονίᾳ ὄλων τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐθνο-
τήτων». Βεβαίως πολὺ ἐλαφρῶς χαρακτηρίζεται μόνον ὡς
ἀναχρονιστικὴ ἡ πολιτικὴ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, γενίτσα-
ροι παρωχημένων ἀγγρίων ἐποχῶν κατὰ τε τὴν ψυχὴν καὶ
τὰς ἰδέας, ἡξίουσαν νὰ θεωρῶνται ὡς ὄργανα πολιτισμοῦ, διότι

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁ πόλεμος. — Ἡ πτώσις τῆς Τριπόλεως καὶ ἡ προκήρυ-
ξις τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιστρατήγου. — Τὸ ζήτημα τῆς με-
σοδαδνέως. — Ὁ ἀδιάλλακτος. — Ἡ κατάστασις εἰς
τὸν Αἴμον. — Ὁ ἀποκλεισμός τοῦ Ἑλληνοπόδοντος καὶ
αἱ νῆδοι τοῦ Αἰγαίου. — Ὁ ἀντίκτυπος τῆς κρίσεως.
— Στρατοδικεῖον καὶ Τύπος. — Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ θύελλα.

Ο ΠΡΩΤΟΝ θετικὸν ἀποτέλεσμα
τοῦ ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου ὑ-
πῆρξεν ἡ πτώσις τῆς Τριπόλεως,
ἥτις δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ
μακρὸν εἰς τὸ ἐχθρικὸν πῦρ. Αἱ
προβλέψεις περὶ ἀντιστάσεως τοῦ
φρουρίου ἀνεδότου ἢ περὶ ἐκτά-
κτων ἐν τῇ προσβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν
τῇ ἀποβάσει δυσχερεῖων, ἔνεκα τοῦ
ἄδαθοῦς τῶν ὑδάτων, δὲν ἐδικαιώθησαν ὑπὸ τῶν γεγονό-
των. Ὁλιγόωρος βομβαρδισμός ἤρκεσεν ὅπως ἀποδείξῃ τὴν
ἐπιβάλλουσαν δύναμιν τοῦ πυροβολικοῦ τῶν νεωτέρων σκα-
φῶν, τὸ ὅποιον ἐπροστάτευεν ἀποτελεσματικῶς καὶ τὴν ἀπό-
δασιν τῶν πεζοναυτικῶν ἀγχημάτων. Κατὰ τὰς τελευταίας τη-
λεγραφικὰς εἰδήσεις κατέφθασεν ἤδη εἰς Τρίπολιν καὶ τὸ
ἐκστρατευτικὸν σῶμα, ὃ δὲ ἀρχιστράτηγος Κανέβα ἐξέδωκε
προκήρυξιν, ἐν ᾗ τὴν ἰταλικὴν κατάκτησιν ἐξεικονίζει ὡς
ἀπελευθέρωσιν διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς. «Δὲν ἀπεστάλην, λέγει,
διὰ νὰ καταστήσῃ ὑποδοῦλούς τοὺς πληθυσμούς, οἵτινες τού-
ναντίον διετέλουν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων,
ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ δίκαιά των,
τιμωρῶν τοὺς σφετεριστάς. Οἱ λαοὶ θὰ κυδερνῶνται ὑπὸ τῶν
ἀρχηγῶν τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας,
ὅστις θὰ καθοδηγῇ αὐτοὺς μετὰ δικαιοσύνης, πραότητος καὶ
ἐπιεικειᾶς. Πάντες οἱ ὀρησκευτικοὶ καὶ ἀστικοὶ νόμοι θὰ εἶναι
σεβαστοὶ ὡς καὶ αἰγιοναῖκες (περὶ τῶν ἰδιαιτέρως ἔσπευσαν
νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν εὐλαδείαν τῶν ἐπιδραμίντων οἱ «Αρα-
βες φύλαρχοι) καὶ πάντα τὰ εἰς ὀρησκευτικὰ καὶ εὐαγγῆ ἰδρύ-
ματα ἀναγόμενα προνόμια. Οὐδεὶς φόρος θὰ εἰσπράττεται,
διὰ νὰ δαπανηθῇ ἐκτὸς τῆς χώρας, οἱ δὲ μέχρι τοῦδε ἐπιβαλ-
λόμενοι φόροι θὰ ἀναθεωρηθῶσι καί, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος, θὰ
ἐλαττωθῶσιν ἢ καὶ θὰ καταργηθῶσιν ἐντελῶς. Οὐδεὶς θὰ
κληθῇ παρὰ τὴν θέλησίν του ὑπὸ τὰς σημαίας. Ἡ Ἰταλία
ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην καὶ θέλει ὅπως ἡ χώρα αὕτη παρα-
μείνῃ χώρα τοῦ Ἰσλάμ, ἢ δὲ ἰταλικὴ σημαία κυματίζῃ ἐπ'
αὐτῆς ὡς σύμβολον τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος».

Εἶναι προφανές ἡ θετικὴ καὶ ἀρνητικὴ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν
καταβαλλομένη προσπάθεια διὰ τὴν ἡθικὴν κατάκτησιν τῶν

χίρας ἐν τῇ μεγάλῃ ἀφρικανικῇ ἐπαρχίᾳ. Εἰς τὰς ἐκ Ρώμης
αἰτιάσεις περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς Τριπολίτιδος εἰς στασιμό-
τητα καὶ καθυστερήσεως αὐτῆς ἐν τῷ πολιτισμῷ τὸ Κομι-
τάτον ἀπήντησε διὰ τῆς γνωστῆς προκηρύξεως ὅτι ἡ αὐτὴ
παρατήρησις θὰ ἡδύνατο νὰ ἐξενεχθῇ καὶ περὶ τῆς νοτίου
Ἰταλίας, ἣν μαστίζει ἡ ἐνδεῖα καὶ ἡ ἀμάθεια καὶ ἥτις ἔπρεπε,
συμφώνως πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ ρωμαϊκοῦ ἀνακτοβουλίου
περὶ Τριπολίτιδος, νὰ κατακτηθῇ ὑπὸ Κράτους μᾶλλον προ-
ηγμένον. Ἡ δὲ «Τανὶν», τονίζουσα κατ' ἐπανάληψιν τοὺς
θουρίους τῆς ὑπὲρ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ ἀγῶνος, ἐξηγεῖ
τὰς περὶ ἀναφλέξεως τοῦ Αἴμου φήμας ὡς ἀποπείρας πρὸς
ἐκφοβισμόν τῆς Τουρκίας. Τὸ συμπέρασμα τοῦ νεοτουρκικοῦ
φύλλου εἶνε ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν θὰ ἀνεχθῶσι τὴν ἐπέκτασιν
τῶν ἰταλικῶν ἐνεργειῶν καὶ τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Ἑλλη-
σπόντου. Ἀλλὰ καὶ ἀν' πραγματοποιηθῶσι τὰ ἐνδεχόμενα
ταῦτα, ἐὰν οἱ Ἰταλοὶ ἐπιτεθῶσι καὶ κατ' ἄλλων λιμένων, θὰ
πάθωσι μᾶλλον συμφέροντα εὐρωπαϊκά. Ἐν περιπτώσει δὲ
ἀποβάσεως εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ὁ ἰταλικὸς στόλος
δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ περιπλέξῃ ἐπ' ἀπειρον εἰς τὸ ἀρχιπέλαγος
πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατοχῆς, διότι ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία
θὰ ἀπῆται τὴν εἰς τὰ ἰταλικά ὕδατα ἐμφάνισιν αὐτοῦ καὶ
τότε ὁ ἐπὶ τῶν νήσων στρατὸς ἤθελε περιπέσει εἰς τὰς τουρ-
κικὰς χεῖρας. Ὁ πόλεμος ἐκθέτει εἰς ἀπομόνωσιν καὶ τὸν
ἐν Ἰεμένη στρατὸν, ἀλλ' οἱ Τούρκοι ἀπέδειξαν ὅτι δύνανται
καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας νὰ ἀντιστῶσιν ἐπὶ μακρόν.

Ἐὰν δὲ οἱ Ἰταλοὶ καταλάβωσι τὴν Τριπολίτιδα καὶ ἀπαι-
τήσωσιν, ἀντὶ νὰ καταβάλωσι, χρηματικὴν ἀποζημίωσιν, ἡ
Τουρκία θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀρνούμενη τὴν κατάπαυσιν τῶν
ἐχθροπραξιῶν καὶ εἰς τὸν ἀμείλικτον τοῦτον πόλεμον—πό-
λεμον ἀντοχῆς—αἱ ζημίαι καὶ αἱ δαπάναι θὰ συντρίψωσι
τὴν Ἰταλίαν καὶ θὰ τὴν ἐξαναγκάσωσι νὰ ἐκλιπαρήσῃ τὴν
εἰρήνην.

Τοιαῦτα τὰ σχέδια τῆς «Τανὶν». Ἀλλὰ θὰ ἀνταποκριθῇ
ἀρά γε καὶ ἡ πραγματικότης πρὸς τὰς θεωρίας; Ὁ πατριω-
τισμὸς τραυματίζεται βεβαίως καὶ ποιεῖ ὑπὸ τὰς παρούσας
σκληρὰς δοκιμασίας. Ἀλλὰ πρέπει νὰ διατηρήσῃ καὶ ἀρκε-
τὴν νηφαλιότητα, ὥστε νὰ μὴ προκαλέσῃ βαρύτερα δεινὰ.
Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν ἀν' ἀποκλειστικῶς συμφέροντα εὐρωπαϊκά
ἤθελον πάθει ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεων καὶ πρὸς ἄλλα σημεῖα
τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀρκούμεθα μόνον νὰ παρατηρήσωμεν
ὅτι ὁ κίνδυνος νέων περιπλοκῶν θὰ ἐπεκρέματο εἴπερ ποτὲ
ἐπιφοβός. Τὴν ἐπέκτασιν δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν οἱ Ἰταλοὶ
ἤθελον αἰτιολογήσει παρουσιαζόντες ὡς πρόκλησιν τὴν
στάσιν τῆς Τουρκίας. Περὶ ἀντιπεθέσεων δὲν εἶναι δυνατόν
νὰ γείνῃ σοβαρὸς λόγος, ἐφ' ὅσον ἐλλείπει ἡ ναυτικὴ ὑπε-
ροχή.

✱

Τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἐξωτερικῆς κρίσεως αἰσθανόμεθα
σφοδρὸν καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Ἐγγραψα ἤδη εἰς τὴν προη-
γουμένην μου ἐπιστολὴν περὶ ἐνδεικτικῶν τιμῶν παύσεων
ἐφημερίδων. Βραδύτερον τὸ στρατοδικεῖον ἐξέδωκε κοινο-
ποιήσιν, δι' ἧς ἀπηγόρευεν ἐνεκα τῶν ἐξαιρετικῶν περιστά-
σεων πᾶσαν ἐναντίον τοῦ ὑπουργείου ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἢ
καὶ ἐναντίον αἰουδήποτε ὑπουργοῦ ἐπὶκρισιν. Τὸ μέτρον
ἐσκανδαλίσεν τὴν ἀντιπολίτευσιν, τῆς ὁποίας οἱ κορυφαῖοι

ίσχυαν να διαμαρτυρηθῶσιν ἐντόνως πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην καὶ πασαν. Ὁ Λουτφὴ Φικρὴ βέγης δι' ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος του ἐχαρκτηρίσεν τὴν πρᾶξιν ὡς ἀπολυταρχικὸν πραξικόπημα» ἀνήγγειλε δὲ ὅτι θὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρότασιν περὶ ποινικῆς τοῦ Μ. Βεζύρου καταδικώσεως, διότι ἡ ἐκτελιστικὴ ἐξουσία εἶναι ἡ ἐπέχουσα τὴν εὐθύνην τῶν μέτρων τοῦ στρατοδικείου. Ὁ ἐπιφανὴς πολιτευόμενος ἐκλήθη ἐνώπιον τοῦ ἐξαιρετικοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' ἤρνήθη νὰ ἐμφανισθῇ λέγων ὅτι αἱ κατὰ τῶν ὑπουργῶν ἐπιθέσεις ὑπάγονται εἰς τὴν κοινὴν δικαιοσύνην.

Δὲν εἶχε παρέλθει ἡ ἐκ τῶν γεγονότων τούτων συγκίνησις, ὅτε ἐγνώσθη ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Μαχμουτ Σεφκέτ πασᾶς προέτεινε νὰ μὴ ἐπιτραπῇ μηδὲ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ἡ δημοσίευσίς. Διὰ νέου σφοδροῦ ἄρθρου ὁ Λουτφὴ Φικρὴ βέγης ἐρωτᾷ μετὰ καταπλήξεως ἂν βαίνωμεν πρὸς τὴν ἀντίδρασιν. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας τῆς, προμηνύονται θυελλώδεις. Οἱ διάφοροι ὅμιλοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως φαίνονται προδιατεθειμένοι εἰς σύμπραξιν. Τὸ κόμμα τῆς Ἐνώσεως καὶ Προόδου, προέτεινεν, ἕνεκα τῶν κρίσεων διὰ τὴν πατρίδα περιστάσεων, τὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν ἀντιθέτων, ἀλλ' ἡ Ἀντιπολιτεὺς ἀποδίδουσα τὸ διᾶμμα τοῦτο εἰς κρίσιν μᾶλλον τοῦ κόμματος, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν. Ἐλπίζει δὲ ὅτι ἐνισχυομένη διὰ μεταστάσεων συμπολιτευομένων, θὰ δυναθῇ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰ πράγματα τοῦ γηραιοῦ Κιαμὴλ πασᾶ. Ἄλλὰ θὰ ὑποκύβῃ εἰς τοιαύτην τύχην ἡ Ἐνωσις καὶ Πρόοδος ἥτις ἐκλήρυεν ἀμείλικτον κατὰ τοῦ Κιαμὴλ πασᾶ πόλεμον;

Πέραν

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

* * ΠΑΛΙΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ * *

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ἐξερευνηθῇ καὶ νὰ τακτοποιηθῇ τὸ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων παρερριμμένον εἰς τὰς ἀποθήκας, κατὰ τὸ οἰκτρὸν σύστημα τῆς ἀκηδούς δημοσίας ἡμῶν βιβλιοθήκης, ἀρχεὶον τοῦ αἰμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Καποδίστρια. Πολλὰ θετικῶς περιεργα καὶ σημαντικὰ θὰ προκύβουν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης, σχετικὰ ἰδίως πρὸς τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, περὶ τὸ ὅποιον ἐξακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος ν' ἀσχολῆται ἀπὸ τινος ἡ κοινὴ γνώμη καὶ περὶ τὸ ὅποιον μετὰ τόσης στοργῆς καὶ μετὰ τόσο πρᾶκτικοῦ πνεύματος κατέγεινεν ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ αἰδιδίμος ἐκεῖνος ἄνθρωπος. Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐνεργείας τοῦ Καποδιστρίου περὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἀξιολόγου πρὸ τριετίας βραδευθείσης ἐν εἰδικῇ διαγωνισμῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Σουλτῶν Ὁφελίμων Βιβλίων ἐκδοθείσης πραγματείας τοῦ κ. Δαξάρου Βελῆλ περὶ τοῦ Καποδιστρίου ὡς παιδαγωγοῦ.

Ἡ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΠΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, παρέχον ἐκπαιδεύσιν οὕτως εἰπεῖν κλασικὴν εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν τέκνων τῆς εὐπόρου τάξεως, ἐνῶ εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκὰ τὰ παιδία τοῦ λαοῦ ἐμάνθαναν ἄπλοστοτερα καὶ πρακτικώτερα, τὸ δὲ σύστημα τῶν πρωτοσχολῶν ἐπέτρεπε τὴν πρόσληψιν πολλῶν μαθητῶν χωρὶς μεγάλην δαπάνην διὰ διδασκάλους.

Τὴν διαφορὰν τοῦ πρὸς τὰ γράμματα ζήλου εἰς αὐτὰς τὰς τρεῖς περιόδους δεικνύουν περιφανέστατα οἱ ἐξῆς ἀριθμοί: Πρὸ τῆς Ἐπανστασίας οἱ μαθηταὶ ὅλων τῶν σχολείων ἦσαν 251, ἐπὶ τοῦ Ἀγῶνος προσετέθησαν 1149 καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς καὶ ἥμισιν μῆνας τῆς διοικήσεως τοῦ Καποδιστρίου ἄλλοι 933. Ἀξίον σημειώσεως προσέτι ὅτι τὰ περισσότερα τῶν δευτέρως περιόδου ἐπαγγελματιοποιήθησαν μετὰ τὴν ἐκλογὴν

Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Λατερανοῦ. Πανταχοῦ ὅπου μετέβαινεν ὁ Dutrone ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητὰς πόσον πατρικῶς ἐφρόντιζεν ὁ Καποδίστριας διὰ τὴν μόρφωσιν των καὶ πόσον ἐνγνωμοσύνην τοῦ ὀφείλου, προσέθετε δὲ μετ' ἐπιμονῇν ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον ἤρχισε πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν μετὰ τὸν φιλόπατριν ἡρωϊσμὸν ὅλων καὶ τώρα ἀπασχολεῖ τὸν Κυβερνήτην βοηθούμενον ἀπὸ τὴν εὐνοίαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τότε μόνον θὰ συμπληρωθῇ, ὅταν συνθίσουσιν οἱ πολῖται νὰ φυλάττουν τὸ παράγγελμα τοῦ Εὐαγγελίου «ὃ σὺ μισεῖς ἐτέρω μὴ ποιήσης» καὶ νὰ καταγίνονται εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας. Πολλὰ τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν ἐσχόλην, καὶ περιπατοῦντες ἐπαλλαν ὕμνους θεῖα ἔχοντας τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα.

ἴσως ὁ Dutrone ἦτο ὁ ἀνώνυμος, ὁ ὁποῖος τὸν Μάρτιον εἶχε δημοσιεύσῃ ἄρθρον, συνιστῶν εἰς κάθε πεπαιδευμένον Ἕλληνα ἢ Φιλέλληνα νὰ ἐξοδεύῃ μέρος τοῦ καιροῦ του «διὰ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς του τὰς ὁποιασδήποτε ἐπιστημονικὰς του γνώσεις» καὶ λέγων ὅτι πρέπει νὰ διδάσκειται ὅχι μόνον γραφὴ καὶ ἀνάγνωσις, ἀλλὰ καὶ γεωγραφία, ἱστογραφία κ.λ.π. Ὅσοι εἶχαν διευθύνῃ τὴν παιδείαν ἕως τότε ἐνόμιζαν ὅτι φορεῖα τῶν φάτων ἦσαν λεξιδοκίαι καὶ τύποι ἀσυνήθεις, καὶ ὅτι ὁ σπουδαστὴς γεμίζων τὸν νοῦν του μετὰ πλῆθος ἀπὸ αὐτὰ, θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸ τέμα τῆς ἀγωγῆς του· ὅλοι θὰ τὸν φώναζον «λογιώτατον», θὰ τὸν ἐσέβοντο καὶ αὐτὸς θὰ ἔμενεν ἱκανοποιημένος. Ἀλλὰ τοιοῦτοτρόπως ἡ κατάστασις ἤλλαξε μόνον κατὰ τὸ πᾶν τῶν ἐξευρωπαϊζομένων σοφολογιωτάτων, τοὺς ὁποῖους εἶδμεν τὸν Κοραῖν περιπαύσαντα· ἡ νεολαία δὲν θὰ ἐσυμμερίζετο τὴν καλὴν τύχην αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγκαίρως εὗρεν εἰς Ἀμστελδὰμ ἄνθρωπον νὰ τὸν διδάξῃ «τὸ καλῶς συλλογίζεσθαι». Μετὰ νοήματα δὲν θὰ ἐπλουτίζετο ἡ διάνοιά της, οὔτε ἡ «γυμναστικὴ τοῦ ἀντιληπτικοῦ», τὴν ὁποίαν ὁ Κυβερνήτης εἶχεν ἰδῇ λειτουργοῦσαν εἰς Ἑλβετίαν, θὰ εἰσῆγετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καιρὸν δὲν ἐκλονίζετο ἡ προσήλωσις εἰς τὰς στενὰς ἰδέας τοῦ παλαιοῦ συστήματος.

Ὁ Καποδίστριας ἐνόησεν ἀμέσως τὴν μικρὰν ὠφέλειαν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, τὰ ὅποια, ὡς ἦσαν τότε καὶ ὡς ἐξ ἀνάγκης θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι, δὲν διέφεραν τῶν ἄλλων εἰμὴ κατὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν θέσιν τῶν εἰς αὐτὰ μαθητευομένων, δὲν ἠδύναντο δὲ ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ φέρουν καρπὸν ἄξιον λόγου. Καὶ καὶ μὲν ἀπέναντι τῆς πρὸς αὐτὸν στοργῆς τῆς διεπούσης τάξεως δὲν κρίνει πολιτικῶς συμφέρον νὰ ἀποπειραθῇ τὴν κατάργησιν των, ἀλλ' ὅταν μεταξὺ ἄλλων πραγμάτων, ζητεῖ παρὰ τῶν ἐκτάκτων ἐπιτρόπων τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1828—διαρκούσης τῆς περιοδείας τοῦ Dutrone—νὰ τὸν πληροφοροῦσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα νὰ φροντίσουν περὶ συστάσεως, τοῖς λέγει κατηγορηματικῶτα νὰ προβοῦν εἰς τοῦτο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν «τὴν στοιχειώδη ἐκπαιδεύσιν μόνον καὶ ἀποκλειστικῶς».

Ἄς μείνουν, ἐσκέπτετο, τὰ ἑλληνικὰ ὅπου τυχὸν εἶνε συστημένα, ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ μόνον καὶ μόνον εἰς τὰ στοιχειώδη, τὰ προκαταρκτικά. Ἡ χώρα εἶνε γυμνὴ παιδείας, αἰσθάνεται τὸ ψῆχος καὶ ὑποφέρει· εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ τὴν καλύψωμεν μετὰ θερμὰ ἐνδύματα, ἡ ποιότης τοῦ ἐνδύματος πρέπει νὰ εἶναι συνάμα ἀπαλὴ καὶ στερεά, ἡ δὲ κατασκευὴ τοῦ ἱματισμοῦ ἀπείριτος μὲν ἀλλ' ὅχι καὶ ἄτεχνος, καὶ τὰ πάντα νὰ συντελέσουν ὥστε τὸ σῶμα νὰ διαπλασθῇ καὶ διατηρηθῇ εὐρωστον, νὰ μὴ πονῇ καὶ νὰ κινῆται ἐλευθέρως, μετ' ἄνεσιν, μετ' δυνάμιν, μετ' ὀλίγην καὶ μετ' χάριν.

Οἱ ἀντιφρονούντες ἅς ἐξακολουθοῦν νὰ χάνουν πολὺτιμον καιρὸν καὶ χρήμα θέτοντες ἀμπέχονα βαθυμελάμβαρα καὶ σκελὰς πορφυροπαρφύρους ἐπάνω εἰς σάρκα ἀπροφύλακτον, ἀμάλακτον, τρέμουσαν καὶ ναρκωμένην. Ἡ πλάνη των θὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος της, ἡ θεὰ τῆς εὐδαμονίας μας θὰ

Ὁ καρπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως τόσον γλίσχρος ἦτο καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ἐγκατάστασιν τοῦ Ὁθωνος, ὥστε ὁ συγγραφεὺς τοῦ Μενίππου ἔλεγε τὸ 1835 ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ ὅποιοι, ὡς εἶδαμεν, ἐμορφώνοντο εἰς τὰ κλασικὰ παιδευτήρια ἐγνώριζαν μόλις νὰ συλλαβίζουν, καὶ τοὺς ἐφιλοδῶρει μετὰ τὸ παρόνομα γραμματικῶν ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι ἐὰν οἱ χορηματικοὶ πόροι τοῦ ἔθνους εἶχαν χρησιμοποιοθῇ εἰς ἐνίσχυσιν τῆς στοιχειώδους ἀγωγῆς καὶ εἰς πλήρη ὁργάνωσιν τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων, αὐτὰ καὶ μόνα θὰ εἶχαν δώσῃ ἀποφοίτους τῷ ὄντι ἀξίους τῆς θέσεώς των εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν τῆς χώρας.

Καὶ ὁ Κυβερνήτης καὶ ὁ σατυρογράφος ἐβλεπαν περὶ αὐτοὺς ἀνθρώπους δυναμένους νὰ στιχουργοῦν, νὰ ἀγορεύουν, νὰ ἐγγύζουν ὁπωσδήποτε ἱστορικά, φιλολογικά ἢ καὶ φιλοσοφικά ζητήματα μεγάλης σημασίας, ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀπέτελουν εὐάριθμον ὄμιλον ἀτόμων διεθόντων τὸ πλεῖστον τοῦ βίου των εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἢ διανοομένων ν' ἀποδημήσουν ἐκ νέου, ἐνίοτε δὲ καὶ παρεχόντων εὐλογον ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠδύναντο ν' ἀναπτύξουν ἐπιτυχῶς τὸ φυσικὸν των ἄλγαντον· ἡ κρίσις ὅμως τὴν ὁποίαν ἐξέφερον ὁ Καποδίστριας ὅτι ἡ χώρα μας ἦτο τόσον ἀμαθὴς εἰς τὰς ἡμέρας του ὅσον ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα ἀπέβλεπε τὴν μεγάλην ὁμάδα τοῦ λαοῦ, σχεδὸν ὅλον τὸν λαόν, διὰ τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ γίνῃ ὅ,τι καὶ ὅσον δὲν εἶχαν κάμει οἱ λόγοι, ἡ ἐπειδὴ ἠγνόνουν πῶς νὰ ἐργασθοῦν ἡ δότι καὶ τὰ ἰδικὰ των κεφάλαια ἦσαν πολὺ περιορισμένα καὶ συνίσταντο ἀπὸ λεξικῶν καὶ τεχνολογίαν, ὅχι ἀπὸ θετικὰς γνώσεις, νοήματα καὶ σκέψιν. Περὶ τούτου μαρτυρεῖ ὁ Κοραῖς εἰς τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσίς καὶ διανομὴ τῶν βιβλίων του δὲν ἠδύναντο ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου νὰ φέρῃ αἰφνιδίαν μεταβολήν, ἀφοῦ καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν, μετ' ἀναγνώστας στερουμένους προπαρασκευῆς διὰ νὰ τὰ ἐννοήσουν, δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσδύῃ βαθύτερον τῆς ἐπιφάνειας.

Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἐὰν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Καποδιστρίου ἐκαλλιεργοῦντο μετὰ ζήλον εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον καὶ ἐρριζοβόλουν εἰς τὸν τόπον, ἡ κοινωνικὴ μας ἀτμοσφαῖρα μετὰ 80 ὅλα ἔτη θὰ ἦτο κατὰ μέτρον ὅλου αὐτοῦ τοῦ αἵματος τῶν ἡθικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν διδαγμάτων, τὰ ὅποια εἰς ἄλλας χώρας εἶναι διαδεδομένα πανταχοῦ ἔξωθεν τῶν σχολείων καὶ ἀποκτῶνται χωρὶς κόπον μετὰ τὴν συγκαταστροφὴν καὶ τὴν καθημερινὴν συνομιλίαν· καὶ ὅτι μετὰ τοιαύτην ἀτμοσφαῖραν θὰ εἶχαν φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἀναπτύξεως τὸ ἀνδρικὸν φρόνημα, ἡ φιλονομία καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀστικῆς πενιθαρίας. Πρὸς τοῦτο δὲν ἔλειπεν εἰς τὰ ἑλληνικὰ πλήθη ἡ φυσικὴ τάσις, καὶ ὁ Καποδίστριας, ἀφοῦ «πολλῶν ἀνθρώπων ἔδεν ἄσπετα καὶ νόον ἔγνων», τὸ παρηρθεῖ ἀγαλλόμενος, καὶ ἠθέλε νὰ διαπλάσῃ τὴν ἐξαιρετικὴν ὕλην ἡ ὁποία ἐκεῖτο ἀμωμος ἐμπροσθεν αὐτοῦ».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ

Ἡ υπερτίμησις τῶν τροφίμων

Πολλὰ χωρὰ τῆς Εὐρώπης συνεταράχθησαν ἐπ' ἐσχάτων ἕνεκα τῆς βαθμιαίας τερασσίας υπερτιμήσεως ὅχι μόνον τῶν τροφίμων, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν χρεωδῶν τοῦ σημερινοῦ βίου. Ἡ υπερτίμησις ἐπιβαρύνει ἰδίως τὰς μεσαίας καὶ τὰς ἀπώρους τάξεις καὶ ὁ ἀνὰ

*Τὰ ἑλληνικά σχολεῖα, παροίχον ἐκπαίδευσιν οὕτως εἰπεῖν κλασικὴν εἰς περὶωρισμένον ἀριθμὸν τέκνων τῆς εὐπόρου τάξεως, ἐνῶ εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκικά τὰ παῖδια τοῦ λαοῦ ἐμάνθαναν ἀπλοῦστερα καὶ πρακτικώτερα, τὸ δὲ σύστημα τῶν πρωτοσχολῶν ἐπέτρεπε τὴν πρόσληψιν πολλῶν μαθητῶν γωρὶς μεγάλην δαπάνην διὰ διδασκαλούς.

Τὰ γενικιώτερον διδασκόμενα μαθήματα ἦσαν ἀνάγνωσις, γραφή, νεοελληνικὴ γλῶσσα, ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἱστορία, ἀριθμητικὴ καὶ γεωγραφία. Εἰς κάποια σχολεῖα παρεδίδοντο καὶ αἱ γλῶσσαι γαλλικὴ, ἰταλικὴ καὶ ἀγγλική· εἰς πολὺν ὀλίγα ἐδιδάσκετο ἡ λατινικὴ γλῶσσα καὶ ἡ γεωμετρία· εἰς ἄλλα δέ, ὅπως ὅποτε πολυαριθμότερα, ἡ θεολογία, ἡ μεταφυσικὴ καὶ τελευταῖον ἡ φυσικὴ καὶ ἡ χημεία. **Ὅλα ὅμως τὰ μαθήματα**, λέγει ὁ Dutrône, —ὁ ἀποσταλείς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπιπρόσθησιν τῶν σχολείων— **διδάσκονται πολὺν ἑπισπολαίως.** Ἡ ἀνάγνωσις, ἡ γραφή καὶ ἡ νεοελληνικὴ δὲν παρεδίδοντο καλὰ εἰς καμμίαν τῶν τριῶν περιόδων. Καὶ αὐτοῦ τοῦ πρακτικωτάτου τῶν μαθημάτων, τῆς ἀριθμητικῆς, ἡ χρησιμότης ἐβράδυε πολὺν νὰ κατανοηθῇ· ἀπὸ τὰ 13 σχολεῖα τῆς τουρκικῆς περιόδου μόνον εἰς 5 ἐδιδάσκετο· ὅταν ξυσστήθηναι τὰ 57 νέα, μόνον εἰς 40 εἰσῆχθη, καὶ πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τετράμηνον τοῦ 1828 διὰ νὰ ἴδωμεν τὴν ἀξίαν τῆς ἀνεγνωρισμένην ἀπὸ ὅλα τὰ 22 νεόπλαστα κατὰ-στήματα. Κατόπιν ἀπ' αὐτὰ δὲν θὰ ἀπορῶσμεν βεβαίως ἐὰν ἡ γεωγραφία ἐθεωρεῖτο πολυτέλεια. Εἰς τὴν πρώτην περίοδον μόνον 2 σχολεῖα τὴν παρεδίδαν, εἰς τὴν δευτέραν 20, καὶ αὕτη δὲ ἡ τρίτη ἄφινεν 7 ἀπὸ τὰ 22 διδασκῆριὰ τῆς χωρὶς αὐτὸ τὸ μάθημα.

Ἐκτός τῶν προηγουμένων μνησθέντων τόπων ὁ Δουρὼνε ἐπεθεώρησε κάποια ἐκπαιδευτικά καταστήματα τῆς Πελοποννήσου, λόγου χάριν τὸ σχολεῖον τοῦ Ναυπλίου, τὸ ὁποῖον εἶχε μὲν συστήσῃ ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία τὸ 1826, ἀνέλαβε δὲ κατόπιν ὁ Καποδίστριας νὰ διατηρῇ δι' ἐξόδων του. Μὲ τὸν γάλλον συνεργάτην του ὁ Κυβερνήτης ἔστειλε συλλογὴν πινάκων καί βιβλίων πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἀναγνώσεως, τῆς γραφῆς, τῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς ἱστογραφίας, διὰ δὲ τὸ σχολεῖον τῶν θηλέων ἐγχειρίδιον καὶ ὑποδείγματα ῥαπτικῆς, τὰ ὁποῖα ἐλειτουργοῦσιν ἀπὸ τοὺς Παρισιούς ἡ σχολὴ τῆς Ἑκκλησίας τοῦ

Ἄς μέινουν, ἐσκέπτετο, τὰ Ἑλληνικά ὅπου τυχὸν εἶνε συστημένα, ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ μόνον καὶ μόνον εἰς τὰ στοιχειώδη, τὰ προκαταρκτικά. Ἡ χώρα εἶνε γυμνὴ παιδείας, αἰσθάνεται τὸ ψυχὸς καὶ ὑποφέρει εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ τὴν καλύψωμεν μεθ' ἑνὸς ἐνδύματα, ἡ ποιότης τοῦ ἐνδύματος πρέπει νὰ εἶναι συνάμα ἀπαλὴ καὶ σθερεά, ἡ δὲ κατασκευὴ τοῦ ἱματισμοῦ ἀπέρειπτος ὡς ἀλλ' ὅχι καὶ ἀτεχνος, καὶ τὰ πάντα νὰ συντελέσουν ὥστε τὸ σῶμα νὰ διαπλασθῇ καὶ διατηρηθῇ εὐφροσιν, νὰ μὴ πονῇ καὶ νὰ κινῆται ἐλευθέρως, μεθ' ἄνεσιν, μεθ' δυνάμιν, μεθ' ὀλῳγν καὶ μεθ' χάριν.

Τὰ στοιχειώδη λοιπὸν σχολεῖα εἶνε τὰ μόνα τῶν ὁποίων ὁ τόπος ἔχει χρεῖαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς αὐτῶν τὴν δογάνωσιν πρέπει νὰ συγκεντρωθῇ ὅλη ἡ προσοχὴ τῆς διοικήσεως, καὶ μόνον μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν θὰ γίνῃ σπουδαία σκέψις περὶ τῶν ἄλλων, ὅταν αἱ μὲν βάσεις θὰ εἰναι στερεῶς κτισμέναι καὶ τὸ ὑλικὸν δὲν θὰ λείψῃ, ἡ δὲ ἐλπίς περὶ ἀνθρωποσῶς, οἰκοδομῆς, ἀσφαλείας καὶ καλλιπροσώπου δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς κίνδυνον διαφρέσεως.

Πολλοὶ καλοσθηταί, οἱ ὅποιοι ὄχι βεβαίως με τοὺς ἀγνο-
τάτους τῶν σκοπῶν ἐτλημύρισαν τὴν Ἑλλάδα, κατηγόρη-
σαν τὸν Καποδίστριαν ὡς φωτασβέστην, διαβάλλοντες αὐ-
τὸν μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν καὶ διασπείροντες τὴν ἰδέαν εἰς
τὴν Εὐρώπην ὅτι ἤθελε νὰ θέσῃ περιορισμοὺς εἰς τὴν παι-
δείαν· τὴν δὲ κατηγορίαν ἐπανέλαβε καὶ μετὰ ἓνα τέταρτον
αἰῶνος καὶ ὁ ἱστορικός τῆς ἐπαναστάσεως, μεμφόμενος τὸν
Κυβερνήτην διότι —**κατὰ τοὺς 45 μῆνας τῆς διοική-
σεώς του**— ἀντέτεινεν εἰς τὴν σύστασιν Παγελιστηρίου.
Ἀλλὰ τὸ ποσὸν καὶ ποῖον τῆς τότε μαθήσεως, ὅποια περιε-
γράφησαν πρὸ ὀλίγου, πείθουν τὸν ἀναγνώστην ὅτι ὄχι μό-
νον ἡ ἴδρυσις ἀνωτάτης πανδιδακτηρίου, ἀλλὰ καὶ πολλα-
πλασιασμός τῶν καταστημάτων τῆς μέσης παιδείας πρὶν
ληφθῇ σπουδαία πρόνοια διὰ τὴν κατωτάτην ἦτο ἐξ ἴσου
διανοητικῶς ἀσύμφορος εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1828—31,
ὅσον σήμερον θὰ ἐνομιζέτο ἀκόμη πρόωπος ὁ καταρτισμός
τῆς Ἀκαδημίας εἰς Ἀθήνας, τῆς Ἀκαδημίας τὴν ὁποίαν ὁ
Μάουρερ —τὸ μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας— κολακεύων τὴν
κενοδοξίαν μερικῶν, ἐτοιμάζετο να τοὺς προσφέρῃ ὡς δώ-
ρον τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων του, τὰς 2 Νοεμβρίου 1834,
ἀλλ' ἐμποδίσθη νὰ τὸ πράξῃ, διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεκλήθη
εἰς τὴν Βαυαρίαν.

Πολλοὶ γὰρ τῆς Εὐρώπης συνεπαράχθησαν ἐπ' ἐσχάτων ἔνεκα τῆς βαθμιαίας τεραστίας υπερτιμήσεως ὅχι μόνον τῶν τροφίμων, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν τοῦ σημερινοῦ βίου. Ἡ υπερτίμησις ἐπιβαρύνει ἰδίως τὰς μεσσίας καὶ τὰς ἀπόρους τάξεις καὶ ὁ ἀντίκτυπος τῆς ἐξεγέρσεως ἔφθασε καὶ μέχρι τῆς ἡμετέρας χώρας. Ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου πρὸ πάντων ὁ ἐρεθισμὸς ὑπολανθάνει σφοδρὸς, αἱ ἐφημερίδες ἀναμνήσκονται τῆς εὐθηνίας τοῦ βίου τῶν παρελθόντων χρόνων, ἀναφέροντες δὲ διάφορα παραδείγματα.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ΙΑ', μία οἰκογένεια εὐγενῶν, ἡ τῶν Ὠβινιῶν, συγγενῶν τῆς κυρίας Μαιντενῶν—ἐρωμένης καὶ συζύγου κατόπιν τοῦ βασιλέως—ἔχουσα καὶ δέκα ἐν ὧν ἄτομα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐδαπάνᾳ 14 λίρας καὶ 13 σόλδια καθ' ἑκάστην. Δώδεκα ἄτομα ἐδαπάνων καθ' ἑκάστην ἡμέραν 22 σόλδια δι' ἄρτον, 42 σόλδια δι' οἶνον καὶ 75 σόλδια διὰ κρέας, τὸ ὅποσον ἐκ τμημάτων πρὸς 5 σόλδια τὴν λίτραν. Κύριοι καὶ ὑπηρεταὶ ἔτρωγον κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους θηριωδῶς καὶ οἱ ἱατροὶ τῆς ἐποχῆς διέτασσον ἀκαταπαύστως καθάρσια, θεραπεύοντες τοὺς πλάταιων ἀπὸ τῆς συχνῆς δυσπεψίας. Ἐνθ' ἀπειναντίας οἱ σημερινοὶ ἀσκλητηεῖς συνιστοῦσι τὴν ὀλιγοφαγίαν, ἴσως καὶ διὰ λόγους φιλανθρωπικούς, ὥς ἐκ τῆς μεγάλης ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων.

Ἀλλὰ καὶ εἰς μεταγενεστέρους χρόνους ἡ εὐὴ ἡνία ἐν Γαλλίᾳ ἦτο
μεγάλη. Κατὰ τὸ 1800 ἐν Παρισίοις ὁ σίτος ἐτίματο 20 φράγκα
τὸ ἐκατόλιτρον καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 13-14. Τὸ χιλιόγραμμον
τοῦ βαδνικοῦ κράτους ἐτίματο λεπτὰ 66, τοῦ προβελου 64 καὶ τοῦ
χοιρινικοῦ 71. Ὁ ἐκατόλιτρον οἶνου ἐτίματο φρ. 21. ἱκανὸν ὄγκον
φρ. 6 καὶ ἐκατόν στρεῖδια φρ. 2,30.

Ἐν ὀρνίθιον εἰμαῖο ὀλιγώτερον τοῦ ἐνὸς φράγκου. Καὶ πλυστικά ἦσαν εὐθηνότατα· διὰ μίαν πετσέταν ἐπληρώνοντο 5 λεπτά δι' ἓνα νυκτικὸν σκουῖον λεπτά 2 1/2, δι' ἓν φρικὸν (τὰ ὅποια ἐν φανίσθησαν διὰ πρώτην φοράν τὸ 1820) πλυστικά καὶ σιδηρωτικά λεπτά 5. Ἀναλόγως εὐθιὰ ὅμως ἦσαν τότε καὶ τὰ ἡμερομίσθια· 6 κίτσης ἐλάμβανε 1 φρ. 90 κατ' ἐκάστην, ὁ ξυλουργός 2,10, ὁ σιδηρουργός 2,30 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ὁ Ἑδισὼν, ὁ μέγας Ἀμερικανός, εὐρισκόμενος πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν Ἀμβούργῳ καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐπανακάμῃ εἰς Ἀμερικὴν μετὰ τὴν βραχεῖαν αὐτοῦ ἀνά τὴν Εὐρώπην περιοδεῖαν ἀνεκοίνοις διὰ βραχείαν τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς περιοδείας του εἰς ἓνα ἱταλὸν δημοσιογράφον. «Ὁδὴ, εἶπεν, ἡ Εὐρώπῃ ὁμοιάζει μὲ τὴν Ἀμερικὴν, ὅπως ὁμοιάζουν δὲ αἱ δύο ἡπείροι, ὁμοιάζουν πρὸς ἀλλήλας καὶ αἱ διάφοροι πόλεις, οἱ Παρίσιοι, τὸ Λονδῖνον, τὰ Βερολίνον, ἡ Βιέννη, ἡ Ρώμη... Δηλαδὴ ἡ Ρώμη δὲν ὁμοιάζει μὲ καμίαν ἄλλην πόλιν. Λυποῦμαι δὲ πολὺ διότι μὴ ἡλικιωρῶν ταξιδιῶν ψυχαγωγίας καὶ πνευματικῆς τέρεψως, δὲν ἐπισκεύθην τὴν Ρώμην καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ἦλθα εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ ἐπανιδῶ τὴν μηχανικὴν τῆς ἀνάπτυξιν ἐπομένως ἐταξίδευσσα χάριν τῆς ἐργασίας». Ὁ Ἑδισὼν ὠμίλησε κατόπιν περὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἰδίως περὶ τῶν Ἀμερικανῶν δημοσιογράφων. «Πξεύρετε, εἶπεν, πὼς γίνονται αἱ συνεντεύξεις; Ἰδοὺ. Ἐρχεται πρὸς ἐμὲ ῥεπόρτερ τις καὶ αἰφνιδίως μοῦ ἀπευθύνει μίαν ἐρώτησιν : «Ἀληθεύει ὅτι ἐφεύ-

με μηχανήν προς τεχνητήν παραγωγήν του ήλιου υπό το έτος 1930. Έχω τότε φαιδρονόμενος εκ της άρσής της αυτοσχεδιάζω προ-
ζήτως το σύστημα της υποπιθεμένης μηχανής και εξήγησιν εις τον
ομιλούν την λειτουργίαν της. «Ο περὶ τούτου, όπως γνωρίζετε, τὴν
μηχανικήν ὅσον γνωρίζω ἐγὼ μουσικήν, τρέχει εἰς τὴν ἐφημερίδα
του καὶ γράφει ἐν ἄρθρῳ γεμάτων ἀπὸ θαυμασίου ἀνοήσιας». Ἦν
ἰσχυρὰ πικρὸν τύπον ὁ «Εἰς τὸν θεωρεῖ σοβαρώτερον τοῦ ἀμερι-
κανικοῦ».

Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν, λόγῳ γενομένου περὶ τῆς ἀεροπορίας, ὁ
«Εἰς τὸν» εἶπε τὰ ἑξῆς: «Δὲν ἔχω μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὸ μέ-
λον τῶν ἀεροπλάνων. Τὸ πρόβλημα τῆς πτήσεως δὲν ἐλύθη, οὐδ'
τέθη, κατὰ τὴν γνώμην μου εἰς τὴν ὁδὸν τῆς λύσεως. Πρέπει ν'
ἀνακινήθῃ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ ἄλλων βάσεων καὶ μὲ ἄλλας σκέψεις».

Τὸ κρανίον τῶν παιδίων

«Μὴ κυτᾶτε ποτὲ τὰ παιδιά κατὰ κεφαλῆς!» Τὸ παράγγελμα
τοῦτο τῆς πείρας ἐδόθη διὰ τρόπον ἔτι μᾶλλον καταληπτὸν καὶ
ἐν τῇ «Εκθέσει τῆς Ὑγιεινῆς ἐν Δρᾶσιν, ἔνθα εἰς τὸ τμήμα τῆς παι-
διατρικῆς ἐξετέθησαν διάφορα κρανία παιδίων πρὸς ἀπόδειξιν
τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης σωματικῆς τιμωρίας κινδύνων. Παιδιά τινὰ
ὕγιεστατα κατὰ τὸ φαινόμενον ἔχουν τὰ ὁστά τοῦ κρανίου λεπτό-
τατα, ὑποκείμενα εἰς θραύσιν ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ τραύματι. Ἐν τῶν
ἐκτεθέντων κρανίων ἦτο κορασίον δεκαοκτὼ ἐτῶν, ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς τοῦ ὁποίου λεπτός ἱστός σημαίαι πεσὼν ἐξ ἐλαχίστου ὕψους,
ἐπροξένησε τραῦμα θανατηφόρον. Ἐτερον κρανίον ἀνήκεν εἰς κο-
ράσιον ἑνδεκαετῆς, ὅπερ ὀλισθήσας ἐκ τῶν γονάτων τοῦ πατρὸς
καὶ πεσὼν χαμᾶι, ὑπέστη τὴν αὐτὴν τύχην. Εἰς ἀμφοτέρους τὰς
περιπτώσεις ταύτας τὰ ὁστά τοῦ εἶχον ἀσυνήθην λεπτότητα. Νέος
τις δὲ ἡλικίας εικοσιδύο ἐτῶν καὶ λίαν εὖσωμος ἀπέθανε κυτῆ-
σας τὸν αὐχένα ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἐνῶ ἔστρεφε τὴν κεφαλὴν.

Ἡ προφύλαξις τῆς ἀκοῆς

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἥτις εἶνε μία τῶν θορυβωδεστάτων πόλεων
τοῦ κόσμου, ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τινος μέτρον προφυλα-
κτικὸν ἀπὸ τοῦ καταχρόνιου θορύβου τῶν κέντρων τῆς μεγαλο-
πόλεως. Τινὲς τῶν κατοίκων διὰ νὰ προστατεύσουν τὴν ἀκοὴν τῶν
ἀπὸ τοῦ ἀεναίου κρότου τῶν τροχιοδρόμων, σιδηροδρόμων, αὐτοκι-
νήτων καὶ παντοίων ὀχημάτων τῶν ὁδῶν, σκεπάζουσιν τὰ ὦτα διὰ
καλύμματος ἐκ κυψελοειδοῦς ὕλης ἢ ἐξ ὁστοῦ, φέροντος μικρὰς
ὁπὰς ὅπως δὲλεχθῇ καὶ ἄν, προσαρμολογούμενον δὲ δι' ἐλατηρίου.
Πρὸς τὸ παρὸν ὁ νεωτερισμὸς ἐλκύει τὴν περιέργειαν τῶν διαβα-
τῶν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἐξερχομένων εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ τὰ ὦτα σκεπα-
σμένα· ἀλλὰ πιθανώτατα ἡ συνήθεια θὰ γενικευθῇ μετὰ τινα
χρόνον, καὶ οὐδεὶς θὰ ἐκπλήττεται δι' αὐτήν, ἀφοῦ θὰ εἶνε κοινή,
ὅπως ἡ τῶν διοπτρῶν ἢ τῶν χειροκτινῶν.

Ἡ ἀξία τοῦ σώματος

Πρόκειται περὶ τοῦ ἀνθρώπου σώματος, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε
νὰ ὑπολογίσῃ ἐπιστήμων τις ἐπὶ τῇ βίᾳ τῶν συστατικῶν του. Ἐκ
τοῦ ὑπολογισμοῦ δὲ τούτου ἐξάγεται δυστυχῶς ὅτι ὅσον μεγάλη καὶ
ἂν εἶνε ἡ ἡθικὴ ἀξία ἀνθρώπου τινός, ἡ σωματικὴ του ἀξία εἶνε
πολύ ὀλίγη. Ἀνθρώπος ἔλκων βάρους 75 χιλιογράμμων ἔχει πραγ-
ματικὴν ἀξίαν φράγκων 37,50. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει
τὴν τιμὴν τῶν συστατικῶν τοῦ σώματός του, δηλαδὴ τοῦ φωσφό-
ρου, τοῦ ἄσβεστιοῦ, τῶν λευκοματωδῶν οὐσιῶν, τοῦ σιδήρου, τοῦ
θείου κλπ. Τὸ πάχος του ἀξίζει 12 φράγκα· ἐνῶ ὁ σίδηρος τοῦ
σώματος μόνον ἐπαρκεῖ πρὸς κατασκευὴν καρφίου μετρίου μεγέ-
θους. Ζάχαρι, ὑπάρχει εἰς τὸ σῶμα ὅση ἀρκεῖ νὰ γεμίσῃ μίαν
κοινὴν ἡραροθήκην, ἅλας δὲ πλῆσις ὅσον περιέχει κοινὴ ἄλατο-
θήκη. Ἡ περιεχομένη εἰς τὸ σῶμα ἄσβεστος ἀρκεῖ μόνον διὰ τὸ
ἐπιχρίσμα ἐνὸς ὀφινδῶνος· τὸ δὲ περιεχόμενον εἰς αὐτὸ φωσφόρον
ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ εὐρισκόμενον εἰς 2200 πυρεῖα. Μὲ τὴν περιε-
χομένην εἰς τὸ σῶμα μαγνησίαν ἀποτελεῖται μία δόσις καθαρᾶς
καὶ αἱ λευκοματωδοὶ οὐσίαι ἰσοδυναμοῦν μὲ 100 περίπου φά.

Γυνὴ ὑπέροχος

Δὲν ὑπάρχει Ἀμερικανίδα ἀγνωστὸν τὸ ὄνομα τῆς μὲς Καίτης
Βάρναρντ, τῆς μεγάλῃς ἀναμορφωτῆρας τῆς πολιτείας Ὀκλαχόμας.
Εἶνε ἡ μόνη τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου ἐδρεύουσα εἰς Γερουσίαν,
ἀπέχθηκε δὲ μεσάζῃ τῶν συναδέλφων τῆς ἐν τῇ ἄνθ' Βουλῇ τῆς
Ὀκλαχόμας ἀπαράμιλλον κύρους. Κυρίως ὅμως εἶνε ἀφωσιω-
μένη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ἐφόρου τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀγαθοερ-
γίας, διερρ αὐτὴ ἱδρύσε πρὸ τινων ἐτῶν ἐπὶ σχολῇ τῆς βοήθειας
τῶν ἄνδρῶν καὶ τῆς προστασίας καὶ περιθάλψεως τῶν ὁρφανῶν

εὐεργετῶν τῆς Γαλλικῆς Αυτοκρατορίας, ἀτήγγελλε ἀπὸ τοῦ βήμα-
τος τῆς Βουλῆς τὴν περιβόητον δὴλωσίν του περὶ τῆς ὑποψηφιό-
τητος τοῦ πρίγκιπος Χοενζόλλερν εἰς τὸν Ἰσπανικὸν θρόνον, λέ-
γων ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἐπέτρεπε τιοῦτο τι. Ὁ λόγος οὗτος ἐση-
μαίνει πόλεμον, καὶ ὁ λόρδος Γράμβελ δὲν μετέβη εἰς τὴν ἐξοχὴν
του, μετὰ οὗτω δὲ ἡμέρας ἀνεκαλοῦντο οἱ ἐκ Βερολίνου καὶ Πα-
ρισίων πρέσβεις καὶ αἱ ἐχθροπραξίαι ἤρχίζον.

Μονόπους ποδηλάτης

Ὁ ῥωμαῖος ἀθλητῆς Ἑρρίκος Τόττε ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν ἐκ Ρώμης, ἐπιχειρῶν νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον διὰ ποδη-
λάτου· ἀλλὰ τὸ πείραγόν εἶνε ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ταξιδίον του
μὲ τὸν ἑνα πόδα, διότι τὸν ἀριστερὸν τὸν πόδα ἔχει ἀπολέσει πρὸ
τριῶν ἐτῶν ἐκ σιδηροδρομικοῦ δυστηχημάτος. Πεποιδῶς ὅμως εἰς
τὰς ἀκμαίας σωματικὰς του δυνάμεις, προστίθεται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν
μακρὰν καὶ κοπιώδη περιοδείαν, ἥτις θὰ διαρκέσῃ δύο ἔτη, θὰ
περιέλθῃ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν χωρὶς νὰ φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ χρήματα.
Ἐκ Ρώμης μεταβίνει εἰς Βεντιμῖλλια καὶ διὰ τῆς Γαλλίας,
Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας θὰ φθάσῃ εἰς Μαρόκον. Ἐπειτα θὰ
διατρέξῃ πᾶσαν τὴν ἀφρικανικὴν παραλίαν, διερχόμενος καὶ ἐκ Τρι-
πόλεως, θαδιέλθῃ δι' Αἰγύπτου καὶ Ἀβυσσινίας, θὰ μεταβῇ εἰς Ἀσίαν,
θὰ φθάσῃ μέχρις Ἰαπωνίας, κατόπιν δὲ διὰ θαλάσσης θὰ ἐπισκε-
φθῇ τὴν Αὐστραλίαν, ἣν θὰ διασχίσῃ ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον. Θὰ
ἐπανέλθῃ εἰς Ἀφρικὴν διερχόμενος ἐκ Κέιπ-Τάπου, θὰ διαπε-
ραιωθῇ εἰς Πεναμβούκον τῆς Βρασιλίας καὶ θὰ περιέλθῃ πᾶσαν
τὴν Ἀμερικὴν μέχρι Βοστώνης, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ δι' Ἀγγλίας
καὶ Γαλλίας εἰς Ρώμην.

Τὰ μνημεῖα τῆς Τριπόλεως

Τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐν Τριπόλει σωζομένων ἀρχαίων ρωμαϊ-
κῶν μνημείων εἶνε ἡ θριαμβευτικὴ ἀψὶς τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου.
Τὸ μνημεῖον τοῦτο σήμερον χρησιμεύει ὡς καπνελιῶν, εἶνε δὲ πε-
ριεργὸς ὁ λόγος τῆς διασώσεως αὐτοῦ ἐν τῷ τόσῳ ἄλλῃ λείψανῳ τοῦ
ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ὑπάρχοντα ἄλλοτε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην,
ἐξηφανίσθησαν.

Ἡ διατήρησις τοῦ ὀφείλεται εἰς παλαιούς τινας εὐρωπαίους ἱε-
ραποστόλους, οἵτινες ἐνέπνευσαν εἰς τὸν λαὸν δεισιδαίμονα πρόλη-
ψιν περὶ αὐτοῦ. Λέγεται ὅτι πασὰς τὰς ἄλλοτε εἶχε διατάξῃ τὴν
κατεδάφισίν του· ἀλλὰ μόλις ἀφῆρθέη ἐξ αὐτοῦ ὁ πρῶτος λίθος,
σφοδρὸς ἐγένετο σεισμὸς. Οἱ ἐργάται πτοηθέντες, ἀπεσύρθησαν·
ἀλλ' ὅτε ἡ βέλησαν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἐργασίαν τῆς κατεδάφι-
σεως, θύελλα ἐξ ἄμμου ἐνσκήψασα τοὺς κατέχωσε σχεδὸν ἐνφ' φω-
νῇ μνημειώδεις ἐξ οὐρανοῦ ἠκούσθησαν, ἀπειλοῦσαι θάνατον
κατὰ τῶν κατοίκων, ἐὰν ποτὲ ἀπειρῶντο νὰ θάσωσιν ἐπὶ τοῦ
μνημείου τὴν χεῖρα. Ἐκτοτε ἡ ἀψὶς τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου μένει
σεβαστὴ καὶ οὐδεὶς διανοήθη πλέον νὰ τὴν κερνήσῃ.

Βασιλεὺς ξενοδόχος

Ὁ ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ξενοδόχου ἡμερῶν εἶνε ὁ βασι-
λεὺς τῆς Βυρτεμβέργης. Ἐξασκεῖ δὲ αὐτὸ σήμερον ἐμμέσως, διότι
κάτοχος ὢν ἐν Στοντγάρτῃ, τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ βασιλείου του πολ-
λῶν οἰκῶν, διαθέτει δύο τῶν μεγαλειτέρων κτιρίων διὰ ξενοδο-
χεῖα, τὰ ὁποῖα ἀποφέρουν εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του ταμεῖον ἐτήσιον
εἰσόδημα ἐκ 300 χιλιάδων φράγκων.

Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἄλλοτε περίστασις, καθ' ἣν ἐξήσχησε τὸ ἔργον
ἀμέσως. Ὅτε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ὁ αὐτοκράτωρ τῆς
Ρωσσίας Πέτρος ὁ Μέγας, περιηγούμενος τὰς διαφόρους χώρας
τῆς Εὐρώπης ἐφθασεν εἰς Στοντγάρτην, ὁ τότε ἡγεμονεὺς Μέγας
Δουξ ἠθέλησε νὰ τὸν φιλοξενήσῃ εἰς τὸ ἀνάκτορόν του. Ἐπειδὴ
ὅμως ὁ ρώσος μονάρχης, ἀποφεύγων ἐκ χαρακτῆρος τὴν ἐθιμο-
τυσίαν, ἠθέλε νὰ διάγῃ ἐν εὐθυερίᾳ, ὁ ἡμερῶν ἐπενόησε τὸ ἐξῆς
τέχνασμα. Ἀνήρτησεν ἐπὶ τῆς προσόψεως ἐνὸς τῶν μεγάρων του
ἐπιγραφὴν λέγουσαν: «**Ἡ Συνάντησις τῶν Ἡγεμόνων.** Παρέ-
χεται κατάλυμα εἰς πεζοὺς καὶ ἐπίπλους». Αὐτὸς δὲ ὁ ἴδιος δούξ
φέρων στολὴν ξενοδόχου, ὑπεδέχθη εἰς τὴν εἴσοδον τὸν Αὐτοκρά-
τορα τῆς Ρωσσίας ὅστις ἐθέλησθ' ἐκ τῆς εὐφυοῦς φιλοφροσύνης καὶ
ἐδέχθη τὴν φιλοξενίαν.

Σήμερον ὁ βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης ἀφίνει εἰς τοὺς ἐνοικι-
αστὰς τῶν οἰκημάτων του τὴν φροντίδα νὰ φιλοξενοῦν τοὺς ταξει-
διώτας, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν εἶνε ἡγεμόνες.

Οἱ κοφάλαλοι καὶ ἡ ναυτία

Ἰατροὶς διατελὼν ἐν τῇ ὑπερησῇ ἀμερικανικῇ ἀντιπολιτικῇ ἐ-
ταιρείᾳ παρετήρησε ὅτι οἱ ταξειδεύοντες κοφάλαλοι δὲν ὑποκείν-
ται εἰς τὴν ναυτίαν, οὔτε εἰς τὴν ἑλάνην. Ἐπομένως συνιστᾷ εἰς τοὺς

οἱ πατατηρητικότητος καὶ δι' ἐλαστικὴν δυνάμειν ἀδυνατοῦ
οἱ καὶ συλλογισμοῦ. Ὅσακι νέος δοδερὴν, κυρτωμένην
εἰς τὴν κλινικὴν, ὁ Μ. τέλλ κατέπλησσε τοὺς μαθητὰς του διὰ
τῶν ἐκτάκτου ἀκριβεῖας πληροφοριῶν περὶ τῆς ζωῆς, τῶν
ἐξεων καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πάσχοντος, τὰς διοικίας ἡρώτιο
ρίπτων ἀτλοῦν μόνον βλέμμα ἐπ' αὐτῶν.

Ἀπερίγραπτος δὲ ἦτο καὶ ἡ ἐκπληξίς τῶν ἀσθενῶν, διὰ
ὁ ἱατρός, χωρὶς νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ, ἔλεγε πρὸς ἑαστον ὅσον
ἦτο τὸ ἐπάγγελμά του, ἐκ τίνος νοσήματος ἔπασχεν καὶ τίνα
συμπτώματα ἡσθάνοντο.

Αὐτὸς ὁ Κόναν Δούλ διηγήθη τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνε-
ποιοῦν εἰς το νεαρόν του πνεῦμα τὰ θαυμαστὰ συμπερά-
σματα τοῦ χειρουργοῦ, οἱ ἀσθενεῖς ἐξελάμβανον ὡς μάγον.

«Ὁ Σέρλοκ Χόμς, ἔγραφεν, εἶνε τὸ φιλολογικὸν προῖον
τῶν ἀγαμνήτεων μου περὶ καθηγητοῦ τινος τοῦ Πανεπιστη-
μίου τοῦ Ἐδιμβούργου, ὅστις ἐσυνήθιζε νὰ κἀθῇται εἰς τὴν
ἐδραν του ἀπαθῆς καὶ ν' ἀπαγγέλλῃ τὴν διάγνωσιν τῆς νό-
σου πάντων τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν αἰθουσαν ἀσθενῶν,
ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ χωρὶς ποτε νὰ σφάλῃ. Οὐ μόνον δὲ
ἱατρικῶς διεγίνωσκεν ἀμέσως τὴν πάθησιν τοῦ αἰομένου, ἀλλ'
ἐγίνωσκεν ἀμέσως νὰ μαρτυρῇ πολλὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς
ἐκάστου.

«—Εἶνε τὸ πρῶτόν σας παιδάκι αὐτὸ, ἀλήθεια; ἔλεγε
πρὸς τὴν μητέρα τὴν ἐμφανιζομένην εἰς τὴν κλινικὴν του μὲ
τὸ νήπιον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς. Αὐτὴ δὲ ἀτήντα ἐκπληκτικὸς
καταφατικῶς, μὴ ἐννοοῦσα ὅτι ὁ δόκτωρ εἶχε διακρίνει τὴν
ἀλήθειαν ἐκ τῆς κομπῆς σκούφιας, τὴν ὁποίαν εἶχε φιλαρέ-
σκως ἀγοράσει ἡ μήτηρ διὰ τὸ πρωτότοκον αὐτῆς τέκνον.

«—Αὐτὸς εἶνε σκυτοτόμος, ἀπεφάνετο ἄλλοτε ὁ ἱατρός,
βλέπων εἰσερχόμενον καὶ πλησιάζοντα ἕτερον ἀσθενῆ· εἰς δὲ
τοὺς ἐκπληττομένους φοιτητὰς, ἐδείκνυε τὸ πανταλόνιον τοῦ
πάσχοντος, τὸ ὁποῖον ἦτο τειριμμένον περὶ τὸ γόνυ πρὸς τὸ
ἐσώτερον μέρος, ὅπως εἶνε φυσικὸν νὰ συμβαῖν εἰς ἄνθρω-
πον ἡραγκασμένον νὰ σφίγγῃ μετὰ τῶν γονάτων του τὸν
σιδηροῦν ἄκμονα, ἐφ' οὗ σφυρηλατεῖ τὸ δέσμα.

«Ἄλλοτε δ' ἔλεγεν:

«—Αὐτὸς εἶνε στρατιωτικὸς, καὶ μάλιστα διπλωματι-
κός, ὑπηρετήσας εἰς τὴν φρουρὰν τῶν Βερμουδῶν νήσων·
ἐξήγει δὲ κατόπιν πόθεν τὸ συνετέλεσεν. Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος
εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὴν αἰθουσαν χωρὶς ν' ἀφαιρέσῃ τὸν πῖλόν
του, ἀποφασιστικῶς, ὡς ἀκριβῶς θὰ εἰσῆρχετο στρατιώτης
εἰς τὸν στρατῶνα· ἡ στάσις καὶ τὸ ἦθος του ἐνέφανον
ὅτι δὲν ἦτο ἀπλοῦς στρατιώτης, ἔφερε δὲ εἰς τὸ μέτωπον
δεσποτικὸν ἐξάνθημα, ἰδιάζον εἰς τοὺς διαμένοντας εἰς τὰς
Βερμουδάς.

Ὁ Κόναν Δούλ ἐσυλλογίσθη οἷος ἐξαίσιος ἀστυνομικός
θὰ ἐγίνετο ὁ δόκτωρ Μπέλλ, ἐὰν ἐφήρμοζε τὰ χαρίσματά
του ταῦτα τῆς ἐκ συμπερασμάτων λογικῆς καὶ τῆς ἀλανθά-
στου παρατηρητικότητος περὶ τὴν μελέτην τῶν μυστηριωδῶν
ἐγκλημάτων. Οὕτω δ' ἐγεννήθη εἰς τὸν νοῦν τοῦ νεαροῦ
ἱατροῦ, γενομένου κατόπιν συγγραφῆς, ἡ ἰδέα τῆς δημοσυρ-
γίας τοῦ περιβόητου ἐρασιτέχρου ἀστυνομικοῦ. Ὁ ἀναγνώ-
σας τοὺς λόμους ἐν οἷς ἀναφάνεται ὁ Σέρλοκ Χόμς, ἐνθυ-
μεῖται βεβαίως ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐξερευνητικοῦ σταδίου
του ὁ ἀκούρατος λύτης τῶν ἐγκληματικῶν αἰνιγμάτων ὑπη-
ρέτει εἰς τὸ χημεῖον νοσοκομείου τινός. Μέχρι τέλους δὲ διε-
τήρησε τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ διηγήται μειδιῶν εἰς τὸν ἐκθαμ-
βον φίλον του Οὐάτσον διὰ τίνος ἀπλῆς μεθόδου συλλογι-
σμοῦ ἐφθάνεν εἰς τὴν λύσιν τῶν μᾶλλον περιπλόκων ζητη-
μάτων, ἀκριβῶς ὅπως ὁ δόκτωρ Μπέλλ εὐηρεστεῖτο νὰ ἐξηγῇ
εἰς τοὺς ἐκπλήκτους μαθητὰς του τὴν συμπερασματικὴν του
μέθοδον. Ἐὰν λοιπὸν ὁ Μπέλλ ὑπῆρξε τὸ ὑπόδειγμα, ἐπὶ
τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐπλάσθη τὸ πρόσωπον τοῦ Σέρλοκ
Χόμς, ὁ Κόναν Δούλ ἀπεικόνισε μετριοφρόνως ἑαυτὸν ἐν

Γυνή υπέροχος

Δὲν ὑπάρχει Ἀμερικανὸς ἀγνοῶν τὸ ὄνομα τῆς μίς Καίτης Βάρναρντ, τῆς μεγάλης ἀναμορφωτριάς τῆς πολιτείας Ὀκλαχόμας. Εἶνε ἡ μόνη τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου ἐορעούσα εἰς Γερουσίαν, ἀπέκτισε δὲ μεαζὺ τῶν συναδέλφων τῆς ἐν τῇ ἄνφ Βουλῇ τῆς Ὀκλαχόμας ἀπαράμιλλον κῦρος. Κυρίως ὁμως εἶνε ἀφωσιωμένη εἰς τὸ ἐξέλιμα τῆς ἐφόρου τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀγαθοεργίας, ὅπερ αὐτὴ ἴδρυσε πρὸ τινων ἐτῶν ἐπὶ σκοπῇ τῆς βοηθείας τῶν ἐνδεῶν καὶ τῆς προστασίας καὶ περιθάλψεως τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν. Πρὸ ὡσεαυταίας, γράφει ἀμερικανικὴ τις ἐφημερίς, ἡ μίς Καίτη ἤρχεισε τὸ κήρυγμα αὐτῆς καὶ τὴν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, τῶν πασχόντων, τῶν ἀδικουμένων, τῶν ἀδυνάτων, διὰ τῆς ὁρητικῆς τῆς δὲ εὐγλωττίας καὶ τοῦ προσωπικοῦ γοήτρου τῆς καὶ τῆς ἐκείνου δραστηριότητός τῆς ἡουνήθη νὰ ἡλεκτρίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην. Κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν τροποποιήσιν τριῶν διατάξεων τοῦ Συνάγματος τῆς Πολιτείας καὶ τὴν ψήφισιν τριάνοντα καὶ δύο νέων νόμων φιλανθρωπικῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε αὐτῇ νὰ παρίσταται καὶ ἐπὶ δικαστηρίου, ὑπερασπίζουσα τὰ δίκαια τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων, τῶν στερουμένων ὑπερασπίσεως ἐνεκα ἐνδείας. Ἐντὸς δὲ δύο ἐτῶν ὑπεχρέωσε πλείστους ὄσους ἀδίκους καὶ πλεονέκτας κηδεμόνας νὰ καταβάλωσιν εἰς τὰ ὀρφανὰ ποσὰ εἰς χρήματα ἐν 275 χιλιάδων φράγκων καὶ εἰς κτήματα πλέον τοῦ ἑκατομμυρίου. Ἡ μίς Βάρναρντ προαλείφεται κατὰ τὴν ἐπιτειμένην κοινοβουλευτικὴν σύνοδον ν' ἀγωνισθῇ ἐρρωμένως ὑπὲρ τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ δικαστικοῦ συστήματος τῆς Πολιτείας καὶ τῆς ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ φρενοβλαβῶν νόμων.

Ἡ ἀμβλυωπία τῆς διπλωματίας

Ἐπ' ἀφορμῇ τοῦ τελευταίου τόσον ἀπροόπτως ἐκραγέντος Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, πολλὰ μνημονεύονται ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπῳ περιστατικὰ σχετικὰ πρὸς ἀμβλυωπίαν τῆς διπλωματίας, ἥτις ἐνῶ καυχᾶται ἐπὶ ὀξυδερεΐᾳ, ἐνίοτε τυφλώττει πρὸ τοῦ καταφύρου. Τὸ μᾶλλον περιβόητον περὶ τούτου παράδειγμα εἶνε τὸ τοῦ ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Γράμβελ κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου. Τὴν 27 Ἰουλίου τοῦ 1870, διακεκριμένος πολιτικός, χρηματίας, πολλάκις ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἦτο τότε μέλος τοῦ ὑπὸ τὸν Γλάδστονα ἀγγλικοῦ ὑπουργείου ὡς ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν κατ' ἀρχάς· εἶτα δὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφάτως τότε ἀποβιώσαντος λόρδου Κλάρενδον, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Πορευθεὶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον—τὸ περίφημον Φόρεϊν Ὄφφες—ὁ Γράμβελ προσεκάλεσε τὸν μόνιμον ὑφυπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Χαμμόνδ εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν εἰς τὴν διεστῆ κατὰστασιν διεβλεπεν ἀνήσυχον τι σημείον.

—Οὐδὲν ἀπολύτως, ἀπήντησεν ὁ Χάμμόνδ.

—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶπεν ὁ Γράμβελ, ὅστις ἦτο τῆς αὐτῆς γνώμης, ἤμπορῶ νὰ μεταβῶ ἡσυχῶς εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Ἄλλ' ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν, καὶ τὴν ἰδίαν μάλιστα ὥραν καθ' ἣν ἐγίνετο ἡ συνδιάλεξις αὕτη εἰς τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ δούξ τοῦ Γραμμόν, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξω-

τορα Ρωσσίας ὅστις ἐθέληθη ἐκ τῆς εὐφυοῦς φιλοφροσύνης καὶ ἐδέχθη τὴν φιλοξενίαν.

Σήμερον ὁ βασιλεὺς τὴν Βυρτεμβέργης ἀφίνει εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς τῶν οἰκημάτων του τὴν φροντίδα νὰ φιλοξενούν τοὺς ταξιδιώτας, οἱ ὅποιοι ὁμως δὲν εἶνε ἡγεμόνες.

Οἱ κωφάλαλοι καὶ ἡ ναυτία

Ἰατρὸς διατελὼν ἐν τῇ ὑπερησίᾳ ἀμερικανικῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρείας παρετήρησε ὅτι οἱ ταπεινότεροι κωφάλαλοι δὲν ὑπὸκεινται εἰς τὴν ναυτίαν, οὔτε εἰς τὴν ζάλην. Ἐπομένως συνιστᾷ εἰς τοὺς ταξιδιεύοντας, τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποφεύγωσι τὸ ὀχληρότατον πάντῃ ὅπως φράττωσι τὰ ὦτα διὰ βάμβακος.

Τὸ γεγονός ὑπενθυμίζει τὸν Ὀδυσσεῦ, ὅστις κατὰ τὸν Ὅμηρον, ἠνάγκασε τοὺς συμπληρωτάς του νὰ φράζωσι τὰ ὦτα διὰ κηροῦ, ὅπως μὴ ἀκούωσι τὸ ἔσσημα τῶν Σειρήνων. Μήπως τάχα ὁ πολύμητις ἀναξ ἐκέκτετο καὶ γνώσις ἱατρικῆς;

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΜΣ

Ὁ πραγματικὸς καὶ ὁ κατὰ φαντασίαν Σέρλοκ Χόμς.—
Ἡ μέθοδος τοῦ ἱατροῦ.—Τὰ ἐγκλήματα τοῦ Ἀντεροβγάλτου.

Ἀπέθανεν ὁ Σέρλοκ Χόμς!

Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πασίγνωτον καὶ παγκοσμίως δημοτικὸν διὰ τῶν πολυκρότων ἔργων τοῦ διασήμου ἄγγλου μυθιστοριογράφου Κόναν Δόυλ, ὅστις ἐπλάσε τὸν παράδοξον τύπον τοῦ ἐρασιτέχνου ἀστυνομικοῦ, τοῦ ἀνακαλύπτοντος δι' εὐφυοῦς μεθόδου συλλογισμοῦ τὰ ἔχρη καὶ τὰς ἀτοκροφους αἰτίας τῶν μᾶλλον σκοτεινῶν καὶ μυστηριωδῶν ἐγκλημάτων. Καὶ παρ' ἡμῖν εἶνε λίαν γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τῶν μεταφράσεων τῶν περιφήμων μυθιστορημάτων του, ἐν οἷς διαπρέπει ὡς ἥρωας, καὶ ἐκ δραματικῶν ἔργων ἀναβιβασθέντων καὶ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς.

Ὁ ἀποθανὼν ὁμως πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Σκωτίᾳ δὲν ἦτο ὁ πραγματικὸς Σέρλοκ Χόμς, ὅστις δὲν ἠδύνατο ν' ἀποθάνῃ διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον δι' οὐδέποτε ὑπῆρξεν, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὅστις ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν ἄγγλον μυθιστοριογράφον ὡς τὸ ὑπόδειγμα, διὰ νὰ πλάσῃ τὸν ἔσοχον τοῦ ἀστυνομικοῦ τύπον.

Ὀνομάζετο οὗτος Ἰωσήφ Μτέλλ καὶ ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χειρουργοῦ ἐν Ἐδιμβούργῳ. Διεκρίνετο ἐν τῇ τέχνῃ του καὶ ἦτο πρόεδρος τῆς σπουδαιότερας Ἱατρικῆς Ἐταιρείας ἐν Σκωτίᾳ. Ὁ μυθιστοριογράφος Κόναν Δόυλ, ὅστις ἦτο καὶ αὐτὸς ἱατρὸς, ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ Μτέλλ ἐν Ἐδιμβούργῳ. Ὁ Μτέλλ ἦτο πεποικισμένος διὰ θανάμα-

ρτέι εἰς τὸ χημεῖον νοσοκομείου τινός. Μέχρι τέλους δὲ διέτηρσε τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ διηγῆται μειδιῶν εἰς τὸν ἐκθαμβὸν φίλον του Οὐάτσον διὰ τίνος ἀπλῆς μεθόδου συλλογισμοῦ ἐφθάνεν εἰς τὴν λύσιν τῶν μᾶλλον περιπλοκῶν ζητημάτων, ἀκριβῶς ὅπως ὁ δόκτωρ Μπέλλ εὐηρεστεῖτο νὰ ἐξηγῇ εἰς τοὺς ἐκπληκτοὺς μαθητὰς του τὴν συμπερασματικὴν του μέθοδον. Ἐὰν λοιπὸν ὁ Μτέλλ ὑπῆρξε τὸ ὑπόδειγμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐπλάσθη τὸ πρόσωπον τοῦ Σέρλοκ Χόμς, ὁ Κόναν Δόυλ ἀπεικόνισε μετριοφρόνως ἑαυτὸν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δόκτορος Οὐάτσον.

Ἀλλὰ καὶ σωματικῶς ὁ Μπέλλ εἶχε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Σέρλοκ Χόμς, ἦτοι τοὺς ὀξεῖς καὶ διαπεραστικούς φαιούς ὀφθαλμούς, τὴν γρυπὴν ρῖνα, τὸ ἐξυρισμένον πρόσωπον, τὴν ἔπτονον ἐν γένει μορφήν, πολλάκις δὲ ἡσυχολήθη χάριν ψυχαγωγίας περὶ τὴν ἐξιχνίασιν ἀλύτων ἐγκληματικῶν μυστηρίων. Εἰς ὀλίγους δὲ τυγχάνει γνωστὸν δι' ὁ Σέρλοκ Χόμς ἀνεκάλυψε τὸν πραγματικὸν δράστην τῶν τρατωδῶν ἐγκλημάτων τῶν φερομένων ἐπ' ὀνόματι Τζᾶκ τοῦ Ἀντεροβγάλτου. Συνεργάζετο μετὰ τινος φίλου του, τοῦ ὁποίου ἡ σκέψις ἦτο πεποικισμένη ἐπίσης ὑπὸ ἀναλυτικῆς ἱκανότητος, διότι ὁ Μτέλλ ἐφρόνει δι' τ' ἀσφαλέστερα ἐξαγόμενα ἐπιτυγχάνονται ὁσάκις δύο ἐρευνηταί, ἀνεξαοτήτως ἀλλήλων ἐργαζόμενοι καὶ διὰ διαφορῶν ὁδῶν, καταλήγουν ἔστω καὶ εἰς ἀόριστον τι κοινὸν συμπέρασμα. Ὑπάρχει τότε βεβαιότης δι' ἡ σύμπτωσης ἐκείνη εἶνε σημαντικὸν τι δεδομένον τοῦ μυστηρίου καὶ διὰν ἀκόμη τὸ ἀποτέλεσμα δὲν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἐνθαυρυντικόν. Ὁ Μπέλλ καὶ ὁ φίλος του ἐνῆργησαν ἰδίᾳ ἕκαστος λογικὴν ἐρευναν τῶν ἐγκλημάτων τοῦ μυστηριώδους κακούργου, εἶτα συνέταξεν ἕκαστος τὴν ἐκδοκὴν του, τὴν ἐσφράγισε καὶ τὴν παρέδωκε πρὸς τὸν ἄλλον. Εἰς ἀμφοέρας τὰς ἐκθέσεις ταύτας περιείχετο μεαζὺ ἄλλων καὶ τὸ ὄνομα ἀτόμου τινός, τὸ μόνον ὁμως ὑπερῶ ὑπῆρχε κοινὸν καὶ εἰς τὰς δύο ἐκθέσεις. Αἱ ὑποψαίαι ἄρα συνεκεντρώθησαν εἰς αὐτὸ τὸ ἄτομον καὶ τὸ ὄνομά του ἀνεκοινώθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὰ φρικώδη ἐγκλήματα τοῦ Ἀντεροβγάλτου ἐπαύσαν ὥστε διὰ μαρείας.

Ἄν ὁ ἱατρὸς Μτέλλ διηγῆθη εἰς τὸν μαθητὴν καὶ πανηγυριστὴν του Κόναν Δόυλ τὸ περιεργον τοῦτο ἐπεισόδιον, εἶνε πιθανὸν ν' ἀρθῇ εἰς τὸ μέλλον ὁ πέπλος τοῦ μυστηρίου καὶ νὰ μάθῃ ὁ κόσμος τὴν ἀλήθειαν περὶ τῶν ἄθλων τοῦ φοβερωτέρου κακούργου τοῦ ἸΟ' αἰῶνος. Διότι ἂν ὁ Σέρλοκ Χόμς ἀπέθανε, ζῇ ὁμως εὐτυχῶς πρὸς χάρὰν τῶν μυριάδων ἀναγνωστῶν του ὁ Κόναν Δόυλ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γράφῃ τὰ τόσον ἐλκυστικὰ του ἔργα.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΔΙΑΤΙ ΝΑ ΜΗ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οι αναγνώσται ημῶν θὰ ἐνθυμῶνται, βεβαίως, ὅτι ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, εἰχομεν ἀφηγηθῆ τὸ ἐπεισόδιον τῆς δεσποινίδος Ἀρρίας Λῆς, ἣν πειραχθεῖσα δι' ὅσα εἰρωνικά εἶχε γράψῃ ἐναντίον τῆς δημοσιογράφου τις τῆς Τουλούζης τὸν ἐπροκάλεσεν εἰς μονομαχίαν.

Θὰ ἐνθυμῶνται ἐπίσης τὴν λύσιν τοῦ ἐπεισοδίου ἐκεῖνον. Ὁ δημοσιογράφος ἠρνήθη νὰ μονομαχήσῃ μετὰ γυναικός, ἀλλ' ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἐμονομάχῃ μετ' οἰουδήποτε ἀνδρός, ὅστις θὰ ἤθελε νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ. Ἡ ὀλίγον αἰμοβόρος δεσποινὶς συνήντησε ἐκ νέου τὸν δημοσιογράφον εἰς δημόσιον μέγρος καὶ τὸν ἐξοράπισε. Ταῦτοχρόνως νέος τις προσεφέρθη νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ καὶ ἐμονομάχησέ μετὰ τοῦ δημοσιογράφου.

Οὕτω τὸ ἐπεισόδιον ἔληξε δι' ὅλον τὸν κόσμον, ἀλλ' ὅχι καὶ διὰ τινὰς κυρίας.

Αἱ θερμοαιμότητες ἐξ αὐτῶν, αἱ ἠγούμεναι τοῦ γυναικεῖου κινήματος ἐν Ἑλλάδι, συνεταράχθησαν ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου καὶ ἐξέφερον τὴν ἀπορίαν των καὶ τὴν ἀγανάκτησίν των, διὰ τὴν ἄρνησιν ταύτην τῶν ἀνδρῶν τοῦ μονομαχεῖν μετὰ γυναικῶν.

— Ἀφοῦ ἡμεῖς μανθάνομεν ξιφασκίαν, ἀφοῦ κατορθώομεν ἐντὸς τῶν διδασκαλείων ξιφασκίας νὰ ἀντιμαχόμεθα πρὸς ἄνδρας καὶ νὰ τοὺς νικῶμεν, διατί ὅταν ὑβρίζομεθα νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἐκπλύνωμεν τὴν ὕβριν διὰ τοῦ αἵματος;

Τὴν κίνησιν ταύτην παρηκολούθησε καὶ τὸ γυναικεῖον Γαλλικὸν περιοδικὸν ἢ Femina καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλάδιῳ τῆς ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς σχετικὴν ἐρώτησιν πρὸς τὰς ἀναγνώστριάς τῆς :

Κατὰ ποῖον τρόπον φρονεῖτε, ὅτι μία γυνή, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νέων ἡθῶν, ὑβριζομένη ἢ εἰρωνευομένη παρὰ τινος δύναται νὰ λάβῃ ἱκανοποίησιν διὰ τὰς ὕβρεις καὶ διὰ τὰς εἰρωνείας; Ἡ μονομαχία μετὰ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν ἐπιτρέπεται νὰ διεξαχθῇ; Ἐν περιπτώσει ἀποκρούσεως τῆς μονομαχίας, τί μέσον ὑποδεικνύετε διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς προσβαλομένης γυναικός;

Τὸ ἐρώτημα τοῦχο τῆς Femina, υἱοθετοῦντες καὶ ἡμεῖς τὸ ὑποβάλλομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ τὰς ἀναγνώστριάς τοῦ Ἀνεξαρτήτου.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Εἰς ὅλας τὰς γλώσσας

Περιοριστάτην συμβολὴν εἰς τὴν λαογραφίαν παρέχει ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ὀνόματος τῆς γυναικός παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσι καὶ φυλαῖς. Ὡς βλέπη ὁ ἀναγνώστης κατὰ περὶ ἑκάστην σύμπτωσιν, τὸ ὄνομα τοῦτο εἶνε δυσύλαβον, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς γλώσσας τῆς Ἀρτίας ὁμοφυλίας. Τὰ τετρασύλλαβα ὀνόματα ἐπιχωριάζουσι παρὰ ταῖς ἀγροῖαις φυλαῖς.

Αἰθιοπία	Ἀνέστ	Καμορρό	Παλαουὰν
Ἀγγλία	Γοῦμαν	Κίνα	Νιοῦ
Ἀγγλοσαξωνία	Γουάιφ	Κόπται	Σίμπε
Ἀραβία	Ἰμρα-ὰ	Λατίνοι	Φέμιντα
Ἀρμενία	Ζίν	Αἰθουανία	Γκάνα

παιδαγωγὸς παραλαμβάνει τὴν κόρην, διαπαιραιοῦται εἰς ἑδρώνην καὶ ἀπὸ τῆς σιγῆς ἐκεῖνης ἀρχεται ἡ περιπλάνησις τῶν δύο τούτων γυναικῶν καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀνατροφῆς τῆς κόρης.

Ἐδῶ εἶναι ἀναγκαῖα μία ἐξήγησις.

Ἡ παιδαγωγὸς παρακολουθεῖ ἀπλῶς τὴν κόρην, τὴν ὑποβοηθεῖ διὰ τῆς πείρας τῆς καὶ τῶν γνώσεών τῆς εἰς τὰς διαφορὰς ἐρεῖνας τῆς καὶ χρησιμεύει, οὐχί, ὥς προστάτις ἢ ὡς φύλαξ αὐτῆς, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ νὰ ἡξεύρῃ ὁ κόσμος ὅτι ἡ κόρη δὲν εἶναι μόνη.

Ἡ κόρη τότε ἐπισκέπτεται τὰ μουσεῖα, τὰς βιβλιοθήκας, τὰ ἀξιοθέατα τῶν Ἑυρωπαϊκῶν πόλεων. Μεταβαίνει εἰς τὰς συναυλίας, τὰς τελετάς, τὰ θέατρα, παρίσταται εἰς συναστροφάς, εἰς ἃς προσκαλεῖται διὰ τῶν συστατικῶν, τὰ ὁποῖα φέρει μαζὺ τῆς καὶ ζῇ βίον πολὺ πλεονέκτερον, ἀφ' οὗ, μία ἔργαμος γυνὴ δύναται νὰ ζήσῃ.

Αὐτὰ ὅμως ὅλα ἀπαιτοῦσι δαπάνας.

Εἰς τί ποσὸν ν' ἀνέρχονται ἅρα γε αὐταί;

Ὁ ὑπολογισμὸς θὰ ἦτο δύσκολος, ἂν εὐτυχῶς μία δίκη διεξαγομένη νῦν ἐν Ἀμερικῇ δὲν μᾶς ἀπεκάλυπτε τὰς συνήθεις δαπάνας μιᾶς Ἀμερικανίδος κόρης, συμπληρώσεως τὴν ἀνατροφὴν τῆς.

Ἡ κυρία Λάδεμבורγ, χήρα βαθυπλούτου Ἀμερικανοῦ ἔχει θυγατέρα τὴν Εὐγενίαν-Μαρίαν, ἥτις φέτος ἔφθασεν εἰς τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν πρέπει νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀνατροφὴν τῆς, δηλαδὴ ἐγένετο 16 ἐτῶν.

Ὁ μακαρίτης ὅμως διὰ τῆς διαθήκης του, ὥρισεν, ὅτι ἡ χήρα του δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θίξῃ οὐδὲν ποσὸν ἐκ τῆς κληρονομίας χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κηδεμόνου.

Ἡ κυρία Λάδεμבורγ ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν, ἀλλ' ὁ κηδεμὼν ἠρνήθη.

Τότε αὕτη ἀπετάθη πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ ὑπέβαλε τὸν ἐξῆς λογαριασμὸν :

Ἐζήτησεν 20,000 δολλαρίων ἥτοι 100,000 φρ.κατ' ἔτος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνατροφῆς τῆς θυγατρὸς τῆς.

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἀναλύει τὰς δαπάνας :

Ἐξόδα ξενοδοχείων	28,000	φράγκα
» αὐτοκινήτων	10,000	»
» ραπτριῶν κτλ.	10,000	»
» παιδαγωγῶν	5,000	»
» ὁδοντοῦταιροῦ	5,000	»

Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ δικαστήριον ἔκρινε πολὺ μετρίαν τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τῆς κ. Λάδεμבורγ, ἀφοῦ ἡ μὲν κυρία Ἀδα Ἀστορ δαπανᾷ διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῆς θυγατρὸς Murriel, δεκαετοῦς, ἂν ἀγαπᾷτε, φράγκα 200,000 κατ' ἔτος, τὸ αὐτὸ δὲ ποσὸν διατίθεται ἐτησίως διὰ τὰς δύο θυγατέρας τοῦ κ. Φράγκ Γκοῦλδ, Λωροθέαν καὶ Ἑλένην!

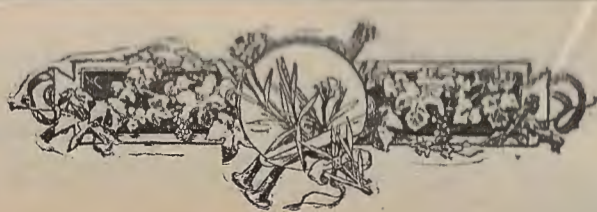
Ἀφοῦ τὸ θέλουν ἔτσι, ἅς εἶναι καὶ ἔτσι!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΙΝΗΣΙΝ

Αἱ θερμαὶ τοῦ Δοκλιττιανού

Συζητήσεις πολλὴ γίνεται ἐν Ἰταλίᾳ, ὥς πρὸς τὴν λῆξιν ἢ τὴν παράτασιν τῆς προδεσμίας τῶν Διεθνῶν ἐκθέσεων Ρώμης, Τουρίνου καὶ Φλωρεντίας.

Ἡ μεγάλη διάδοσις τῆς χολέρας ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ὁ ἐξ αὐ-

Ἡ Ἑλλην

Εὐλογημένο νῆφε, ἐλγὰ, τὸ χῶμα ποῦ σὲ τρέφει
Κ' εὐλογημένο τὸ νερὸ ποῦ πίνεις ἀπ' τὰ νῆφει
Κ' εὐλογημένους τρεῖς φορὲς Ἀὐτὸς ποῦ σ' ἔχει στείλει
Γιὰ τὸ λυγρὰ τοῦ φτωχοῦ, γιὰ τ' ἄγιόν τοῦ κατηγῆλι!

Δὲν εἶσαι σὺ περήφανη σὰν τ' ἄλλα καρποφόρα
Ποῦ βιαστικά, ἀνυπόμονα δὲν βλέπουνε τὴν ὥρα
Πότε μὲ τ' ἀνθοοῦλουν τὸν κλώνον νὰ σκεπάσουν
Καὶ μὲ μὰ πρόσκαιρη ὁμορφίᾳ τὰ μάτια νὰ ξεπιάσουν.

Ἐοὺ εἶσαι πάντα ταπεινὴ πάντα δουλεύτρα σκύβεις
Μ' ὅλα τὰ πλοῦτη ποῦ κρατεῖς, μ' ὅλο τὸ βίος ποῦ κοῦβεις,
Γι' αὐτὸ ἀπ' τὰ πρῶτα νεῖδα σου ποῦ τὰ φιλοῦν οἱ ἀνέμοι
Ὡς τὰ βαθειὰ γεράματα ποῦ τὸ κορμὶ σου τρέμει.
Καὶ γέρνει κάθε σου κλαδί καὶ κάθε παρακλάδι
Μέσα στὸν κοῦφισσον κορμὸ δὲν σ' οὐλῶνε τὸ λάδι.

Ἰωάννης Πολέμης

φωτογραφικὰς ἀποτυπώσεις τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς Τουρκοκρατίας, ἀνιγρῶν δὲ ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν κατὰ καιροὺς μοιογραφικῶν διαφόρων ξένων περιηγητῶν.

Ἡ Σαχάρα Θάλασσα

Τώρα μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Τριπολιτιδος ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς μεταβολῆς εἰς θάλασσαν τῆς Σαχάρας, τῆς μερίσσης τῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς.

Τὴν ἀληθῶς μεγάλο τρεπὴ ταύτην ἰδέαν συνέλαβε γάλλος μηχανικὸς ὁ καθηγητὴς κ. Ἐτερεγκουαγὲν ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν καὶ ἔκτοτε ἐξηκολούθησε νὰ τὴν μελετᾷ. Κατὰ τὸ σχέδιόν του ἐκ τοῦ Ἀλγερινοῦ ἐδάφους θὰ σκαφῇ μία διώρυξ μήκους 80 χιλιομέτρων, ἥτις θὰ μεταγάγῃ τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου εἰς τὴν Σαχάραν.

Ἡ ὅλη ἔκτασις τῆς ἐρήμου ταύτης ὑπολογίζεται εἰς 8,000,000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, ἐξ ὧν ὅμως μόνον τὰ 2,000,000 πρόκειται νὰ κατακλυσθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, τῶν λοιπῶν κατεχομένων ὑπὸ ὁάσεων.

Καὶ ἡ ἐκσκαφὴ τῆς διώρυγος καὶ αἱ ἀπαιτηθῶμεναι δαπάναι, καίτοι κολοσιαῖαι, δὲν θὰ εἶναι ἀνυπερβλήτοι. Ἐτερεὰ κωλύματα εἶναι τὰ προκαλοῦντα σοβαρωτάτας ἀντιρροήσεις. Καὶ ταῦτα εἶναι :

Α'. Ὅτι ἡ ἰσορροπία τῆς γῆς δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ, μετατιθεμένου τοῦ κολοσιαίου βάρους 3,000,000 κυβικῶν μέτρων ὕδατος ἀπὸ τοῦ Ὁκεανοῦ εἰς τὴν Σαχάραν.

Β'. Ἐνθ' ὁ κλίμα τῆς Ἀλγερίας, τῆς Τύνιδος καὶ τῆς Τριπολιτιδος θὰ καταστῇ εὐκρατέστατον, προσομοιάζον τὸ τῆς Νικαίας καὶ Νεαπόλεως, ἢ Ἀγγλίας, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Δανία, θὰ ὕδωσιν ἐαυτὰς γειτονεούσας, ὥς πρὸς τὸ φθινόπωρον, μὲ τοὺς Ἑσκιμῶνας.

Γ'. τὸ κλίμα ὁλοκλήρως τῆς Μεσογείου θὰ προσομοιάσῃ πρὸς τὸ τῶν βορείων χωρῶν καὶ ἡ χιὼν θὰ κατατίθῃ ἀφθονος ἐν Ἀθήναις, ἐν

ΕΙΣ ΟΠΑΣ ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Περιοριστάτην συμβολήν εἰς τὴν λαογραφίαν παρέχει ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ὀνόματος τῆς γυναικὸς παρὰ τοῖς διαφόροις ἔθνεσι καὶ φυλαῖς. Ὡς βλέπῃ ὁ ἀναγνώστης κατὰ περιέρογον σύμπτωσιν, τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι δισύλαβον, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς γλώσσας τῆς Ἀρμενίας. Τὰ τετρασύλλαβα ὀνόματα ἐπιχωριάζουσι παρὰ ταῖς ἀρχαῖαις φυλαῖς.

Αἰθιοπία	Ἀνέσι	Καμοροῶ	Παλαουὰν
Ἀγγλία	Γοῦμαν	Κίνα	Νιού
Ἀγγλοσαξωνία	Γουάιφ	Κόπται	Σίμπε
Ἀραβία	Ἰμρα-ά	Λατίνοι	Φέμιντα
Ἀρμενία	Ζίν	Λιθουανί	Γκάντα
Βασκία	Ἐμαρτζέα	Μαγακαλὶ	Ἐκατοῦν
Βάττα	Μποροῦ-μποροῦ	Μεσογίθιοι	Γουάμπα
Βόρνεος	Μπαῖνου	Μαλαῖα	Παράν-πουὰν
Βονοκουνδὺ	Γιοκουνάγκ	Μαλάκα	Παράν-πουὰν
Βουγονή	Μακουραῖ	Μαλεκάνου	Μπαντὶ
Βρετάνη	Σένα	Νορβηγία	Κουνδ
Γαλλία	Φάμ	Ν. Καληδονία	Τάμα
Γερμανία	Βάιμπ	Ὀλλανδία	Φράου
Γασκωνία	Σέννα	Οὐναλάσκα	Ἀναογιονιάχ
Γεωργία	Ντενταβάτσι	Παπαού	Βιουνέ
Γότιθοι	Κοῦντο	Περσία	Ζέν
Γανὰπ	Βουχιού	Πολωνία	Κοβιέτα
Γουλὰι	Ταμπούτ	Πορτογαλία	Μούχερ
Δαλματία	Σένα	Ρωσσία	Ζένσινα
Δανία	Κοῦνδ	Σανσκριτική	Μαρουσκέ
Ἑλλάς	Γυνή	Σουηδία	Βισμ
Ἑσθλαβωνία	Σένα	Συρία	Ἀτθώ
Ἰουδαία	Ἰσχα	Ταῖτη	Οὐαχινέ
Ἰσπανία	Μούγιερ	Τασμανία	Λούμπρα
Ἰσλανδία	Βίφ	Τεύτονες	Κουένα
Ἰολόφ	Ντεγκέν	Τουρκία	Καρί
Ἰάβα	Οὐδάν	Φλαμανδία	Βρούβ
Ἰταλία	Φέμιντα	Χαουάκ	Γουαῖν
Κελκίνη	Μαρουνές		

ΤΙ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΜΙΑΣ ΚΟΡΗΣ

Ὁ τίτλος δὲν εἶναι πλήρης. Πρέπει νὰ προστεθῇ μία ἀκόμη λέξις.

Τί στοιχίζει ἡ ἀνατροφή μιᾶς κόρης Ἀμερικανίδος. Ἀλλὰ πρὶν νὰ σᾶς δώσωμεν τὸν λογαριασμὸν πρέπει νὰ σᾶς εἰπωμεν πῶς τὴν φαντάζονται τὴν ἀνατροφήν ταύτην οἱ Ἀμερικανοὶ Κροῖσοι.

Ὁ βαθύπλουτος Ἀμερικανὸς ἕνα ἢ θυγάτηρ του φθάσῃ εἰς τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἐποχὴν καθ' ἣν ἔχει ἤδη συμπληρώσει τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς σπουδὰς της, καλεῖ τὴν παιδαγωγὸν της καὶ τῇ λέγει :

— Παράλαβε τὴν θυγατέρα μου καὶ περιφρέ την ἀνὰ τὴν Γαλλίαν, Ἰταλίαν, Ἀγγλίαν, Ἑλβετίαν ἐπὶ δύο ἔτη. Ἡ

τοῦς, ἀν' ἀγαπᾷτε, φράγκα 200,000 καὶ ἔτος, τὸ αὐτὸ δὲ ποσὸν διατίθεται εἰρησῶς διὰ τὰς δύο θυγατέρας τοῦ κ. Φράγκ Γκούλδ, Λωροθέαν καὶ Ἑλένην!

Ἀφοῦ τὸ θέλουν ἔτσι, ἅς εἶναι κ' ἔτσι!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΙΝΗΣΙΝ

ΑΙ ΘΕΡΜΑΙ ΤΟΥ ΔΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ

Συζήτησις πολλὴ γίνεται ἐν Ἰταλίᾳ, ὥς πρὸς τὴν λήξιν ἢ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας τῶν Διεθνῶν ἐκθέσεων Ρώμης, Τουρῖνου καὶ Φλωρεντίας.

Ἡ μεγάλη διάδοσις τῆς χολέρας ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ὁ ἐξ αὐ-

Αἱ θέρμαι τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἕνθα τὸ ἐλληνικὸν τμήμα

τῆς φόβος ἀπεμάκρυναν τοὺς ξένους ἀπὸ τῶν θανμασίων τούτων Ἐκθέσεων. Αἱ δὲ μεγάλαι δαπάναι αἱ δι' αὐτὰς γινόμεναι πᾶν ἄλλο ἢ ἐκαλύφθησαν διὰ τῶν ὀλίγων ἐπισκεπτῶν.

Σκέψις, λοιπόν, ἐπικρατεῖ νὰ παραταθῶσιν αἱ Ἐκθέσεις αὗται ἐπὶ ἓν ἔτος, μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Καὶ ἡ σκέψις αὕτη, φαίνεται ὅτι θὰ κατορθώσῃ. Δι' ἡμᾶς συμφέρει, ἢ παράτασις αὕτη, διότι τὸ Ἑλληνικὸν τμήμα, τὸ φιλοξενιδὲν ἐν ταῖς περιλαλήτοις θέρμας τοῦ Δοκλητιανοῦ, εἶνε κατὰ τὴν κοινὴν ἐν Ἰταλίᾳ ὁμολογίαν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων καὶ τῶν προκαλεσάντων τὴν μεγαλύτεραν ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς ἐπισκεψαμένοις αὐτό.

Ὡς γνωστὸν, τὸ τμήμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ἐκθεσίων τῶν ἐκμαγείων τῶν ἀρίστων ἐν τοῖς Μουσείοις μας ἔργων, ἐκ πολυτιμοτάτης σειρᾶς ὑδρογραφικῶν, παριστανουσῶν τὰς εἰκόνας τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου καὶ ἀπὸ

Καὶ ἡ ἐκσκαφὴ τῆς διόρυγος καὶ αἱ ἀπαιτηθεῖσθαι δαπάναι, καίτοι κολοσιαῖαι, δὲν θὰ εἶναι ἀνυπερβλήτοι. Ἔτερα κωλύματα εἶναι τὰ προκαλοῦντα σοβαρωτάτας ἀντιρροήσεις. Καὶ ταῦτα εἶναι :

Α'. Ὅτι ἡ ἰσορροπία τῆς γῆς δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ, μετατιθεμένων τοῦ κολοσιαίου βάρους 3,000,000 κυβικῶν μέτρων ὕδατος ἀπὸ τοῦ Ὁκεανοῦ εἰς τὴν Σαχάραν.

Β'. Ἐνῶ τὸ κλίμα τῆς Ἀλγερίας, τῆς Τύνιδος καὶ τῆς Τριπόλεως θὰ καταστῇ ἐνκοραέστατον, προσομοιάζον πρὸς τὸ τῆς Νικαίας καὶ Νεαπόλεως, ἢ Ἀγγλίας, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Δανία, θὰ ἴδωσιν ἐαυτὰς γειτονενοῦσας, ὥς πρὸς τὸ ψυχρὸς, μὲ τοὺς Ἑσκιμῶνας.

Γ'. τὸ κλίμα ὁλοκλήρου τῆς Μεσογείου θὰ προσομοιάσῃ πρὸς τὸ τῶν βορείων χωρῶν καὶ ἡ χιὼν θὰ καταπίπτῃ ἄφθονος ἐν Ἀθήναις, ἐν Καλάμαις, ἐν Νεαπόλει, ἐν Μόντε-Κάρλο κτλ.

Δ'. Ὅλοι οἱ πληθυσμοὶ τῶν ἐν τῇ Σαχάρᾳ διαβιόντων καὶ τῶν πέριξ ἢ θ' ἀποθάνωσιν ἀπὸ τοῦ ψυχρὸς ἢ θὰ τραπῶσι πρὸς τὰς νοτιωτάτας ἀκρας τῆς Ἀφρικῆς.

Εἰς πάντα ὅμως τὰ ὑποτιθέμενα ταῦτα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἀποθαλασσοσεως τῆς Σαχάρας, ὁ κ. Ἐτσεγκουαγιέν, ἀπαντᾷ δι' εἶναι σφόδρα ὑπερβολικοὶ καὶ διανοίοντο οἱ ταῦτα προφητεύοντες καὶ ὅτι μόνον ἐν μικρῷ κλίματι τὸ κλίμα τῆς Μεσογείου θὰ μεταβληθῇ.

Ἡ Σαχάρα ἀποτελεῖ ἐξ οὐτάτων ἀρχιπέλαγος δάσεων, κατοικοῦμένων παρὰ Ἀράβων, Μανριτανῶν, Τουαρέγων, Τονάτς καὶ Τεμποῦ.

Τὴν ἔρημον ταύτην διέρχεται τις μόνον διὰ καραβανίων. Τολμηροὶ περιηγηταί, ὥς ὁ Οὐδνεῦ, ὁ Λέναμ, ὁ Λαίγκ, ὁ Κλάπερτον, ὁ Καγιέ κατάρθωσαν νὰ τὴν περιέλθωσι καὶ εἰς αὐτοὺς ὀφείλομεν τὰς ὀλίγας γνώσεις, ἅς περὶ αὐτῆς ἔχομεν. Τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ εἶναι σπανιότατον, ἢ δὲ θερμότης ὑπερμετρος. Ἀνεμοὶ πεπυρακτωμένοι καὶ ἰδίως ὁ καλοῦμενος Σιμὸν, πνέοντες μετὰ μανίας καὶ ἐγείροντες ῥέγη ἄρμουν κατακαλύπτουσιν ὑπ' αὐτὰ οὐχὶ σπανίως δάκρυα πυρσάνια. Περιέργως ἐν αὐτῇ ἀφθονεῖ τὸ ἄλας. Τὸ φαινόμενον δὲ τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν πιθανότητα, ὅτι ἡ Σαχάρα ἦτο ἄλλοτε θάλασσα.

Ἐν τῇ Σαχάρᾳ ἀφθονοῦσιν οἱ λέοντες, οἱ πάνθηρες, οἱ στρουθοκάμηλοι, οἱ πίθηκοι καὶ παμμεγίστοι οὐρεὶς καὶ πούλουμενοι Βόες οἱ συσφιγκτήρες.

ΕΝ ΤΩ ΙΟΝΙΩ ΠΕΛΑΓΕΙ

ΝΑΥΜΑΧΙΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΙΤΑΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ

Δημοσιεύοντες σήμερον δύο απόψεις της Πρεβέζης και μίαν της Ἀρτις ἐπὶ εὐκαιρία τῆς ἑξῶθεν τῆς πρώτης γενομένης ναυμαχίας μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Τούρκων, καλὸν ἐκρίναμεν νὰ παρασχωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας βραχεῖαν περιγραφὴν τῆς Πρεβέζης καὶ ἱστορικὰς εἰδήσεις περὶ Ἀρτις, πρὸ ἑτῶν δημοσιευθείσας παρὰ τοῦ σοφοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ πολυτίμου συνεργάτου μας.

Ἡ Πρεβεζα κειμένη ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ στομίου τοῦ

Ὁ λιμὴν τῆς Πρεβέζης

Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀκτίου (Πούντας), δεσπόζουσα τῆς εἰσόδου τούτου. Ἄλλοτε εἶχε 5 φρουρία, καττειπωμένα σήμερον πλὴν ἑνὸς τοῦ Παντοκράτορος παρὰ τὴν εἰσόδον κειμένου, κτισθέντες δὲ ἐπὶ τῶν Ἑνετῶν. Ἐκ τῶν ἐπαλξεων τοῦ φρουρίου τούτου φαίνεται τὸ ὄρος Ζαλόγγον (ἀπέχ. 3 ὥρ.) αἱ τρεῖς κορυφαὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων κρύπτεται τὸ Σούλι, τὸ Ζέρμιον καὶ τὰ Ὀλίγκικα. Ἐχει δύο λιμένας τὸν ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου Μάζωμα καὶ τὸν ἐκτὸς ἐπὶ τοῦ Ἰονίου λιμένα Κόμαρον. Εἰς ἀπόστασιν δὲ 16 χιλιομ. κεῖται ὁ λιμὴν τῆς Σελαχώρας, ἐντὸς τοῦ κόλπου ὅπου ὁ Ἀλῆ Πασᾶς διέταξε τὴν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀποκεφάλισιν 370 Πρεβεζαίων.

Πρὸς Β εἰς ἀπόστασιν ὥρ. 1 1/2 κατὰ τὸ στενώτερον μέρος τοῦ Ἰσθμοῦ (1600 μ.) φαίνονται τὰ ἑρείπια τῆς ἀρχαίας Νικοπόλεως κτισθείσης ὑπὸ Ἀδριανῶντος πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Ἀκτίῳ ναυμαχίας, ὅπου κατὰ τῷ 1798 (12 Ὀκτωβρίου) συνήφθη μάχη μεταξὺ σώματος Γάλλων καὶ Πρεβεζαίων κατὰ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἀλῆ πασᾶ νικῆσαντος καὶ κατασφάξαντος πάντας. Περιέχει ἡ Π. σήμερον 1000 οἴκους χριστ. Ἑλλήνων, 200 Τουρκαλβανῶν καὶ 100 Ἰουδαίων. Αἱ γαῖαι αὐτῆς εἶναι εὐφορώταται καὶ γονιμώταται, κῆποι αἰθαλεῖς περιβάλλουσιν αὐτήν, ἐκ δὲ τῶν ἰχθυοτροφείων αὐτῆς καὶ ἰδιῶς τοῦ τῆς λίμνης Δογαροῦς παράγονται τὰ παχύτατα καὶ περίφημα αὐγοτάραχα· τὸ κυριώτερον ὅμως προϊόν εἶναι τὸ ἔλαιον. Εἶναι πρωτ. ἐπαρχίας εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ δήμοι τῆς Πρεβέζης, τῆς Λάμναιος (ἔδρα Τηγάσα) μετὰ 19540 κατ., εἶναι δὲ ἔδρα τοῦ Μητροπολίτου Νικοπόλεως. Ἡ πόλις αὕτη ἤλλαξε πολλοὺς κυρίους· ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν περιήλθεν εἰς τοὺς Ἑνετοὺς, ἔπειτα εἰς τοὺς Γάλλους, εἰς τοὺς Τούρκους τὸ 1430 καὶ τὸ 1499 εἰς τοὺς Ἑνετοὺς. Τὸ 1530 ἀνέκτησαν αὐτὴν οἱ Τούρκοι, τὸ 1707 οἱ Γάλλοι, ἔπειτα οἱ Ἀγγλοὶ, μεθ' οὓς ὁ Ἀλῆ πασᾶς. Πρβλ. Σεραφεῖμ τοῦ Βυζαντινοῦ, Μητροπολίτου Ἀρτις. Λοκίμιον ἱστορικῆς περιλήψεως περὶ Ἀρτις καὶ Πρεβέζης.

ΑΡΤΑ

Ἡ Ἀρτα πόλις ἡπειρωτικὴ παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀρα-

ράδην καὶ κατόπιν μέχρι τοῦ 15' αἰῶνος. Ἐν τούτοις δὲ παρουσιάζεται ἤδη παραλλήλως τὸ ὄνομα τῆς Ἀρτις. Ὁ πρῶτος δὲ γνωστός βυζαντινός, παρ' ὃ γίνεται μνεῖα τοῦ ὀνόματος τούτου περὶ τὰ τέλη τοῦ 13' αἰῶνος εἶνε ὁ μητροπολίτης Ἐφέσου Γεώργιος ὁ Τορνίκης. Τὸ δὲ λεγόμενον παρὰ τοῦ Ἀραβαντινοῦ καὶ τοῦ Ἀρτις Σεραφεῖμ, ὅτι πρώτη ἡ Ἄννα Κομνηνὴ ποιεῖται μνεῖαν τοῦ ὀνόματος δὲν εἶνε ἀκριβές. Ἐκαλοῦντο δὲ οἱ κάτοικοι ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν Ἀρταῖοι. Πόθεν δὲ προῆλθε τὸ ὄνομα τῆς Ἀ. εἴνε ἀγνώστον, ἀλλ' εἰς εἰκασίαι, ὅτι ὀνομάσθη οὕτως ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρέθοντος—Ἀράχθον παρὰ Τίτῳ Λιβίῳ 38, 3, 4. ἡ τοῦ Ἀράχθου (Μελέτιος) ἡ ἔνεκα τῆς ἀφθονίας τῶν σιτηρῶν καὶ ἄλλων ἐδωδίων προϊόντων τῆς, δι' ὧν ἡρτίζοντο αἱ πόλεις καὶ κῶμαι τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Ἠπείρου (Ἀραβαντινός), εἰς τοῦθ' ὅπερ ἀναφέρουσι καὶ τὸ λαϊκὸν λογοπαίγνιον Ἀρτα Ἀρτυμὴ τοῦ κόσμου (Σεραφεῖμ), πᾶσαι αὗται αἱ γνώμαι ἀπέχονται πολὺ τοῦ πιθανοῦ.

Ἡ Ἀ. ἦτο ἐπισκοπὴ ἤδη κατὰ τὸν 13' αἰῶνα, εἰ καὶ δὲν γίνεται μνεῖα αὐτῆς ὡς τοιαύτης ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν θρόνων. Πρῶτος δὲ τῶν γνωστῶν αὐτῆς ἐπισκόπων εἶνε ὁ ἐπὶ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ τῷ 1156 ἀναφερόμενος Βασίλειος, μεθ' ὃν ἔπεται ὁ Ἰωάννης, ὅστις μνημονεῖται μὲν ἤδη τελευτῶντος τοῦ 13' αἰῶνος ὑπὸ τοῦ ἀνω εἰρημένου Γεωργίου τοῦ Τορνίκη, φαίνεται δ' ἀρχιερατεύων καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀργότερον δὲ, κατὰ τὸν 14' αἰῶνα ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἡ μητροπολις Ναυπάκτου, ἠνώθη βραχὺ μετὰ τὸ 1365 μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Ἀ., ὁ δὲ μητροπολίτης ἐδρεύων ἔκτοτε ἐν Ἀ. ἐπιτφορεῖτο μέχρι καὶ τοῦ 1820 «Ἀρτις καὶ Ναυπάκτου ὑπέριμνος καὶ ἑξουχὸς πάσης Αἰτωλίας».

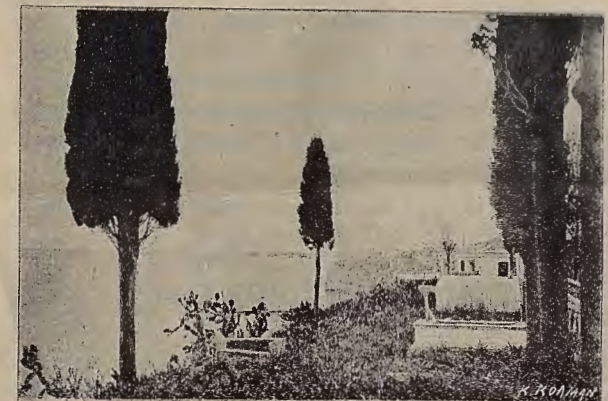
Διοικητικῶς ἀνήκεν ἡ Ἀ. εἰς τὸ θέμα Παλαιᾶς Ἠπείρου μέχρι τοῦ 15' αἰῶνος, ὅτε ἰδρυθέντος ὑπὸ Μιχαὴλ Ἀγγέλου Κομνηνοῦ Δούκα τοῦ δεσποτάτου τῆς Ἠπείρου (ιδ. λ. Δεσποτάτου) ἡ Ἀ ἐγένεν ἡ συνήθης τῶν δεσποτῶν ἔδρα. Κατὰ τοὺς χρόνους τῶν δεσποτῶν ἀνῆλθεν ἡ Ἀ εἰς τὴν τὴν ὑψίστην αὐτῆς ἀκμὴν. Εἰς τὴν ἐποχὴν δ' ἐκείνην ἀνέ-

Τὸ φρούριον τῆς Πρεβέζης

χεται ἡ ἀνοικοδόμησις καὶ τῆς λαμπρᾶς ἐκκλησίας Παναγίας τῆς Παρηγορητισσας, ὡς καὶ ἡ κτῆσις ἄλλων ἐκκλησιῶν τῆς Ἀ., πρὸς δὲ καὶ τοῦ μεγάρου τῶν δεσποτῶν, οὗ λείψανα σώζονται ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ στρατώנוς τοῦ πυροβολικοῦ ἐν τῇ σημερινῇ πόλει. Ἡ δὲ πολυθρόνητος ἐπὶ τοῦ Ἀράξου δικτάτορος γέφυρα, ἥς τινες τὴν κτίσιν ἀναφέρουσιν εἰς τοὺς δεσπότης, τὸ δὲ περὶ αὐτῆς ὥραϊον ὄμμα δὲν ὀρίζει τὸν χρόνον, ἴσως μὲν ἐπεσκευάσθη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δε-

υπὸ τοῦ δεσπότη Νικηφόρου· ὀλίγα δ' ἔτη μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1335 ἐπὶ Ἀνδρονίκου Γ' τοῦ Παλαιολόγου προσχώρησιν τῶν Ἠπειρωτῶν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλείαν, ἐπαναστάσεως τῶν δυσηρεστημένων ἐξεγερθείσης, τὴν Ἀρ-

Ἀπομὴς τῆς Ἀρτις

ταν κατέλαβε καὶ ἄρχων αὐτῆς ἀνεκηρύχθη ὁ Νικόλαος Βασιλιτῆς ἀλλ' ἐπελθὼν ὁ αὐτοκράτωρ ἠνάγκασε τοὺς Ἀρταίους διὰ τοῦ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ μετὰ πολὺμηνον πολιορκίαν εἰς προσχώρησιν. Ἀλλ' οἱ ἐμφύλιοι οὗτοι μεταξὺ τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν δεσποτῶν ἀγῶνες ἤγαγον τέλος εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Σέρβων κατάληψιν τῆς Ἠπείρου (1346)· τότε δ' ἔστησε τὴν ἔδραν αὐτοῦ ἐν Ἀ. ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἡγεμόνος τῶν Σέρβων Στεφάνου Συμεῶν. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Στεφάνου (1356), ὃν διεδέχθη ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ θρόνου ὁ Συμεῶν, περιελθόντος τοῦ πλείστου τῆς Ἠπείρου εἰς τοὺς Ἀλβανούς, τὰ περὶ τὴν Ἀ. ἀποτελοῦσαν ἤδη ἐν τῶν τεσσάρων τμημάτων, εἰς ᾧ διηγεῖτο ἡ Παλαιὰ Ἠπειρος, κατέλαβεν ὁ Ἀλβανὸς Πέτρος Λιώσας, τούτου δὲ θανόντος τὸ 1374 ἐκ λοιμοῦ θανατηφόρον ἐπισκήψαντος εἰς Ἀ. κατέλαβε τὴν πόλιν καὶ τὴν περιοχὴν αὐτῆς ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀλβανὸς Γκῆνος (Ἰωάννης) Μπούας ἡ Σπάτας, ὅστις καὶ τῆς Ναυπάκτου ἔπειτα ἔγινε κύριος. Κατὰ δὲ τούτου στρατεύσας μετὰ τὴν ἐναντίον τῆς Ναυπάκτου νικηφόρον ἐκστρατείαν τοῦ Φερνάνδος ὁ Ἐρέδιας, ὁ τοῦ τάγματος τῶν ἐν Ρόδῳ Ἰωαννιτῶν μέγας μάγιστρος, ἐπολιόρκησε μὲν τὴν Ἀ. ἀλλὰ κατατροπωθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν καὶ Σπάτα ἐξωγήθη (1379) καὶ ἐξηνδραποδίσθη πωληθεὶς εἰς τοὺς ἥδη ἐν Ἀλβανίᾳ καθιδρυθέντας Τούρκους, παρ' οἷς ἔμεινεν αἰχμάλωτος ἐπὶ δύο ὅλα ἔτη. Οὕτως ἔμεινεν ἡ Ἀ. πρωτεύουσα τοῦ Σπάτα. Τούτον δὲ θανόντα τῷ 1400 διεδέχθη ὡς δεσπότης Ἀ. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σγούρος. Καὶ κατέλαβε μὲν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔκείνο ἔτος προσωρινῶς τὴν Ἀ., ὀλίγας μετὰ τὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνάρρησιν τοῦ Σγούρου ὁ Σερβαλβαντοβουλγαρόβλαχος ὑπὸ τοῦ Πρόκλου λεγόμενος Βογκόνης ἡ Μπουγῆς (Βάγγος Ζερδάρης), ὅστις καὶ εἰς μεγάλας πιέσεις καὶ ζημίας ὑπέβαλε τοὺς Ἀρταίους, ἀλλ' ἡ ἀρπακτικὴ αὕτη κατάληψις τῆς Ἀ., ὑπῆρξε βραχυχρόνιος, περιήλθε δὲ καὶ πάλιν ἡ ἀρχὴ εἰς τὸν Σγούρον.

Ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ

Ἡ Ἀρτα πόλις ἡπειρωτικὴ παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀραχθὸν ἐν ἀποστάσει εἴκοσι περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ βόρεια παράλια τοῦ ἀμβρακικοῦ κόλπου κειμένου ἐπινείου Μενιδίου. Λιεδέχθη δ' ἡ πόλις αὕτη κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας τὴν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου κτίσιν τῆς Νικοπόλεως κατ' ὀλίγον ἐκπεσοῦσαν Ἀμβρακίαν (ἰδ. λ.). Τοῦτο δέ, ὅτι τῆς Ἀμβρακίας τὴν θέσιν ἐπέχει ἡ Ἀρτα, ὅχι δὲ τὴν τοῦ ἀμφιλοχικοῦ Ἀργους, ὡς ὑπέθετεν ὁ Ἰωαννίνων Μελέτιος (ἰδ. λ.) καὶ ὁ Ἀραβαντινὸς ἢ τὴν τῆς Ἀργυθέας, ὡς ἀπεδέχτο ὁ Πουκεβίλλ, θεωρεῖται σήμερον ἀναμφισβήτητον. Ἀγνωστος εἶνε ὁ χρόνος καθ' ὃν παρουσιάζεται ἀνακτιζομένη ἡ πόλις ὡς καὶ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον τὸ νῆον αὐτῆς ὄνομα. Δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον, ὅτι ὁ ἀνοικισμὸς ἔγεινε βραχὺν χρόνον μετὰ τὴν κατὰ τὸν 5' αἰῶνα ἐπιδρομὴν τῶν Γότθων. Ἀλλ' ἡ ἀκμὴ τῆς πόλεως ἄρχεται ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Παφλαγό- νος ἐν ἔτει 1040 προσχωρήσεως τῶν Νικοπολιτῶν εἰς τοὺς Βουλγάρους. Ἰσως δὲ δυνάμεθα καὶ νὰ εἰκάζωμεν, ὅτι ἡ τέως ὀλιγάνθρωπος πόλις ἔσχε παμπληθεῖς διὰ μιᾶς οἰκιστὰς Ἀκαρνανίαν, εἰς ὃν τὴν ἐποίκισιν δέον νὰναφέρωμεν τὴν μετὰθεσιν τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀκαρνανίας, ὅπερ ἡ πόλις ἔφερε μὲν καὶ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας, διετήρησε δὲ σπο-

ρὰ ὁμογενεῖς ἑστέον. Ἡ δὲ ἀποδοτικὴ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ χρόνου δικτάτορος γέφυρα, ἣς τινες τὴν κτίσιν ἀναφέρουσιν εἰς τοὺς δεσπότης, τὸ δὲ περὶ αὐτῆς ὄραϊον ἄσμα δὲν ὀρίζει τὸν χρόνον, ἴσως μὲν ἐπεσκευάσθη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δεσποτάτου καὶ ἔπειτα τοῦ τῆς Τουρκοκρατίας, ἀλλ' εἶνε ἀρχήθεν πιθανώτατα ἔργον Ρωμαϊκὸν καὶ δι' αὐτὴ ἐκείνη ἡς μνημονεύει ὁ Πλίνιος. Ἐν γένει δὲ οὐ μόνον τῶν τεχνῶν προστάται φαινόνται ὑπάρξαντες οἱ δ' σπῳταί, ἀλλὰ καὶ τῶν γραμματῶν, ὡς ἀποδεικνύει καὶ ἡ εἰς Ἰωάννην τὸν Β' 1323—1335) ἀνάθεσις τῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Ἑμο- νιακοῦ φιλοπονηθείσης ἐμμέτρου παραφράσεως τοῦ Ὀμήρου.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἀ. ἀπὸ Μιχαὴλ Ἀγγέλου Κομνηνοῦ Δούκα μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως δὲν δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς τοῦ ἡπειρωτικοῦ δεσποτάτου (ἰδ. λ.) Γεγονὸς δ' ἄξιον μνείας εἶνε ἡ ἐν ἔτει 1258 κατὰ τὸν μεταξὺ τοῦ ἐν Νικαίᾳ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ τοῦ δεσπότη τῆς Ἠπείρου Μιχαὴλ τοῦ Β' ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Στρατηγοπούλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ραοῦλ κατάληψις τῆς Ἀ. καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νόθου τοῦ Μιχαὴλ υἱοῦ Ἰωάννου ἀνάληψις αὐτῆς.

Μὴ πανσάντων δὲ καὶ ἐν τῷ ἔπειτα χρόνῳ τῶν ἀγώνων μεταξὺ τῆς βυζαντιακῆς βασιλείας καὶ τῶν δεσποτῶν βλέπο- μεν ἐν ἔτει 1290 κατὰ τινὰ ἐναντίον τῶν Ἰωαννίνων ἐπίθε- σιν τῆς στρατιᾶς Ἀνδρονίκου Β' τοῦ Παλαιολόγου στόλον Γενουηνοῖν πολιορκούντα τὴν Ἀ. ἀλλ' ἀποκρουόμενον

ἐπὶ τῇ πόλει Ἀρταίος, ἀπὸ τῆς ἀρκαδικῆς αὐτῆς καταλήψιας τῆς Ἀ. ὑπῆρξε βραχυχρόνιος, περιήλθε δὲ καὶ πάλιν ἡ ἀρχὴ εἰς τὸν Σγουρὸν.

Ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀ. μετὰ καὶ τῶν Ἰωαννίνων, ἐκδιώκων τοὺς Ἀλβανοὺς τῇ βοηθείᾳ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἠπείρου, ὁ δούξ τῆς Λευκάδος Κάρολος Α' ὁ Τόκιος, οὗ ὁ διάδοχος Κάρολος ὁ Β' (1429—1448) καὶ μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1431 παράδοσιν τῶν Ἰωαννίνων εἰς τοὺς Τούρκους καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Δεσποτάτου κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὴν Ἀ. μετὰ τῆς Ἀκαρνανίας ὡς ὑποτελῆς τῶν Τούρκων. Ἀλλ' ὀλίγους μῆνας μετὰ τὸν θάνατον Καρόλου τοῦ Β', ἀρχου- σης τῆς χήρας αὐτοῦ Ραμονδίνας ὡς ἐπιτρόπου τοῦ ἀνηλίκου διαδόχου Λεονάρδου τοῦ Γ' ὁ Σουλτάνος Μουράδ Β' ἐκ- στρατεύσας τῷ 1449 κατὰ τοῦ Γεωργίου Καστριώτου κατέ- λαβε καὶ τὴν Ἀ. τῇ 24 Μαρτίου. Τὸ ὄχυρόν τῆς Ἀ. διηρῶν ἡ αἰτία δι' ἣν παρ' ὅλας τὰς περιπετειώδεις αὐτῆς κατὰ τὸν ἰδ' καὶ ἰε' αἰῶνα τύχας ἡ πόλις ὀλίγας ὑπέστη ἐκ τῶν πο- λέμων ζημιᾶς· πολὺ δὲ μάλλον ἔβλαπεν αὐτὴν μεγάλη πυρ- καϊὰ, μικρὸν πρὸ τοῦ 1361 ἐξαγείσα. Ἀλλὰ καὶ ὀλίγον ἐπινηροδωθήσαν αἱ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίαι, οὕτω δὲ ἠδύνατο ὁ μικρὸν πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατακτήσεως ἐπὶ Κα- ρόλου τοῦ Β' ἐπισκεφθεῖς τὴν πόλιν Κυριακὸς ὁ ἐξ Ἀγκῶνος νὰ θαυμάσῃ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ δεσποτικοῦ μεγάρου καὶ τῆς αὐλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν γένει λαμπρότητα τῆς πόλεως.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΕΚΛΟΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΣΑ

Ὡς γνωστὸν πρὸ μὲν ἔπρόκειτο νὰ τελεσθῇ ἡ μεγάλη ἐμπορικὴ πανήγυρις, ἡ τελομένη κατ' ἔτος ἐν Τρικινάλοις, ἐπειδὴ ὁμοῦ κατ' αὐτὴν συρρέουσιν ἐμποροὶ καὶ ἐκ Μακεδονίας καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Τουρκίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φοβηθεῖσα τὴν χολέραν ἀπηγό- ρευσε τὴν τέλεσιν τῆς πανηγύρεως ταύτης.

Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν καὶ ἐπειδὴ εἶνε ἀποδεχόμενον ὅτι ἡ ἱστορία ἀγαπᾷ νὰ ἐπαναλαμβάνεται, πρὸ 111 ἐτῶν ἀκριβῶς, ὁ Ἀλῆ Πασῆς, προκειμένου νὰ διοργανώσῃ μίαν πανήγυριν εἰς τὰ περίε τῶν Ἰωαννίνων ἡγαγκάσθη νὰ διαθεδικιώσῃ τοὺς Ἰονίους, οὓς ἐκάλεε εἰς αὐτὴν, ὅτι μόλεμα δὲν ὀφείλη.

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εὐμενῶς ἀνακοινώθησαν ὅμιν παρὰ τοῦ δια- πρεποῦς Ζακυνθίου λογίου κ. Ζῶη, ἡμωσμενόμεν κατὰ τοῦ :

Ἐν μέσῳ τῶν ἀπείρων σκέψεων καὶ προντίδων, ὑπὸ τῶν ὁποίων ὁ πολυμήχανος καὶ φιλοτάραχος τῆς Ἠπείρου τα- τράπης Ἀλῆ πασῆς περιεσπάτο, δὲν παρημίλει καὶ τὴν

σύστασιν ἐμπορικῶν πανηγύρεων πρὸς πορισμὸν χρημάτων καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑστεροδοῦλων καὶ καταχθονίων σκα- πῶν του.

Μίαν τοιαύτην πανήγυριν σκοπεύων νὰ τελέσῃ κατὰ Ἰού- λιον τοῦ 1800 εἰς τι χωρίον πλησίον τῶν Ἰωαννίνων, καλὸν ἔκρινε νὰ καλέσῃ καὶ τοὺς Ἰονίους, πρὸ μικροῦ διὰ τῆς ἀπὸ 21 Μαρτίου 1800 συνθήκης δι' αὐτονομίας, ὡς κράτος ἀνε- ξάρτητον καὶ ἐλευθέρον, ἀσφαλισθέντας, ὅπως συμμετάσχωσι τῆς πανηγύρεως ἐκείνης.

Ὅθεν ἐπεμψε πρὸς τοῦτο ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Προεδρείαν τῆς νήσου Λευκάδος, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Ἀνδρέου Σταύ- ρου, Σπυρίδωνος Σετίνη, Ἀγγέλου Χαλκιοπούλου καὶ Δη- μητρίου Βαφφέα, μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτὴ τοὺς ἐμπόρους τῆς τε Λευκάδος καὶ τῶν ἄλλων Ἰονίων νήσων, ἵνα διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πανηγύρεως, ἡ ὁποία εἶνε ἀγνωστον καὶ ἂν διεξήχθη, ὡς ὡς ἐκ τῶν τότε τῆς Ἠπείρου ταραχῶν.

Ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀλῆ Πασῆ ἢ Προεδρεία

Λευκάδος ἐπεμψε τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1800 καὶ πρὸς τὴν Προε- δρείαν Ζακυνθίου, ὑποσχομένη ὅτι οὐδένα διέτρεχον κίνδυνον μεταβαίνοντες οἱ βουλόμενοι ἐμποροὶ εἰς Ἠπειρον πρὸς καλ- λιεργίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν πηγὴν εὐτυχίας πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ βεζύρη Ἰωαννίνων Ἀλῆ- πασῆ πρὸς τοὺς εὐγενεῖς προέδρους τῆς Ἀγίας Μαί- ρας τῇ 10 Ἰουνίου 1800.

Πρὸς τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἐπιποθήτους μας προεστώτας ἀγιο- μαύρας μετὰ τὸν ἀκριβῆ ναιρετισμὸν μας, εἰδοποιημένους ὅτι ἐδῶ ἔξω εἰς τὴν ἀκρὴν τῆς πολιτείας Ἰωαννίνων, εἰς ἐν χωρίον μπουνίλα ὀνομαζόμενον, ἔχει νὰ γένῃ καινοῦρον πα- νηγύρι γύρισμα ἀπὸ μαθρονόρους πανηγυρίου, ἔδοξα τὴν ἐ- δεῖξιν τῶν πραγματευτῶν εἰς ὅλας τὰς μερῆς ἀπὸ Ἀδρια- νούπολιν καὶ κάτω ὅπου ἔχουν νὰ ἔλθουν στὸ μαθρονόρος, ὅτι ἀφοῦ χαλάσῃ τὸ πανηγύρι μαθρονόρους καὶ κινήσῃ νὰ ἔλ-

θουν ἐδῶ καὶ σταῖς δώδεκα τοῦ Γουλίου θγαίνουσι ἀπὸ τὸ μα-
θρονόρος καὶ ἔρχονται τὰ ἴσια ἐδῶ· ἔδωκα καὶ σφοδρὰς προ-
σταγὰς εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἑξουσίας μας διὰ νὰ μὴ τητήσουν
ὡς σερβεντζήδες λιανὸν κουμέρι ἀπὸ κανέναν πραγματευτήν.

Ὅθεν σὰς δίδομεν τὴν εἰδησιν καὶ αὐτὸ νὰ τὸ κοινολογή-
σετε καὶ νὰ τὸ βεβαιώσετε εἰς ὅλον τὸ νησί, ὁμοίως νὰ τὸ γρά-
ψετε καὶ εἰς ὅλα τὰ περίξ νησιά καὶ νὰ τοὺς παρακινήσετε νὰ
ἔλθουν ἐλεύθερα μὲ τὰς πραγματείας των, νὰ κυττάξουν τὴν
δουλειάν τους καὶ τὰ ἀλυσίδερσία τους μὲ βεβαιότητα ὅτι δὲν
ἔχουν νὰ δοκιμάσουν παραμικρὰν πείραξιν ἀπὸ κανένα διὰ
νὰ ἐξακολουθήται κάθε χρόνο αὐτὸ τὸ πανηγύρι. Ἐπειδὴ εἴ-
μαι ἐγὼ αἴτιος ὅπου ἔχει νὰ γίνη, ἔχουν νὰ συναχτοῦν καὶ
πολλοὶ πραγματευταὶ ἀπὸ ὅλαις ταῖς μεργαῖς ἀπὸ Ἀδρια-
νοῦπολιν καὶ κάτω, ἔχουν νὰ εὐχαριστηθοῦν μὲ τελειότητα,
καὶ νὰ μὴ βάλουν παραμικρὰν ὑποψίαν ἀπὸ μόλεμα, ὅτι δὲν
εἶνε τίποτε, ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ καράβι ὅπου εἶχεν ἔλθει τὸ ἐ-
προβδίσσα καὶ πάγει εἰς ἄλλο μέρος μακρὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖνην
τὴν ὥραν ὅπου εἶναι περισσότερον ἀπὸ πενήντα ἡμέραις δὲν
ἀκούσθηκεν τίποτε καὶ θεόθεν ὑγιαίνειτε.

(Τ. Σ.)

Ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ πρωτογράφου

Σπυρίδων Καρούσος, (Γραμματεὺς).

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ τηρεῖται ἐν ἀντιγράφῳ παρὰ τῇ δη-
μοσίῳ ἡμῶν Ἀρχαιοφυλακείῳ.

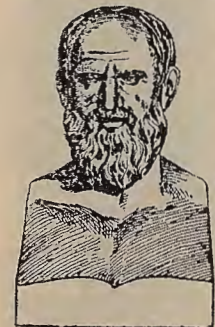
Ζάκυνθος 1911

Λεωνίδας Χ. Ζώης.

ΣΤΗΛΗ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Η Α.Υ. ΠΝΙΑ

Τίς δὲ διήλθε νύκτα ἀγωνίας ἔνεκα τῆς ἀϋπνίας; Τίς δὲν
ἐδοκίμασε τὰ μαρτύρια τῶν ὥρων, αἵτινες φαίνονται ἀπέρ-
αντοι, καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ὁ δυστυχὴς, ἀπὸ τὰ ὅμματα τοῦ
ὁποίου ἐφυγαδευθὴ ὁ ὕπνος, συστρεφό-
μενος ἀδιακόπως ἐπὶ τῆς στρωμνῆς, ἐγει-
ρόμενος ἐκάστοτε, μὴ εὐρίσκων ἀνάπαυ-
σιν, ἐπικαλεῖται ἀνυπομόνως τὸ φῶς
τῆς ἡμέρας;

Ἐνίοτε εὐρίσκομεν τὴν ἐξήγησιν τοῦ
φαινομένου. Εὐρισκόμεθα πρὸ σοβαρᾶς
τινος δυσχερείας τοῦ βίου· ὑφιστάμεθα
μεγάλῃν ἡθικῇν δοκιμασίαν, πρόκειται
νὰ λάβωμεν ἀπόφασιν τινα, ἐξ ἧς ἐξαρ-
τάται ἡ τύχη μας· φυσικὰ δὲ τότε ἡ τα-
ραχὴ καὶ ἡ συγκίνησις κρατεῖ τὰς δια-
νάμεις εἰς διαρκὴ ἔντασιν, μὴ ἀφίνουσα

εἰς τὸν ἐγκέφαλον τὴν ἀπαιτουμένην ἰσορροπίαν τὴν διευ-
κολύνουσαν τὴν ἔλευσιν τοῦ λυσιμερίνου ὕπνου.

Ἀλλὰ πολλὰς τὸ αἶτιον εἶναι ἀκατάληπτον. Κατακλινό-
μεθα μετὰ ἐσπέραν τὴν ὁποίαν διήλθομεν παιδρῶς ὑπὸ πᾶ-
σαν ἐποψιν, εὐθυμοί, εὐδιάνετοι, ἐλεύθεροι ἀπὸ πάσης ὀγλη-
-

ἡ δι' ἡ ἀνάγκης εἰς πολλοὺς δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ-
στασιν ἐν διαμέτρῳ ἀντίθετον πρὸς τὴν ποθομένην. Τινὲς
διαπίπτουν ὅτι ἡ ἀνάγκησι γινέσκει ὡς ὕπνωτικόν, διότι
κουράζει ἐν μᾶλλον τὸν ὁργανισμόν καὶ ἐπὶ τέλους προκαλεῖ
τὴν ἀνάγκην τοῦ ὕπνου· ἀλλ' εἴνε φόβος μήπως ἡ περισσο-
τέρα κόπῳσις ἐπιφέρει διέγερσιν ἀντὶ τῆς νάρκης, προκει-
μένου ἰδίως περὶ ἀνθρώπων νευροπαθῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις
αἱ ἀντιδράσεις εἶνε πολλάκις ὅλως ἀπροσδόκητοι.

Οὐδεὶς ἐπιστημονικὸς λόγος συντρέχει ὅπως ἡ μέθοδος
τῆς ἀναγνώσεως θεωρηθῇ ὡς συντελεστικὴ εἰς τὸν ὕπνον.
Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ ὕπνος καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ὅταν
εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἐπέρχεται κατάστασις ἀναιμίας, ὅταν δη-
λαδὴ τὸ αἷμα ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ ὁργάνου τούτου, ὡς
νὰ ἤθελε νὰ δείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς χαλαρώσεως τῆς λει-
τουργίας του· ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶνε ἐπίσης γνωστὸν ὅτι διὰ
τῆς ἀναγνώσεως ἐντείνομεν τὴν ἐγκεφαλικὴν κυκλοφορίαν,
τουτέστι δημιουργοῦμεν κατάστασιν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον
τῆς θεωρητικῶς ἀπαιτουμένης ὅπως ἐπέλθῃ ὁ ὕπνος.

Παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρχουν ἀναγνώσματα διεγερτικὰ καὶ
ἀπομακρύνοντα τὸν ὕπνον καὶ ἀναγνώσματα ναρκατικά,
διευκολύνοντα αὐτόν. Ἀλλ' ὅπωςδήποτε, ὅταν καταφεύ-
γωμεν εἰς τοιαῦτα μέσα ἐμπειρικῆς φύσεως, τὸ ἀποτέλεσμα
εἶναι πάντοτε λιαν ἀβέβαιον καὶ σχετίζεται μὲ τὰς ἀμετρή-
τους ποικιλίας τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ ἀτόμου.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ὁ πρόφρων ἐνοκήφας χειμὼν ἔδωκεν ὁριστικὸν τέγμα εἰς τὴν λιπο-
ψυχούσαν ἤδη πρὸ ἡμερῶν θερινῇν περίοδον τῶν θεάτρων. Ἦδη ἀπῆλ-
θεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ θίασος τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος
Αὐτόθι δ' ἐτοιμάζεται νὰ μεταβῇ καὶ ὁ θίασος τῆς Νέας Σκηνῆς τῶν
κ. κ. Ροζαλίας Νίκα—Ἐδ. Φύροστ—Τηλ. Αεσιμώτου, ἀφοῦ δώσῃ καὶ
τὰς τελευταίας του παραστάσεις κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην, ἣν ὁ καιρὸς
τὸ ἐπιτρέφει.

Εἰς τὸ «Πανελλήνιον» ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ παρόντος μηνὸς ἤρχισε
νὰ λειτουργῇ ὁ Κινηματογράφος Πατέ ὁ ἄριστος τῶν ὑπαρχόντων
καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ καταθέλλας πέρουσι τὸ Ἀθηναϊκὸν κοι-
νὸν διὰ τοῦ πλοῦτον καὶ τῆς ἐντελείας τῶν ταινιῶν του. Καὶ ἐφέτος ὑπὸ
τὴν αὐτὴν νοήμονα καὶ δραστήριον διεύθυνσιν τοῦ κ. Κωνστ. Ἐμπέργλου
ὅστις οὐδεμιὰς φερίεται θυσίας ὅπως καταστήσῃ τέλειον ὅσον τὸ δυνα-
τὸν καὶ ἐλκυστικὸν τὸ θέαμά του. Ὁ Κινηματογράφος Πατέ, μετὰ τὴν
σημαντικὴν μάλιστα ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τῆς εἰσόδου, καὶ πάλιν θ' ἀπο-
τελέσῃ κατὰ τὴν παρούσαν χειμερινὴν περίοδον τὸ κέντρον τῆς ἐκλεκτοῦ
τέρας συναθροίσεως.

Εἰς τὸ «Ἀττικόν» ἀρχεται μετ' οὗ πολλῆς οἰοῦσας παραστάσεων θία-
σος ὁπερέτας Ἑλληνικῆς ὑπὸ πόν κ. Παπαϊωάννου. Ὁ δραματικὸς θία-
σος τῆς δεσποινίδος Μαρίνας Κοκοπούλη θὰ δώσῃ οἰοῦσας παραστάσεις
εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον.

Ὁ θίασος Κυβέλης πρόκειται ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Βόλον, ὅπου θὰ δια-
μείνῃ περὶ τὸν ἕνα μῆνα. Μετ' ὃ ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας θὰ δώσῃ
οἰοῦσας παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον.

Εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης λειτουργοῦν ἤδη ὁ Κινηματογράφος Γκαμῶν.

Η ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

Μία ἀπὸ τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἔκαμαν μεγάλῃν τὴν
Ἰαπωνίαν, εἶνε καὶ τὸ αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας. Αἶσθημα
ὅμως ἐδραζόμενον ἐπὶ τῆς σκέψεως, ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὸν

Οἱ Ἰάπωνες μαθηταὶ διδασκόμενοι τὴν ἱστορίαν τοῦ Ρωσο-
Ἰαπωνικοῦ πολέμου τὰ ἔσθλια τοῦ Πόρτ-Ἀρθούρου.

λογισμόν, συνεπῶς καὶ τι τὸ συνθετικόν, τὸ διατρανούμενον
εἰς πράγματα καὶ μὴ περιοριζόμενον εἰς λόγους, ὅπως συμ-
βαίνει εἰς τινὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Καὶ τὴν φιλοπατρίαν ταύτην τὴν ὑπεκκαίουσιν καὶ τὴν
υποδαυλίζουσι διαρκῶς οἱ Ἰάπωνες παρὰ τῇ νεαρᾷ ἰδίᾳ ἡλι-
κίᾳ διὰ τῆς ἱστορίας.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ καθηγητὴν διδάσκοντα
τοὺς νεαροὺς τοῦ μαθητὰς τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν τῆς ἀλώσεως
τοῦ Πόρτ-Ἀρθούρου, ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἑρεπίων των.

Ὅτως ὁ Ἰάπων ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐθίζεται εἰς τὴν ἰδέαν
τῆς ὑπερτάτης πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσιώσεως, εἰς τὴν πε-
ποιθήσιν ὅτι ἡ ζωὴ του δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν, καὶ ὅτι τὴν
στιγμὴν καθ' ἣν αὕτη τῇ ἀπαιτήσῃ τὴν ὑπερτάτην αὐτοθυ-
σίαν, ὀφείλει μειδιῶν νὰ τὴν παράσχῃ ὅπως ἐπραξάν οἱ ἀπα-
ράμλλοι πρόγονοί των πρὸ τοῦ Πόρτ-Ἀρθούρου.

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

εις τον εγκεφαλον την απαιτούμενην ισορροπίαν την ευστολύνουσαν την έλευσιν του λυσιμερίνου ύπνου.

Άλλα πολλάκις το αίτιον είναι ακατάληπτον. Κατακλινόμεθα μετά έσπέραν την οποίαν διήλθομεν φαιδρώς υπό πᾶσαν έποψιν, εύθυμοι, ευδιάθετοι, ελεύθεροι από πάσης όχλη-
ρας μερίμνης· και όμως ο ύπνος βραδύνει να έλθῃ, και ἡ άύπνια μᾶς βασανίζει. Εἰς τοιαύτην περίστασιν εἶνε λίαν ένδεχόμενον διὰ τὸ φαινόμενον οφείλεται εἰς βραδείαν και ὑπολανθάνουσαν εργασίαν άποσυνθέσεως και άπορροφήσεως ἐν τῇ έντέρῳ, έξερεθίζουσαν τὸ νευρικόν σύστημα και έμπο-
δίζουσιν τὸν ύπνον.

Ἡ συγγήθεια τὴν ὁποίαν ἔχομεν πολλοὶ ν' ἀναγινώσκωμεν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ύπνου ἐν τῇ κλίνῃ εἶνε τῷ ὄντι καλὴ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει νευρικῆς διεγέρσεως; Λέγεται κοινῶς ὅτι τὸ ἀναγινώσκειν κατὰ τοιαύτην ὥραν διευκολύνει τὸν ύπνον· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀληθεύει πάντοτε. Βεβαίως ὑπάρχουν πολ-
λοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ κλίνῃ δὲν ἔμποδίζει τὴν ἀνάπαυσιν· εἶνε ὅμως βέβαιον ὅτι ὁ νοῦς προσελκύμε-
νος ἐκ νέων έντυπώσεων, άπικμαινύεται διὰ τῆς ἀναγνώ-
σεως ἀπὸ τῆς γαλήνης, ἣτις προκαλεῖ τὴν ἀνάπαυσιν και κατόπιν τὸν ύπνον. Μὴ λησιμονῶμεν ὅτι ὁ ύπνος ἐπέρχεται ὡς ἀνακούφισις, ὡς ἐπανόρθωσις ὁσάκις ἡ σωματικὴ κατά-
στασις ἔπιτρέπει τὴν ἐνέργειαν τῆς τοιαύτης ἐπανορθώσεως,

Ἡ ὁδὸς Κυβέλης πρόκειται ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Βόλον, ὅπου θὰ δια-
μείνῃ περὶ τὸν ἓνα μῆνα, Μεθ' ὃ ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας θὰ δώσῃ
σειρὰν παραστάσεων εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον.

Εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης λειτουργῇ ἤδη ὁ Κινηματογράφος Γκωμόν.

Εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον ἡ χειμερινὴ περίοδος ὑπόκειται πλούσιον
και ποικίλον πρόγραμμα ἀλληλοδιαδόχων θεαμάτων. Προμνημονύται δι-
πλεῖσταί ὅσαι ἔκτακτοι καλλιτεχνικαὶ τουρνέ.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον δίδεται ἡ διοργανω-
θεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων θεατρικῶν συγγραφέων παρά-
στασις, πρωτοφανὴς εἰς τὸ εἶδος τῆς καὶ ἐκσυσκευαστικῆς, ἀφοῦ συγκεν-
τρώνει και τοὺς τρεῖς πρωτεῖοντας δραματικούς θιάσους. Τὸ πρόγραμμα
περιλαμβάνει τὸ δράματιον **Πέτρο Καρούζο** τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως
Μπαρόκκο ἐκτελεσθήμενον ὑπὸ τοῦ θιάσου Νίκα—Φύρατ—Λεπενιώτου
τὸ δράματιον **Τὸ Γαρόφαλλον**, ἐκτελεσθήμενον ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς
δός Μ. Κοτοπούλη και ἡ ἔμμετρος μονόπρακτος κωμωδία **Ἡ Γυναίκα**
τοῦ κ. Πολέμη, ἐκτελεσθουμένη ὑπὸ τοῦ θιάσου Κυβέλης, Κατὰ τὰ
διαλείμματα θὰ ἐκτελεσθοῦν σκηναὶ ἐκ τῶν **Παναθηναίων** τοῦ **Κινη-**
ματογράφου και τοῦ **Πανοράματος**, τῶν τριῶν ἐφετινῶν ἐπιθεωρή-
σεων, ὑπὸ τῶν κ.κ. Λεπενιώτου, Χουσομάλλη, Μυράτ κλπ.
Ἡ ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς κόσμος θὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὴν ἔκτακτον
ταύτην παράστασιν.

ΛΟΥΚΑΣ ΓΕΚΚΑΔΕΡ

Ἡ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

— Νά, ἓνα κα-
πέλλο ποῦ μόλις
τὸν Αὔγουστον τὸ
ἔκαμα και πάληω-
σε πλέον !

— Ὡστε ἐγὼ
ποῦ σ' ἀγαπῶ ἀπ'
τὸν Ἰούλιον ;

Τὸ Διήγημα τοῦ « Ἀνεξαρτήτου »

ΑΙ ΔΥΟ ΧΗΡΑΙ

— Ἀκοῦστε, κυρία... νομίζω ὅτι τὸ ὥχρὸν λιλὰ συμφωνεῖ
καλλίτερα μὲ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν μου. Τὸ στηθὸς και
τὰ μανίκια νὰ τὰ γαρνίρετε μὲ ἄσπρες δαντέλλες, αἱ ὁποῖαι
θὰ δίδουν εἰς τὸ φόρεμα ἓναν ἄερα πλέον ἑλαφρὸν και νεα-
νικόν... Ὅσον διὰ τὸ φόρεμα τοῦ βραδυοῦ, προτιμῶ ὕφασμα
μεταξωτὸν ἑλαφρόν, χρώματος ροδίνου, μὲ μίαν λεπτὴν γαρ-
νιτοῦραν πράσινην εἰς τὸ στηθὸς και εἰς τὴν μέσην... Νὰ ἔτσι !
ὅπως εἶνε αὐτὸ τὸ τελευταῖον φιγουρίνι.

Ἡ ράπτρια ἠθέλησε νὰ ἐπιφέρῃ δειλῶς μερικὰς ἀντι-
ρήσεις.

Ἀλλὰ... δὲν νομίζετε, κυρία κόμησσα, ὅτι τὸ ρόδιον
εἶνε χρῶμα πάρα πολὺ... κτυπητόν, διὰ μίαν κυρίαν, ἡ ὁποία
ἀφίνει μόλις τώρα τὸ πένθος ;

Κτυπητόν;... Βέβαια, αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια... ἀλλὰ πη-
γαίνει καλλίτερα μὲ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου μου... Λέτε νὰ
προτιμήσω χρῶμα μισοπένθιμον; Ἀλλὰ ὁ Γουῆδος ἔννοει νὰ
σπεύσωμεν νὰ κάμωμεν τὸν γάμον και δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πα-
ραγγείλω φορέματα, τὰ ὁποῖα μετὰ ἓνα μῆνα δὲν θὰ ἡμ-
πορῶ πλέον νὰ φορῶ.

Ἡ ράπτρια ἔσπευσε μειδιῶσα νὰ περισυλλέξῃ τὰ ἐπὶ τῆς
τραπέζης έντυπα ὑποδείγματα τοῦ συρμοῦ και ἡ κόμησσα
ἔμεινε μόνῃ, θυσιμένη εἰς τὴν χαμηλὴν καθέδραν, παρὰ
τὴν ἀνοιχτὴν θύραν τοῦ ἑξώστου, μὲ τὴν ξανθὴν κεφαλὴν
φλογιζομένην ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὥραια ὡς εὐειδῆς χήρα εἰκοσι-
ἑξ ἑτῶν, περιβεβλημένη τὴν οἰκιακὴν τῆς ἐσθῆτα μὲ τὰ με-
λανὰ τρίχαπτα.

Εἰς τοὺς ὁλοπίνakas τῆς ἀνοιχτῆς θύρας, διαυγεῖς ὡς
κρύσταλλον κατόπτρου, ἀπεικονίζετο ἡ μορφή τῆς μὲ τὴν
ἡδυσπαθὴ τῆς ὠχρότητα και τὰ ὀμματα τῆς κυρίας προση-

λοῦντο ἐπὶ τῆς εἰκόνος τῆς ταύτης μὲ ἐκστατικὸν και φιλά-
ρεσκον θαυμασμόν και μὲ ἀγάπην.

Ἡσθάνετο ἀγαλλίασιν διὰ τὴν καλλονὴν τῆς ἐκείνην, ἣτις
διηλθεν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν διὰ τοῦ συζυγικοῦ θαλάμου χωρὶς
ποσῶς νὰ μαρανθῇ, διὰ τὴν καλλονὴν τῆς τὴν λεπτὴν και
ἀναλλοιώτων γυναικὸς στεῖρας, ἣτις ἔφερεν εἰς τὸν νέον σύ-
ζυγον τὸ δῶρον παρθενικῆς σχεδὸν ἀκόμῃ εὐγραμμίας.

Και τὸσον πολὺ ἠὐφραίνετο και τὸσον ἥτο βεβουλημένη
εἰς τὴν λατρείαν τῆς εἰκόνος τῆς, ὥστε δὲν παρετήρησε δια-
γραφομένην εἰς τὸ κενὸν τῆς θύρας μίαν ἄλλην μορφήν
ὠχροτέραν τῆς ἰδικῆς τῆς, μίαν γυναῖκα ὕψηλῃ ἀναστή-
ματος και αὐστηράν τὴν ὄψιν. Εἰσῆλθεν αὕτη εἰς τὴν αἴ-
θουσαν ἐν σιγῇ, χωρὶς νὰ προαγγελθῇ, σοβαρά, σύνοφρος,
ὡς οἰκοδέσποινα εἰς τὸν οἶκόν τῆς οἶκον, ἐνῶ εἰσῆρχετο
ἀπεναντίας εἰς οἶκον ὅπου δὲν εἶχεν εἰσελθεῖ ἄλλοτε, ὅπου
οὐδεὶς τὴν ἐγνώριζε και οὐδεὶς τὴν εἶχεν προσκαλέσει.

Ὅτε εὐρέθη εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης, πλησίον τῆς μεγά-
λης πρασίνης τραπέζης, ἐστάθη και εἶπε :

— Καλησπέρα, κυρία κόμησσα.

— Ὡ !...

Ἡ κόμησσα ἀνεσκίρτησε και διέστειλεν ὑπερμέτρως τοὺς
ὀφθαλμοὺς πλήρεις ἐκπλήξεως.

— Ποία εἴσθε ; ἠρώτησε. Διατὶ ἐμβήκατε χωρὶς νὰ εἶδο-
ποιήσετε ; Ἐγὼ δὲν σᾶς γνωρίζω, κυρία.

Ἡ ἄγνωστος ἐμειδίασεν ἐπὶ μακρόν, ἐν σιγῇ. Ἐπειτα εἶπε
σιγά :

— Παρουσιάζομαι μόνῃ μου· εἰμαι ἡ Μαθίλδη Λινέττη·
τὸ καλλιτεχνικόν μου ὄνομα εἶνε Βιολέττα, εἰμαι ἀοιδὸς εἰς
τὸ μελόδραμα. Σᾶς δέ, κυρία κόμησσα, σᾶς ἐγνώριζα μέχρι
τῆς σήμερον ὡς τὴν χήραν τοῦ Ἰωάννου Βινάλδῃ. Ἐπεθύ-
μουν νὰ σᾶς γνωρίσω και ὡς μνηστήν τοῦ θαρώνου Δαλένη.
— Μαθίλδῃ Λινέττη !...

Ἡ κόμησσα προσεπάθει νὰ περισυλλέξῃ ἐν τάχει τὰς ἀνα-
μνήσεις τῆς. Ἡ Μαθίλδῃ Λινέττη ;... Δὲν ἦτο ἄρα γε ἡ
μακρυνὴ ἀντίζηλος, τὸ ἀντικείμενον τῆς κρυφίας νοσταλ-

γίας τοῦ καυμένου τοῦ συζύγου τῆς, ἡ ἔρωμένη ἣτις εἶχεν
ἐγκαταλειφθῇ ἔγκυος πρὸ δεκαετίας, ἡ ἔρωμένη διὰ τὴν
ὁποίαν ὁ ἀποθανὼν εἶχε διατηρήσει πάντοτε σκέψιν μοιχα-
λίδας ἀναμνήσεων και μεταμελείας ;

Δὲν ἦτο ἐκείνη, ἣτις κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ γάμου τῶν
ὠπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τῆς διαρκούς τῆς δυσαρρεσκείας, τῆς спа-
ρακτικῆς ζηλοτυπίας τῆς, ἐκείνη ἣτις εἶχεν ἀναχωρήσει,
ἣτις ἔπασχε μακράν, πέραν τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἣτις εἰς τὴν
καρδίαν τοῦ Ἰωάννου ἔζη πάντοτε βίον θλίβερόν ἐλέγχου ;

Δὲν ἦτο τὸ ὄνομά τῆς, τὸ ὄνομα « Μαθίλδῃ », τὸ ὁποῖον
ὁ σύζυγός τῆς εἶχε πολλάκις προφέρει μετὰ κραυγῆς, ὑπὸ
τὸν ἐφιάλτην τῶν τεταραγμένων ὀνείρων και κατὰ τὸ παρα-
λήρημά του ;

Ἀ ! αὕτη ἦτο, ἡ μισητή, ἡ καταραμένη, ἐκείνη τὴν
ὁποίαν αἱ μικραὶ χεῖρες αὐτῆς τῆς δεσποτικῆς συζύγου δὲν
εἶχαν κατορθώσει ν' ἀποσπᾶσουν ποτὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ
Ἰωάννου, αὕτη, ἣτις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐγκαταλειμ-
μένης και λησιμονημένης εἶχε βασιλεύσει μόνῃ, μὲ τὸ μεγα-
λεῖον τῆς θλίψεως και τῆς μετριότητος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ
συζύγου !

Πυρετὸς ζηλοτυπίας οἶονεὶ ἀναζωογονηθεὶς κατέφλεγε
τοὺς κροτάφους τῆς κομῆσης και ἐπέεζε τὸ στηθὸς τῆς.

— Ἀ ! ἡ Μαθίλδῃ Λινέττη !... σᾶς ἀναγνωρίζω, ναί !...
Εἴσθε ἐκείνη ὁποῦ... ἂ, φθάνει !... εἶνε ἀηδία πλέον. Καὶ
εἶχате τὸ θάρρος νὰ ἐλθῃτε ἐδῶ σ' ἐμέ ; Τί θέλετε ; λέγετε !
διατὶ ἦλθετε ;

— Διατὶ ἦλθα ; τί θέλω ; εἶνε ἀπλούστατον. Θέλω νὰ μὴ
βγάλετε αὐτὸ τὸ πένθιμον φόρεμα, τὸ ὁποῖον σᾶς πηγαίνει
τόσον ὥραια !... Θέλω νὰ μὴ νυμφευθῇτε τὸν βαρῶνον Δαλέ-
νην, θέλω νὰ ἐξακολουθήσετε νὰ μέινετε διὰ παντός, ὅπως
ἐγὼ, ἡ χήρα τοῦ Ἰωάννου. Μὴ ταράττεσθε· ἡ ὀργὴ σᾶς
ἀσχημίζει... και σεις εἴσθε τόσο εὐμορφῇ !... Ὡ !... ἀπλώ-
νετε τὸ χέρι σας νὰ κτυπήσετε τὸ κουδούνι ;... Κάμετέ το ἂν
ἀγαπάτε. Θὰ ὀμιλήσω ἐμπροστὰ εἰς τοὺς ὑπηρέτας σας, ἀλλὰ
δὲν θὰ ἐξέλθω πρὶν σᾶς εἶπω ὅλα ὅσα σκοπεύω νὰ σᾶς εἰπῶ.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

— ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

— ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΕΝ ΒΑΜΩ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν τῇ σκοπευτηρίῳ Καλλιθέας τὰ ἀγωνίσματα τῆς δευτέρας ἡμέρας τῶν Πανελληνίων σκοπευτικών ἀγώνων.

Τὴν Ἑλλανοδίον ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Βρυζάνης, Ἀθ. Κοντόπουλος, Νεοπτ. Μάνος, Π. Ὀρφανίδης καὶ Κ. Σκαρλάτος.

Οἱ ἀγῶνες διήρκεσαν κατ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ τὴν μὲν πρωτὴν ἀπὸ τῆς 8 1/2 ἐξετελέσθησαν α') τυφέκων—διαιρημάτων—22 ἀπὸ 100 μέτρων. β') ταχέα βολὴ διὰ περιστροφῆς στρατοῦ (1873) ἀπὸ 20 μέτρων καὶ γ') πιστόλιον κατ' ἀνδρείκων ἀπὸ 15 μέτρων, κατὰ παράγγελμα. Τὴν μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἀπὸ τῆς 3 1/2 ἐξετελέσθησαν τὰ ἀγωνίσματα α') ἐλευθέρου περιστροφῆς ἀπὸ 50 μέτρων β') τοῦ αὐτοῦ ὅπλου ἀπὸ 20 μέτρων καὶ γ') οἰομένης στρατιωτικοῦ περιστροφῆς ἀπὸ 20 μέτρων. Συγχρόνως δὲ πρὸς ταῦτα ἐτελοῦντο καὶ τὰ κυνηγετικά ἀγωνίσματα.

Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) Τυφέκων διαιρημάτων 22 ἀπὸ 100 μ. 1ος) Θεοφίλως Ἰαν. βολαὶ 30, ἐπιτυχίαι 239. 2ος) Ρεδιάδης Δ. βολαὶ 30 ἐπιτυχίαι 216. 3ος) Στ. Μόστρας 29, 200.

2) Ταχέα βολὴ διὰ περιστροφῆς στρατιωτικοῦ (1873) ἀπὸ 20 μέτρ. 1ος) Ρεδιάδης Δ. βολαὶ 30 ἐπιτυχίαι 214. 2ος) Στ. Μόστρας 28, 173. 3ος) Πισχάλης Δ. 25, 127.

3) Βολὴ κατ' ἀνδρείκων δι' ἐλευθέρου περιστροφῆς ἢ πιστολίου κατὰ παράγγελμα ἀπὸ 25 μέτρων. 1ος) Νικολάου Στ. βολαὶ 20 ἐπιτυχίαι 91. 2ος) Ρεδιάδης Δ. βολαὶ 19 ἐπιτυχίαι 72. 3ος) Μόστρας Σ. βολαὶ 17 ἐπιτυχίαι 66.

4) Ἐλευθέρου περιστροφῆς ἢ πιστολίου ἀπὸ 50 μέτρων 1ος) Ρεδιάδης Δ. βολαὶ 28 ἐπιτυχίαι 167. 2ος) Μεταξὺς Ἀναστ. βολαὶ 26 ἐπιτυχίαι 151, 3ος) Μόστρας Στ. βολαὶ 23 ἐπιτυχίαι 118.

5) Ἐλευθέρου περιστροφῆς ἢ πιστολίου ἀπὸ 20 μέτρ. 1ος) Μόστρας Σ. βολαὶ 29 ἐπιτυχ. 147, 2ος) Χριστόπουλος Χ. βολαὶ 23 ἐπιτυχίαι 116, 3ος) Σιμόνης Χρ. βολαὶ 16 ἐπιτυχ. 77.

6) Στρατιωτικῶν περιστροφῶν οἰομένης ἀπὸ 20 μέτρων 1ος) Ρεδιάδης Δ. βολαὶ 30 ἐπιτυχ. 221, 3ος) Μόστρας Σ. βολαὶ 28 ἐπιτυχίαι 192, 4ος) Πισχάλης Π. βολαὶ 26 ἐπιτυχ. 173.

Εἰς τὰ κυνηγετικά προσήλθον μόνον δύο σκοπευταὶ οἱ Κ. Βρότος καὶ Σ. Πικραπάνος. Ἀναδείχθη δὲ καὶ εἰς τὰ δύο ἀγωνίσματα κατ' ἀπλῶν καὶ διπλῶν δίσκων πρῶτος δ κ. Βρότος καὶ δεύτερος δ κ. Πικραπάνος. Εἰς τὸ ἀγώνισμα δὲ κατ' ἀπλῶν δίσκων, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἑλλανοδίου ἐπὶ τῇ διπλῇ βολῇ, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

Κατὰ τοὺς Πανκρητίους σκοπευτικούς ἀγῶνας, τοῦ ἐτελεσθέντος ἐν Βάμῳ τὴν 18ην Σεπτεμβρίου ὑπὸ τοῦ Σκοπευτικοῦ Συλλόγου «Ἀποκόρωνας» τὸ καλλιτεχνικὸν κήρυγμα, ἔπερ εἶχε θέσει ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων Ἐπιτροπὴ πρὸς ἡλικίαν ἐνθάρρυνσιν ἐκέρδιον ἢ ἑμὰς τῶν σκοπευτῶν τοῦ δήμου Καλῆς.

ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

Ἀπὸ πολλοῦ εἰς διαφόρους χώρας καὶ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς οἱ ἐπιστήμονες κατέγειναν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ὕψους τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, χωρὶς ὅμως ν' ἀπολήξουν εἰς σαφὴ καὶ ἀ-

Ἀμερικῆς. Αὐτόθι ἐκ θυμῶν πνέον διαρκῶς ἄνεμοι, μὲ ἴσιν καὶ σφοδρὰς ῥιπὰς ἐξεγείρει τὴν θάλασσαν εἰς ὕψος τεράστιον καὶ σχηματίζει κύματα, ἑκαστον τῶν ὁποίων καταλαμβάνει χωρὸν 350 μέτρων ἀπὸ κορυφῆς εἰς κορυφὴν.

Ἀπὸ Ἑβδομάδος Εἰς Ἑβδομάδα

Αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς

Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἰταλικῆς Κυβερνήσεως περὶ μετακλήσεως ἰταλῶν ἀξιωματικῶν, πρὸς διοργανώσιν τῆς χωροφυλακῆς ἐξακολουθοῦσιν ἐνδεχόμεναι εἰς τὸ σημεῖον τοῦ καθορισμοῦ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

Κατὰ τὸ ἔγγραφο τοῦ ἡμετέρου ἐν Ρώμῃ ἐπιτετραμμένου πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ἰταλίας ἀπήντησεν εἰς τὴν σχετικὴν παράκλησιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι εἰναι προθυμότερος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν καθόδον εἰς Ἑλλάδα ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως λάβῃ γνώσιν τοῦ μισθοῦ ὅστις θὰ ἐχορηγητο αὐτοῖς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐδρίσκονται ἤδη αἱ διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ λήξουν, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς νὰ ἐδρίσκωνται εἰς Ἑλλάδα οἱ ἰταλοὶ ὀργανῶται τῆς χωροφυλακῆς.

Ἡ ἀφίξις τοῦ Διαδόχου

Διὰ τῆς θαλαμηγού τοῦ Τζῶν «Μυκάλη» ἀφίκετο τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐν Κερκύρας ὁ Α. Γ. ὁ Διαδόχος μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Τὰς Α. Α. Β. ὁ ὕψος τῆς ἐπεδέρχθησαν εἰς τὴν ἀποβάθραν τῶν Ἀλῶν ὁ Λιμενάρχης, ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Αστυνομίας Πειραιῶς καὶ ὁ τῆς καταδιώξεως Γιόκας.

Ἡ διαδογικὴ οἰκογένεια μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀνῆλθεν ἀμέσως εἰς Ἀθήνας δι' ἐκτάκτου ἡλεκτρικοῦ ἀραινῶν.

Στρατιωτικοὶ διαγωνισμοί

Κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν πρὸς ἀποστολὴν δύο φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Λυών, ἐκ τῶν ὁκτὼ ὑποψηφίων ἐπέτυχον οἱ κ. κ. Μ. Παπαδάκης καὶ Κ. Παπακωνσταντίνου, οἱ ὅποιοι καὶ ἀναχωροῦν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Ὁ ἕτερος προκηρυχθεὶς διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν πέντε ἀνθυπάρχων θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 12 τρέχ., τὴν 24ην δὲ τοῦ ἰδίου μηνὸς θὰ ἐνεργηθῇ ὁ διαγωνισμὸς πρὸς ἀποστολὴν δύο ἀνθυπάρχων εἰς τὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων.

Οἱ ὀργανῶται τῆς Γεωργίας

Ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Σπρίττ διὰ τηλεγραφίματος τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐθνικῆς Οἰκονομικῆς ἀνῆγγελεν ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλουσιν ὑποδεχθῆναι ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως τὰ ὁκτὼ μέλη τῆς ἀποστολῆς διὰ τὴν διοργανώσιν τῆς «πρ» ἡμῶν γεωργίας, κατόπιν σχετικῆς παρακλήσεως τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως γενομένης ἀμέσως ἀποδεκτῆς.

Ὁ Προβυλιάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καίμενων νόμων ἐπομένως δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 22 ἑκατομμύρια περίπου δραχμῶν.

Θὰ ἐμιλήσουν ἡ κ. Δὺρα Θεοφωροπούλου περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ σκοπεύειν, ἡ κ. Ἄννα Κατσίγρα Μελά περὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγιεινῆς καὶ ὁ κ. Θωμ. Θεωρόπουλος περὶ ἐπαγγελματικῆς ἱερογραφίας.

Ὁ νέος Νομάρχης Ἀττιβοιωτίας

Γενομένης διὰ Β.σ. Διατάγματος ἀποδεκτῆς τῆς προκήψεως τοῦ κ. Κων. Πικραπάνου, καλεῖται εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀναλάβῃ τὴν νομαρχίαν τοῦ νομοῦ Ἀττικβοιωτίας ὁ κ. Σπυρίδων Δάσιος, μέχρι τοῦδε νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας.

ΣΤΑΘΗΤΕ!!!

Μὴν λησμονεῖτε ὅτι ὁ Κινηματογράφος σὰς παρέχει ὥρας θνημδίας ἀνεκτιμήτους. Δράματα, κωμωδία, διδασκτικαὶ εἰκόνες κ.τ.λ. ὅλα αὐτὰ εἰς μίαν μόνην παράστασιν. Τρέξατε λοιπὸν, ὅσοι θέλετε νὰ περάσετε εὐχάριστα τὸν καιρὸν σας εἰς τὸν πλουσιώτερον καὶ τελειότερον Κινηματογράφον

ΠΑΤΕ

Θέατρον Πανελλήνιον

«Οἱ οἱ καλοφαγάδες τρέξατε στοῦ «Πλάτωνος», Πλατεία Συντάγματος.

Υλικά 1ης τάξεως.

Καθαριότης ἀμεμπτος

Υπηρεσία προθυμοτάτη

Ποικιλία φαγητῶν. Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

Ἀπλὴ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ διὰ νὰ σὰς καταστήσῃ τακτικούς πελάτας τοῦ Ἑστιατορίου «Πλάτωνος».

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

“HALKI PALACE”

Εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ παραθερίσουν εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν προικητονησῶν, τὴν Χάλκην, συνιστοῦμεν τὸ ξενοδοχεῖον «HALKI PALACE» κείμενον ἐν μέσῳ ὁδοῦ ἐκ πευκῶν καὶ παρὰ τὰ θαλάσσια λουτρά, με ἐκταμένον πάροκον, ἔνθα γίνεται συγκέντρωσις ὅλων τῶν καὶ εἰς ἄλλα ξενοδοχεῖα παραθερίζοντων. Θέα θανμασία. Δεσπόζει τῆς θαλάσσης τοῦ Μαριμαῶ.

ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

Από πολλού τι διαφόρους χώρας και κατά διαφόρους εποχές οι Ισπανοί κατέβαιναν εις την κατάστροφον του ύψους των κυμάτων της θαλάσσης, χωρίς όμως ν' απολήξουν εις σαφή και ακριβή πορίσματα. Εις τὸν Βόρειον Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν, κατὰ τινὰς παρατηρήσεις, τὸ ὕψος τῶν κυμάτων δὲν υπερβαίνει τὰ 13 μέτρα, σπανίως δὲ καὶ ἑξαίρετικῶς ἐνίοτε φθάνει καὶ μέχρι 18 μέτρων. Ἡ μεταξὺ δύο τοιούτων κυμάτων ἀπόστασις ὑπελογίσθη, εἰς 110-190 μέτρα, κατὰ μέσον ὄρον· τινὲς δὲ ἀναβιβάζουν αὐτὴν καὶ μέχρι 2100.

Ἀλλὰ καὶ ὅπου τὰ κύματα φθάνουν εἰς ὕψος γιγάντειον εἶνε τὸ εὐρύτατον τοῦ Ὠκεανοῦ διάστημα μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, νοτιωτάτου ἄκρου τῆς ἀφρικανικῆς Ἡπείρου, καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Χόρν, νοτιωτάτου ἄκρου τῆς Νοτίου

πρὸ ἡμῶν γεωγραφίας, κατόπιν σχετικῆς παρακλήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως γενομένης ἀμέσως ἀποδεκτικῆς.

Ο Προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατεμένων νόμων· ἐπομένως δὲν θὰ υπερβῇ τὰ 22 ἑκατομμύρια περίπου δραχμῶν.

Ἡ πρόσθετος δαπάνη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ὁργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ δὲν θὰ υπερβῇ τὰ δύο ἑκατομμύρια· συνεπῶς ὅλος ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν θὰ κυμαίνεται μεταξὺ 24-25 ἑκατομμυρίων.

Τὸ σχολεῖον τῶν Ἑργατῶν

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν εἰς τὸ φρονεῖν τοῦ Δημ. Θεάτρου, ὥραν 10 π. μ. θὰ γείνη ἐνάρξις τῶν μαθημάτων τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου ἐργατῶν, τὸ ὅποιον ὁργανώθη ἐν τῇ Ἑργατικῇ Κέντρῳ ὑπὸ ἐπιτροπῆς Κυριῶν, περισταμένων τῶν μαθητῶν, τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐργατικῶν σωματείων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ ἄλλου κόσμου.

συνιστῶμεν τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς πρώτης κλιθεῖς «HALKI PALACE» κείμενον ἐν μέσῳ ἄλλους ἐκ πευκῶν καὶ παρὰ τὰ θαλάσσια λουτρά, μὲ ἐκτεταμένον πάρκον, ἐνθα γίνεται συγκέντρωσις ὅλων τῶν καὶ εἰς ἄλλα ξενοδοχεῖα παραθεριζόντων. Θέα θαυμασία. Δεσπόζει τῆς θαλάσσης τοῦ Μαριμαρά.

Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ ρέκτου καὶ προσηνεστάτου

κ. ΠΟΛΥΔ. ΤΡΑΝΟΥ

Μαγειρικὴ Γαλλικὴ καὶ Ἀνατολική.

μέχρι τῆς τελευταίας λέξεως. Συνήλθετε, βλέπω ; Ὠραία ! .. εὐγὲ σας· ἴσθε πολὺ εὐγενῆς, σὰς εὐχαριστῶ. Αὐτὸ εἶνε συμπεριφέρτερον καὶ διὰ τοὺς δύο μας. Οὐτε ἐγὼ θὰ φωνάξω, οὐτε σεῖς νὰ παραχύψετε. Σὰς ἔλεγα λοιπόν, κυρία, ὅτι ἐγὼ ἔχω, ὡς πιστεύω, μερικὰ δικαίωματα ἀπέναντί σας. Καὶ ξεύρετε διὰ πόσον λόγον ; Ἰδοὺ· βάλτε μὲ τὸν νοῦν σας, κυρία, ὅτι εἰσθε ἀκόμη δεκαεὶ ἐτῶν καὶ ὅτι εὐρίσκεσθε εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου σας μὲ τὸν Ἰωάννην Βινάλδην. Μία ἐπιστολή, ἐνθυμεῖσθε ; μία δυστυχισμένη ἐπιστολή, ξεθωριασμένη ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀπὸ δάκρυα, σὰς ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐξ αἰτίας τῆς ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἐκείνου. Καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ, ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι. ἔλεγεν ἐπάνω κάτω τὰ ἑξῆς :

«Φεύγω, διότι σὲ ἀγαπῶ, κρύπτομαι, διότι σὲ ἀγαπῶ, θυοιάζομαι, διότι θέλω νὰ εἶσαι εὐτυχῆς. Ἡ οἰκογένειά σου ἐπιθυμεῖ αὐτὸ τὸ συνοικέσιον· δὲν πρέπει νὰ πικράνης τὴν μητέρα σου· ὁ γάμος αὐτὸς σου ὑπόσχεται μεγάλα πλεονεκτήματα... Ἡ μνηστὴ σου εἶνε κόρη, ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἤμουν ὅταν μὲ ἐγνώρισες· ἡ μνηστὴ σου φέρει ὄνομα εὐγενὲς καὶ ἀσπύλον· ἐγὼ εἰμαι μία νέα τοῦ δρόμου... Νυμφεύσου τὴν, Ἰωάννη, καὶ κατὰσχεσε τὴν εὐτυχίαν. Φεύγω καὶ πέρνω μαζί μου τὸ τέκνον τοῦ ἔρωτός σου, τὸ ὅποιον θὰ λατρεύω, λατρεύουσα καὶ σέ. Εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ τοῦ τέκνου σου ὀρκίζομαι ὅτι δὲν ὀ' ἀγαπήσω πλέον κανένα ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ τὴν ζήτησιν ὡς χήρα μὲ τὴν ἀνάμνησίν σου».

Τὴν ἐνθυμεῖσθε αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, κυρία ; Τί θὰ εἰπῇτε λοιπόν ἐὰν σὰς φέρω ἀποδείξεις ὅτι ἐτήρησα πιστῶς τὸν ὅρκον μου ; Ὁ μαρκήσιος Τζιζιθὴ θὰ φυλάττει ἀκόμη ἕνα παγερὸν μου γράμμα, τὸ ὅποιον τοῦ ἔστειλα ἀρνούμενη νὰ δεχθῶ τὰς προτάσεις του. Ὁ μαρκήσιος, ὡς γνωρίζετε, εἶνε ὦραιος νέος, πλούσιος, ἑκατομμυριοῦχος, ἀκριδῶς ὅπως εἰς τὰ παραμύθια... Καὶ μοῦ προσέφερε, εἰς ἐμέ, εἰς μίαν γυναῖκα τοῦ Θεάτρου, ἡ ὁποία ἐπέραςε τὰ τριάντα, ὄνομα καὶ θέσιν λαμπροτάτην. Ἠνῆθη τὴν προσφορὰν του, ὅπως σὰς

εἶπα. Τοῦ ἀπήντησα : «Εἰμαι ἡ χήρα τοῦ ἔρωτος, μένω μ' ἱερότητα πιστὴν εἰς τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον ἠγάπησα καὶ ὅστις δὲν ὑπάρχει πλέον, δὲν δύναμαι ν' ἀγαπήσω πλέον κανένα ἄλλον εἰς τὸν κόσμον». Κυττάξατέ με φέρω ἀκόμη τὸ πένθος· τὸ πένθος τὸ ὅποιον σεῖς ἐφέρατε πρὸ ἐνὸς ἔτους, ἐγὼ τὸ φέρω ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσφιγξα εἰς τὰς ἀγκάλας μου, διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ὅποιον ἔκτοτε δὲν ἔβγαλα πλέον ἀπ' ἐπάνω μου.

«Ἀλλὰ οὐτε καὶ σεῖς θὰ τὸ βγάλετε. Ἐνας ὄρκος σὰς συνδέει μὲ τὸν νεκρὸν, κυρία κόρη μου».

«Ὁρκιάσατε, κυρία κόρη μου, ἔχω καλὰς πληροφορίες, δὲν εἶνε ἀλήθεια ; Τί τὰ θέλετε μὲ τὰ χρήματα ἔχει κανεὶς ὅτι θέλει, καὶ αἱ γυναῖκες ὑπηρετρεῖται δὲν εἶνε πάντοτε τὸσον πισταὶ ὅσον φανταζόμεθα. Ἦσθε σχεδὸν μόνη εἰς τὸ κρεββάτι μὲ τὸν Ἰωάννην... λέγω σχεδὸν μόνη διότι ἡ Μαργαρίτα εὐρίσκειτο εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου σκυμένη εἰς ἕνα κάθισμα καὶ ἔκαμε τὴν προσευχὴν της».

«Λοιπὸν ἡ Μαργαρίτα Σαντίνη εἶνε μία παλαιὰ μηχανή, ἡ ὁποία σιωπᾷ σχεδὸν πάντοτε, ἀλλὰ ἀκούει, σκέπτεται καὶ ἐνθυμεῖται... Κάποτε δὲ μὲ τὸ μέτρον μερικῶν χαρτονομισμάτων ἤμπορεῖ καὶ νὰ ἐμιλήσῃ».

«Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἔμαθα ἀκριδῶς τί συνέβη κατὰ τὴν σκληρὰν ἀγωνίαν τοῦ Ἰωάννου. Ἐμαθα ὅτι μὲ τὰ χέρια μέσα εἰς τὰ παγωμένα χέρια ἐκείνου, ἐσκύφατε καὶ τὸν ἐφιλήσατε εἰς τὸ στόμα καὶ εἰς τὴν ἐρώτησιν ὅπου σὰς ἔκαμε μὲ φωνὴν τρέμουσαν, ἀπαντήσατε σεῖς μὲ ἕνα ὄρκον ὅμοιον μὲ τὸν ἰδικόν μου : «Ναί, σοῦ τοῦ ὀρκίζομαι, δὲν θὰ γίνω ποτὲ σύζυγος ἄλλου... Σοῦ τὸ ὀρκίζομαι».

«Ἀλλὰ διατὶ ὠχρίατε τὸσον πολὺ ; αἰσθάνεσθε τίποτε, θέλετε νὰ φωνάξω τὴν Μαργαρίτα νὰ σὰς φέρῃ τὴν μυρωδιά σας ; Ὁχι... Σὰς ἐπέραςε ; Καλλίτερα. Ἀκούσατε, μίαν τελευταίαν σύστασιν θὰ σὰς κάμω καὶ θὰ σὰς ἀφήσω. Θὰ σὰς εἰπῶ μίαν δεισιδαιμονίαν ὅπου ἔχω. Ἐγὼ πιστεύω, κυρία κόρη μου, ὅτι οἱ νεκροὶ ποτὲ δὲν παραλείπουν νὰ ἐκδικηθοῦν

ἐναντίον ἐκείνων ὁποῦ τοὺς ἠπάτησαν. Αἰσθάνομαι, κυρία κόρη μου, ὅτι ὁ Ἰωάννης ζηλοτυπεῖ καὶ πρὸς τὰς δύο μας, ὅτι μὰς θέλει ἐξ ὁλοκλήρου ἰδικὰς του καὶ ἀφωσιωμένας πάντοτε εἰς αὐτὸν ὡς δύο Ἑστιάδας. Φοδοῦμαι μήπως ἐπέλθῃ τρομερὰ τιμωρία καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐσὰς τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παρεδαινομεν τὴν ὑπόσχεσίν μας. Ἐγὼ, καθὼς βλέπετε, ἀπέφυγα γενναίως τὸν πειρασμὸν τῆς παραβάσεως. Τώρα εἶνε ἡ σειρά σας... Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ γράψετε δύο λόγια εἰς τὸν Δαλένην... Νὰ εὕρετε μίαν πρόφασιν ὁποῦ ἀνδῇποτε... Εἶνε μία θυσία αὐτὸ, τὸ ἐννοῶ... Κ' ἐμὲ μοῦ ἐστοίχισε, διότι τὸ ὄνομα τοῦ μαρκησίου θὰ ἐξήγγιζε τὸν υἱόν μου καὶ μὲ τὰ πλούτη τοῦ θὰ ἐξησφαλίζετο τὸ ψωμί του. Ὑπῆρξε πολὺ σκληρὰ μὲ τὴν ἀρνήσιν μου. Εἶχα τὸ θάρρος νὰ θυσιάσω μαζί μ' ἐμὲ καὶ τὸ παιδί μου... Εἰς σὰς θὰ στοιχίσῃ ὀλιγώτερον. Ἀλλὰ σεῖς ἐχαίρεσθε καὶ ἐδιασκεδάσετε ὅλον τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐγὼ ἔπασχα... Ὁ ἐξιλασμός διὰ σὰς ἀρχίζει δέκα ἐτη ὑστερότερον.

«Θὰ τὸ κάμετε, δὲν εἶνε ἀλήθεια, κυρία κόρη μου ; Κλαίετε ; Σὰς λυποῦμαι...»

Ἐπεκράτησε στιγμὴ σιωπῆς, διακοπτομένης ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν λυγμῶν τῆς κυρίας Βινάλδης. Εἶτα διὰ μιᾶς αὐτὴ ἀνύψωσε τὴν κεφαλὴν. Οἱ ὦραι οὗτοι δακρυσμένοι ὀφθαλμοὶ τῆς ἀντίκρυσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Ματθίλδης Λινέττης, ἐμπλέους φρικτοῦ μυστηρίου, ἀπειλητικῶς, θλιβεροῦς, ἀμειλίχους....

Ἡ νεαρὰ χήρα ἐνδακρυς ἐνόμισεν ὅτι ἔδλεπεν ἐνώπιόν της φάσμα, μέγα μελανὸν φάσμα, τὸ ὅποιον ὁ νεκρὸς τῆς ἔστειλεν ὅπως τὴν κεραυνώσῃ μὲ τὴν ἀράν του....

Ἐξέτεινε τὸν τρέμοντα βραχίονα δεικνύουσα μερικὰ φύλλα χάρτου εὐρισκόμενα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ μὲ φωνὴν ἀσθενεστάτην, πνιγομένην ἐκ τοῦ τρόμου εἶπε :

— Δότε μου, παρακαλῶ, ἕνα φύλλον χαρτί... θὰ γράψω εἰς τὸν Δαλένην.

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΧΑΛΚΗΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐμπορικὴ Σχολὴ Χάλκης ἀριθμοῦσα ὑπερογδοηκοντούτῃ βίον, λειτουργεῖ ἐν εὐρυχώρῳ καὶ εὐαέρῳ οἰκοδομήματι ἰδρυθέντι ὑπὸ φιλομουσῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων ἐν τῇ κατὰ Χάλκην ἱερᾷ Μονῇ τῆς Θεοτόκου.

Τὸ ἰδρυματικὸν καὶ ὑγιεινὸν τοῦ κλίματος τῆς νήσου, ἡ μακρὰν τοῦ θαλάσσιου καὶ τῆς πολυταράχου κινήσεως τῶν πόλεων διαβιώσιμων μαθητῶν, οἱ ἀριστοὶ ὅροι τῆς διαίτης, τῆς ἐπιτηρεύσεως καὶ τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων, ἡ ἐπιδιώξις Χριστιανικῆς καὶ Ἑλληνοπαιδαγωγικῆς μορφώσεως καὶ ἡ σκόπιμος καὶ μεθοδικὴ διδασκαλία τῶν ἐν αὐτῇ διδασκομένων μαθημάτων ὑπὸ εὐπαιδευτῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, συντελοῦσιν εἰς τὴν δικαίαν φήμην καὶ ἐπόλησιν. Ὦν ἀπὸ πολλοῦ ἀπολαύει ἡ σχολή. Ἀποδείξεις τρανοῦτάτης ὑπὸ τῆς σχολῆς τελουμένης τελεσφόρου καὶ σκοπίμου μορφωτικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς ἐργασίας εἶνε οἱ διαπρέποντες ἐν τῇ Ἐμπορίᾳ καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ἀπόφοιτοι αὐτῆς.

Ἡ σχολὴ ἀποτελεῖται ἐκ προκαταρκτικοῦ τμήματος καὶ ἐξ ὀκτώ ἐνιαυσίων τάξεων. Αἱ ἐσσαρες ἀνώτεραι τάξεις διαιροῦνται εἰς δύο τμήματα ἀσυνχύτως καὶ ἀπροσκόπτως λειτουργοῦντα, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τὰ μαθήματα τέλειον Γυμνασίον ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου καὶ ὑπὸ πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ δεύτερον τὰ μαθήματα πληροῦς ἰδικῆς ἐμπορικῆς σχολῆς.

Αἱ ξένοι γλῶσσαι διδάσκονται ἐν τῇ σχολῇ λίαν εὐρέως καὶ μεθοδικώτατα. Μεγάλῃν μέρειναν καταβάλλει ἡ σχολὴ περὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς ἰδίᾳ γλώσσης. Ἐνεκα τούτου καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων γίνεται Γαλλιστί ὑπὸ ἐιδικοῦ Γάλλου καθηγητοῦ, πτυχιούχου ἀνωτέρας ἐμπορικῆς σχολῆς τῆς Γαλλίας.

Ἡ σχολὴ ἔχει ἀριστα κατηρτισμένον γυμναστήριον, ἐν ᾧ ὑπὸ τῆς ἐπιτελείας ἐιδικοῦ καθηγητοῦ ἀσχοῦνται οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς δισούσας ὑγιεινὰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις. Πρὸς δὲ ἔχει καὶ δύο νοσοκομεῖα ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν καὶ διατηρεῖ οἰκίστικον λατρὸν ἐπιστήμονα, ἐπιτηροῦντα συνεχῶς τὴν ὑγείαν τῶν τροφίμων.

Πάντες οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς εἶνε ἐσωτερικοὶ καὶ γίνονται δικτοὶ πρὸς ἐγγραφὴν συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς σχολῆς ἀπαιτούμενους πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν ὅρους.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἀρχοῦν ἀπὸ τῆς 25ης Αὐγούστου αἱ δὲ ἐξετάσεις τῶν μετεξεταστέων καὶ αἱ εἰσιτήριοι ἀπὸ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου. Ἡ τακτικὴ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου.

Τὰ ἐτήσια διδαντρά ἐχουσιν ὡς ἐξῆς :

Τῶν μὲν μαθητῶν τοῦ προκαταρκτικοῦ τμήματος καὶ τῆς Α' τάξεως	Λιρ. 09, 40
Τῶν μαθητῶν τῆς Β', Γ', καὶ Δ' τάξεως	» » 45
Τῶν μαθητῶν τῆς Ε', Σ', καὶ Ζ' τάξεως	» » 55
Τῶν δὲ μαθητῶν τῆς τάξεως τῶν τελειοφοίτων, ἀπαλλασσομένων τοῦ ἰδιαίτερου τέλους τῶν ἀπολυτηρίων	» » 60

Οἱ βουλόμενοι τῶν ἀξιοτίμων γονέων καὶ κηδεμόνων νὰ λάβωσι πληρεστέρας καὶ ἀκριβεστέρας πληροφορίας δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐφορείας (Γαλατᾶς, Μικρὸν Ἑθνικὸν χάνιον ἀριθ. 12) τὸ νέον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μαθητῶν διατάξεις τῆς σχολῆς.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 14ῃ Αὐγούστου 1911.

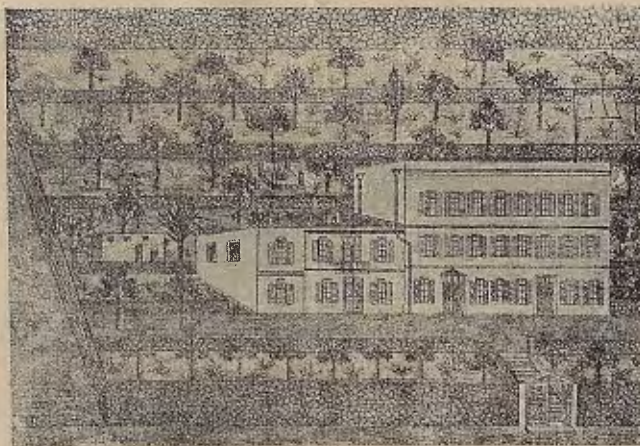
(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ)

Σημ. Ἀνεξ.— Ἀποστέλλεται δωρεάν πῶ αἰτοῦντι παρὰ τοῦ γραφείου ἡμῶν, ὁ νέος κανονισμὸς καὶ τὸ Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1911—1912.

Γ. Δ. ΠΑΧΤΙΟΥ

== "ΑΠΟΛΛΩΝ Ο ΜΟΥΣΗΓΕΤΗΣ," ==

ΤΕΥΧΟΣ Β.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΝ ΚΑΛΟΓΡΙΩΝ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣ-ΩΣ

Εἶνε τὸ ἀριστον τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργούντων ξένων ἐκπαιδευτηρίων τῶν θηλέων. Κεῖται εἰς τὴν μάλλον τερπνὴν καὶ εὐαέρον τοποθεσίαν τῆς Σύρου μετὰ τῶν δύο πόλεων, Ἑρμούπολεως καὶ ἄνω Σύρου, ἐγγύτατα δὲ αὐτῶν. Ἐχει δὲ τὸ πλεονέκτημα, ἀπέναντι πάντων τῶν λοιπῶν τούτων ἐκπαιδευτηρίων, τῆς εὐκόλου καθημερινῆς συγκοινωνίας τῆς Σύρου μετὰ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Διευθύνεται μετ' ἄκρας ἐπιμελείας καὶ μετ' ἀπαραμίλλου τάξεως καὶ ἀληθοῦς στοργῆς παρὰ τῶν Γαλλίδων ἀδελφῶν τοῦ Ταγματος τοῦ Ἀγίου Ἰωσήφ τῆς Ἑμφανίσεως.

Εἰς τὸν κανονισμὸν αὐτοῦ ἀναγράφονται τὰ ἐξῆς :

«Σκοπὸν προτίθεται τὸ ἄριστον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον πρῶτον τὴν ἐμπνευσιν ἐδρασιότητος Χριστιανικῆς θεοσεβείας, εἰς πάσας τὰς εἰς αὐτὸ προσερχομένας μαθητριάς, μετὰ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτὰς πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πατρίδα ἱερῶν καθηκόντων, δεύτερον δὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἡθικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἐπιστήμης, καθὼς καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἐν πάσῃ εὐπρεπείᾳ καὶ ἐξευγενισμῷ».

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐκτελεῖται κατὰ γράμμα μετ' ἄκρας εὐσυνειδησίας, ὥς δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν αἱ οἰκογένειαι τῶν φοιτησῶν εἰς αὐτὸ Ἑλληνίδων μαθητρίων.

Διαιρεῖται εἰς 4 τάξεις, περικτὸς δὲ τῶν γερικῶν μαθημάτων, διδάσκειται καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τοῦ Κράτους. Ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν διδάσκονται, πλην τῆς Γαλλικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται καὶ ἡ διδασκαλία τῶν γενικῶν μαθημάτων, καὶ ἡ Ἀγγλική, Γερμανικὴ καὶ Ἰταλική. Πρὸς τούτοις Ἰστογραφία, Ζωγραφικὴ, Μουσικὴ φωνητικὴ καὶ ὁργανικὴ, ἐργάχεια κλπ.

Τὰ διδαντρά ἔχουν ὀρισθῇ εἰς τὸ κατώτατον ὅριον τῆς εὐθηνίας, Πᾶσα οἰκὸτροφὸς καταβάλλει δραχμὰς ἐξήκοντα μηνιαίως, πληρωτέας ἀνά τριμήνιον. Τὸ κατὰστῆμα δέχεται καὶ ἡμισιοτρόφους καὶ ἐξωτερικάς μαθητριάς ἐπὶ ἀναλόγῳ πληρωμῇ.

Αἱ ὑποσῆσαι ἐπιτυχῶς τὰς τελευταίας νενομισμένας ἐξετάσεις μαθήτρια λαμβάνουν δίπλωμα περατώσεως τῶν σπουδῶν αὐτῶν παρὰ τοῦ κατὰστῆματος, αἱ δὲ μαθήτρια αἱ λαμβάνουσαι ἐν τῷ κατὰστῆματι ἰδιαίτερα μαθήματα, δύνανται νὰ δώσωσιν ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἵνα τύχωσι διδασκαλικοῦ πτυχίου.

Τὸ πρόγραμμα καὶ πᾶσα ἄλλη πληροφορία στέλλεται προθύμως παρὰ τοῦ Καταστήματος εἰς πάντα τὸν αἰτοῦντα.

Τὸ σχολικὸν ἔτος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 2)15 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 2)15 Ἰουλίου.

Ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς ἔχουσα ἐξαίρετους πληροφορίας περὶ τοῦ ἡθικώτατου καὶ ὠφελιμώτατου τούτου ἰδρύματος, συνιστᾷ ἐκθύμως αὐτὸ πρὸς πάσας τὰς Ἑλληνικάς οἰκογενείας.

606

Ὁ ὠφηγητὴς τῆς Συφιλιδολογίας

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΔΗΣ

Διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν Νοσημάτων ἐν τῇ Πολυκλινικῇ καὶ ἱατρὸς τῶν εἰδικῶν νοσούντων ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ

Εἰδικῶς παρακολουθήσας τὴν χορήγισιν τοῦ „606“ ἐν Εὐρώπῃ, ἐφαρμόζει τὸ φάρμακον ὅπου δεῖ ἐν τῇ Κλινικῇ του ἐνθὰ μέχρι σήμερον ἐξετελέσθησαν ἑκατοντάδες ἐνέσεις ἀνευ οὐδενὸς ἀπολύτως κινδύνου.

Ἐφαρμογὴ νεωτάτων καὶ τελειοτάτων δυνάμεων δι' ὅλα τὰ ἀφροδίσια νοσήματα.

Θ-ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-Θ

ΜΕΓΑ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
Η „ΚΑΛΥΨΩ“

Παρὰ τὴν παραλίαν τῆς μαγευτικῆς Πριγκιπωνήσου Πριγκήπου, κεῖται τὸ τῆς πρώτης τάξεως Ξενοδοχεῖον «Καλυψώ».

Κένετται κήπον ἐκτεταμένον καὶ λουτρὰ θαλάσσια, ἀποκλειστικῶς διατεθειμένα ὑπὲρ τῶν πελατῶν του.

Ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῶν ἐν τῇ νήσῳ Πριγκήπῳ παραθεριζόντων Ἑλλήνων.

Ἰδιοκτῆται αὐτοῦ καὶ διευθύνται εἶνε οἱ ῥηξικέλευθοι

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΕΡΖΑΚΟΠΟΥΛΟΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ, ΠΟΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 598

Γ. Δ. ΠΑΧΤΙΚΟΥ

= “ΑΠΟΛΛΩΝ Ο ΜΟΥΣΗΓΕΤΗΣ,, =

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

Περιέχων στοιχειώδεις ᾠδικὰς γνώσεις καὶ διά-
φορα **παιδαγωγικά**, **Ἑκκλησιαστικά**, **δημοτικά**
καὶ **ἀρχαῖα** ᾠσματα ἐν μονοφωνίᾳ, διφωνίᾳ, τρι-
φωνίᾳ καὶ τετραφωνίᾳ πρὸς χορῶν τῶν ἐλληνικῶν
ἐκπαιδευτηρίων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τιμᾶται γρόσια 10 ἐν Κων)πόλει καὶ 3 φράγκα
ἐν τῷ ἑξωτερικῷ.

Εὐρίσκεται παρὰ τῷ συγγραφεῖ ἐν Κων)πόλει (Rue
Ahir N° 7, Constantinople — Péra) καὶ ἐν τῷ βι-
βλιοπωλείῳ «Ἑστίας» ἐν Ἀθήναις.

ΥΔΡΑΥΛΙΚὸν Ἐργὸς Τάσιον ΤΟ „ΕΙΔΙΚΟΝ“

ΕΜΜ. Μ. ΛΑΡΙΤΖΑΚΗ

Ὅδὸς Λέκκα ἀριθ. 9.

Ἐκτελοῦνται, τοποθετοῦνται καὶ ἐπι-
σκευάζονται, μετ' ἰδιαζούσης καλλιτεχνίας
ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς **Ὑδραυλικῆς**. Ἐπι-
σκευάζονται καὶ τοποθετοῦνται παντὸς εἴ-
δους θερμάστραι καὶ μηχαναὶ μαγει-
ρείων. Ἀναλαμβάνονται ἐγκαταστάσεις
Ἀερίοφωτος. Πωλοῦνται **Ἀμίαντα**
μάρκας **Ἡλίου**.

Καὶ ὅπερ σπουδαιότερον εἰς τιμὰς
ἀουναγωνίστους.

Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἐνα τόχῳ διδασκαλικῷ πτυχίου.

Τὸ πρόγραμμα καὶ πᾶσα ἄλλη πληροφορία στέλλεται προθύμως παρὰ
τοῦ Καταστήματος εἰς πάντα τὸν αἰτοῦντα.

Τὸ σχολικὸν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 2)15 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ
2)15 Ἰουλίου.

Ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς ἔχουσα ἐξαρέτους πληροφορίας περὶ τοῦ ἡθι-
κωτάτου καὶ ὠφελιμωτάτου τούτου ιδρύματος, συνιστᾷ ἐκθύμως αὐτὸ
πρὸς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς οἰκογένειας.

ΓΑΛΛΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ,
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. **ΙΑΚΩΒΟΥ ΛΑΓΚΑΔΗ**
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Τμήματα ἡμερήσια διὰ Κυρίας καὶ Δεσποινί-
δας. — Τμήματα ἑσπερινὰ διὰ Κυρίους
Ὅδὸς Ἀσκληπιοῦ ἀριθ. 7, ἄνω πάτωμα

ΜΕΓΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ, ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΧΡΥΣΩΤΗΡΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. Ν. ΦΛΩΡΙΑΝΟΥ

ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 54

ΑΘΗΝΑΙ

Πασιγνώστον διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν βι-
βλιοδετικὴν ἐργασίαν του, κατασκευὴν κα-
λυμμάτων album, πολυτελείας νεωτάτου συ-
στήματος, εἰς τιμὰς λίαν προσιτάς.

Ἀναλαμβάνει ὡσαύτως οἰανδήποτε ὅλως
τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΛΘΔΙΜΩΝ, ΠΟΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 598

Κάτωθεν τοῦ «Ἀνεξαρτήτου»

Τέλειον εἰς τὸ εἶδος του εἶνε τὸ ἄνω Κατάστημα λόγῳ
τῆς εἰδικότητος καὶ μακρᾶς πείρας τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ.
Διακρίνεται διὰ τὴν καθαριότητα, τὴν γνησιότητα τῶν εἰ-
δῶν, τὴν ἀπαράμιλλον εὐθηνίαν, τὴν ταχύτητα τῆς ὑπηρε-
σίας καὶ τὸ εὐκρινὲς τῆς δοσοληψίας. Εὐρίσκει τις ἐν αὐτῷ,
ἐν ἀφθονίᾳ, ὅλα τὰ εἶδη τῆς καθημερινῆς οἰκιακῆς χρήσεως:
ζάχαρα, δοῦζια, καφέδες, κλπ.—Τέϊα Κεϋλάνης.—
Μπισκοῦν Ἀγγλίας, Huntley & Palmers.—Γαλλίας:
Pernot.—Τροφὰς **παιδῶν** πάντοτε προσφότους.—Τρο-
φὰς **διαβητικῶν**.—Σαμπάνιες, λικιὲρ διάφορα.—Πλου-
σιωτάτην συλλογὴν **κονδερωδῶν**.—Πάντα ταῦτα προμη-
θεύόμενα ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν εἰδικωτέρων εὐρωπαϊκῶν οἰκῶν.

Ἀρωματικὸν μέλι **Ῥυνττοῦ**.—Ἑλαίας Καλαμῶν κ.τ.λ.

Ἀρωματικὸν μέλι **Ῥυνττοῦ**.—Ἑλαίας Καλαμῶν κ.τ.λ.

ΒΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Ὁ «Ἀνεξαρτήτος» ἰδιαιτέρως συνιστᾷ εἰς τοὺς συν-
δρομητὰς του τὸ ἄνω Κατάστημα διὰ τὸν πλοῦτον τῶν εἰ-
δῶν του, τὴν εὐθηνίαν του καὶ τὴν εἰλικρινειάν του.

ΣΥΜΕΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ

ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΑΝΙΑΤΩΝ ΠΛΗΓΩΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΔΟΣ ΚΑΝΘΑΡΟΥ 15

Λέγεται καθ' ἑκάστην τοὺς πάσχοντας ἄνευ
ἀμοιβῆς πρὸ τῆς ἐντελοῦς θεραπείας των.